

12

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

משרד

10/08/2020 | 4605/10-א

מסרר רוקה

יועץ מקיני

ארהב

14/1/88 - 5/1/88

תיק מס' 10

מחלקה

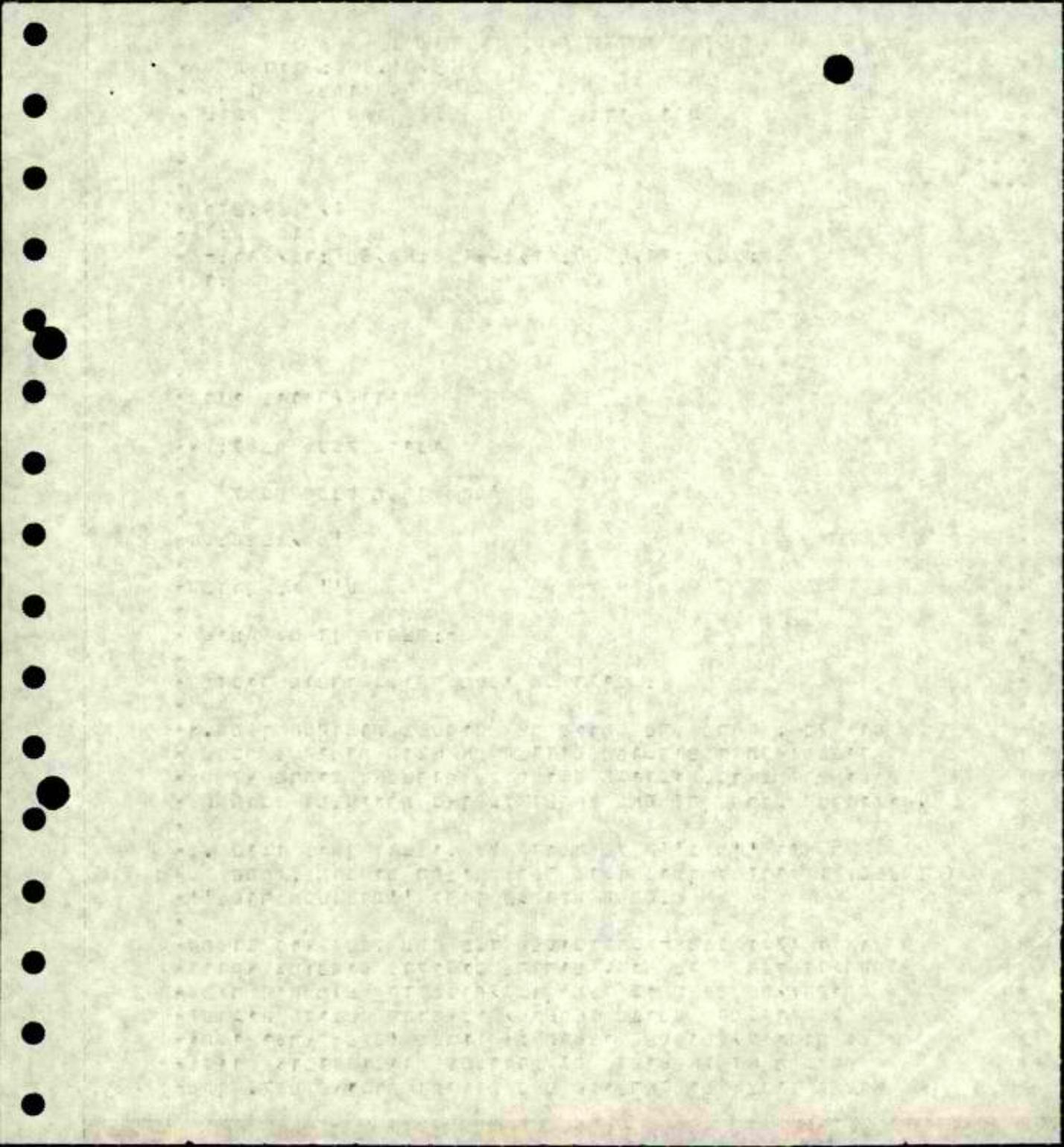
שם תיק: היועץ המדיני לראש הממשלה - ארה"ב

מזהה פנימי: א-10/4605

מזהה פריט: R00035xe

תאריך הדפסה: 10/08/2020 כתובת: 2-111-2-4-7

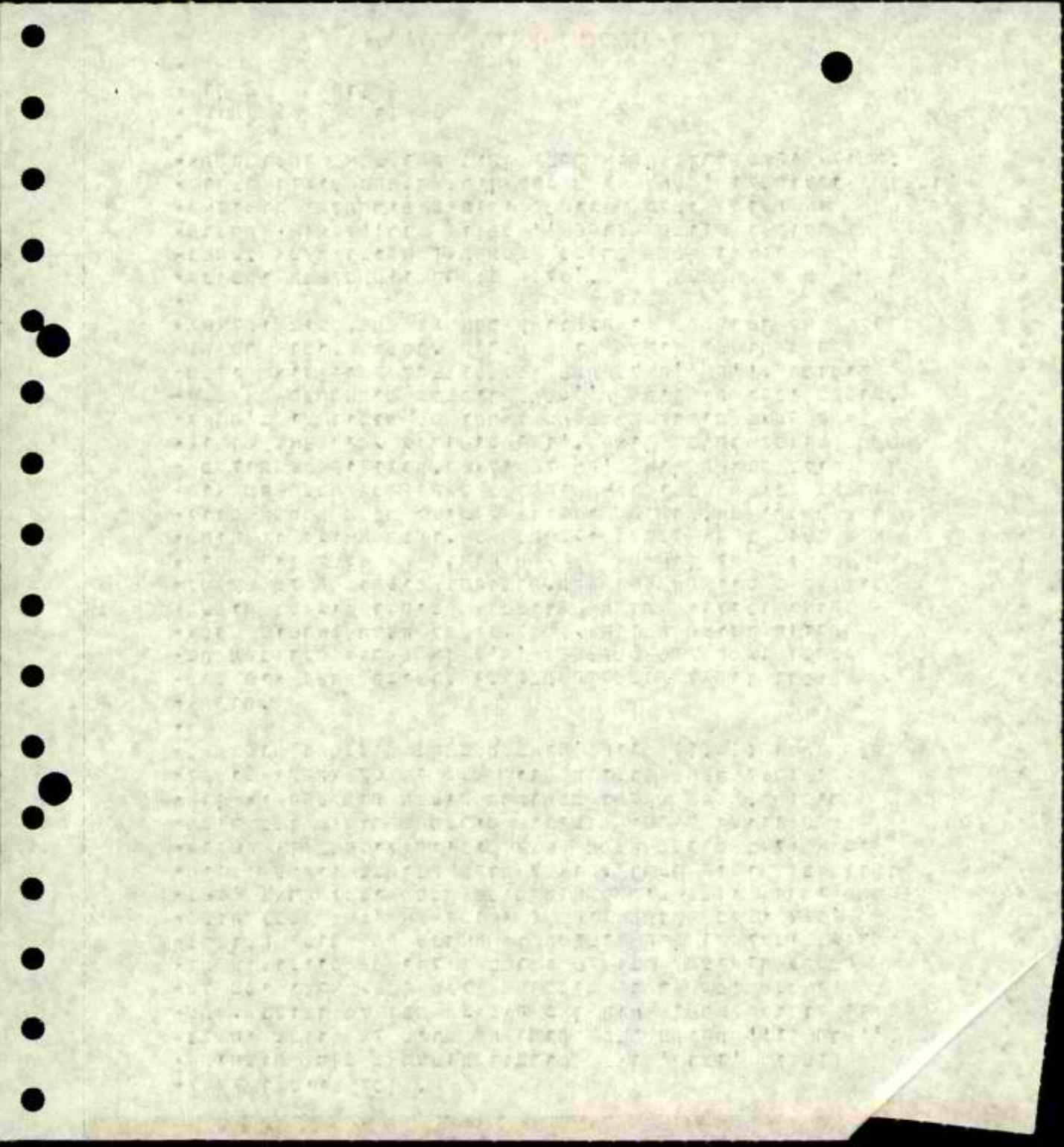
משרד החוץ-מחלקת הקשר

מחון 4 דן 2
מחון 3 עותק 32

* את הנדסה באמצעותה ניתן לברר אותן בדרך בלתי אלימה.
* קורצר ודגיש שהמסר צריך להגיע לא לאש"ף ולמחוללי ומבצעי
* האלימות ומסתתרים מאחורי מנהיגות בלתי נודעת או
* מסוננת, יאלא ליי"רוב הדומם יי שהוטט הצידה ועקולו לא
* אנשמע. אפשר רגישה זאת תפעל בגדרם ממחן ומאזן את המצב
* הנוכחי הנשלט ע"י הרוחב הפלטי.

* לשאלתי בזכו מחשבות אמריקאיות, השיב שהתחדשו נאן מלודו
* ובחוסר אוביון כלשהו. ההרגשה היא שצריך לעשות משהו
* אמבלי שאיש יוכל להצביע לפי שעה על ה"מה"י. המזכיר
* קבע את הפרמטרים בדוריו במסע"ת היומית לפני כשבוע.
* לארה"ב יש ויכוח עם ישראל במספר מכלולים באשר למצב
* שמימש באש חיה, גירושים וכד'. שאין בכוחו לפגוע במטבח
* הכללית של הידידות. השאלה של ארה"ב אין תשובה עליה
* היא מה מעבר לכך והאם בצד הישראלי ישנה חשיבה באשר
* ליום הסחות מעבר לטימול בויכוחי מהומות. אם יתורר שלא
* תהיה זו פגיאה רבתי. נאמנה לגישה הנל ארהב בזעה שלא
* היה צריך לוצע את הגרושים / גם אם אין לה טפל באשר
* לחלקם של המגורשים ומהומות. תהה האם התקיים בארץ זיון
* מעמיק בסוגיה ובחינה אומצורה אחרות שיוליכו לאותו
* אפקט שישראל רוצה להשיג. למשל, הודעה שאינה חוזרת
* ובה מהכוונה לגרשם אן ע"מ' TO DEFUSE המצב וכרצון
* טרו היא משהו הניצוט ונותנת הדמנות לבחון דוכים
* יאחרות.

* באמצעות ההסננות בהצבעה באום' היום (14.1) ארהב רצתה
* להשיג את האפקט של טעם קיום הויכוח באשר לגרושים,
* תרון אי החשמלות מבעית הסהומות וחלקם בהם. המזכיר
* מכיר בכך שאסור שהמסרים שיגיעו מישראל יעוררו על
* חולשה אן במקביל חייבים לצאה ממנה מסרים בשלו ארפי
* חיובי שיהיו בבחינת תקנה לבאות. קורצר הזכיר עטעבודתו
* ובשג' בארץ לפני מספר שנים הוא התריע במני גודמי הממשל
* (נסה ובשג' את הכושא) שהיד החזקה כלפי אש"ף
* ברצועה לעומת מה שנראה לו הטימול הרן והסלהני בגורמו
* את קיצוניים עם יולין בסופו של דבר למציאה עתטפת
* טל מני ישראל, שכן הללו מסוכנים יותר, כפי שנראה
* עתה. בסופו של דבר הצימיה כאן היא שישראל הינול ירזמה
* כלשהי בכיוון של סיום האלימות לעבר מתיחת יידן חדש".
* התיחסות ארהב באמצעות דובריה באומ' וכד' מיועזת
* להקל ולסייע לכך.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* דן 3 מחון 4 *
* עותק 5 מחון 32 *

* התחנה הקרובה היא ביקור מדבארנ' בווינגטון . נשיא
* מצרים מגיע ב-26.1 ולמחרת יתחיל בשיחות עם צמרת הממשל.
* כגישתו עם רייגן תקיים ב-28.1. תכנית הביקור כוללת
* גם טיור בן יום בדאלאס. בתחילה השבר על שיקגו אך
* אמזג האוויר הקשה שם אינו מאפשר זאת. הבחירה על דאלאס
* נמלה בין השאר, מאחר שבנקסט קיימים המתקנים הצבאיים
* הנוגעים לשה"כ' הצבאי בין שתי המדינות.

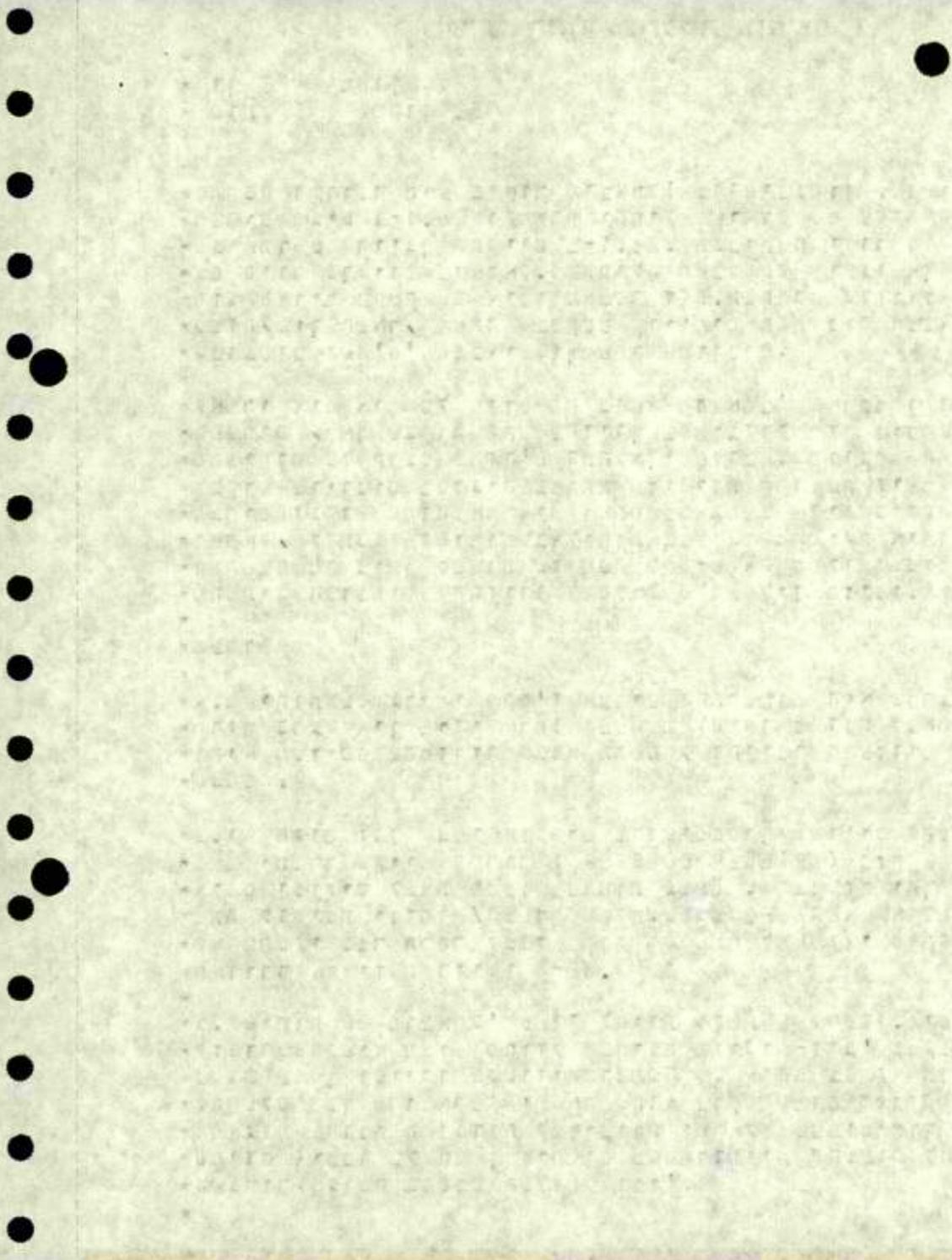
* לאמריקאים אין כל מידע מה נושא מדבארנ' באמתתו בסוגיית
* השנאים , אך שברור להם שהדיון בה יגדול חלק ניכר
* מהשיחות על המצב במזה"ת ותהליך השלום. בכרוונה המזכיר
* לנקוט בדיונים בסוגיה באותה מדיניות המוצעת לישראל. על
* מצרים לגלות עמדה אחראית ומתחשבת במצב אליו נקלעה
* ישראל, להתנגד לשימוש באלימות בכל צד והעיקר אימוץ
* המחשבה הזו ניתן לעשות על מנת להסיט את מהלך העניינים
* מהנתיב הנוכחי ולהחזירו למסלול של תהליך מדיני.

* הערות

* 4. משיחות עם גורמי מחס"ו אחרים ההתרשמות היא שכרגע
* חוזר כרגע אין בידי ארה" הצעה מעלה או כוונה לצאת ביוזמה
* והיא מעדיפה שהחזרה תבוא מהשטח, דהיינו מהצדדים
* עצמם .

* 1. יש מקום לכן לפני הזורים בווינגטון עשויים להשתכר
* גאט יתור שקיים סחורר (ROLLER COASTER) כזה שהצדדים
* אינם יכולים לצאת ממנו בכוחות עצמם . מצב זה יתן
* בנתח לדחיפת יוזמות/הצעות משלה-גורם ב- VEA אמנם
* לא מרכזי כנר הרהר לפני בקול רט שמא לא נדאי שארה"ב
* תאורור אה יזמת רייגן מ-82.

* 1. לשיחות עם מדבארנ' עשוי להיות INPUT מעלו. יש
* לדגור שהנשיא מגיע מחוזק מבחינה מדינית-זי"מ בעקבות
* פסגת עמאן וטיורו בטעודיה דוממדין . ארה"ב גם לא תוכל
* להפעלם מנך שמדבארנ' יתכאר שהא נוקט עמדה מאוזנת
* המאגדת בחוכה התנגדות למדיניות ישראל בשנאים תוך
* עמידה איתנה על המשן היחסיים עמה ודחיית ההצעות להחזרה
* השגריר, כגישה בהסכם העלום וכד'.

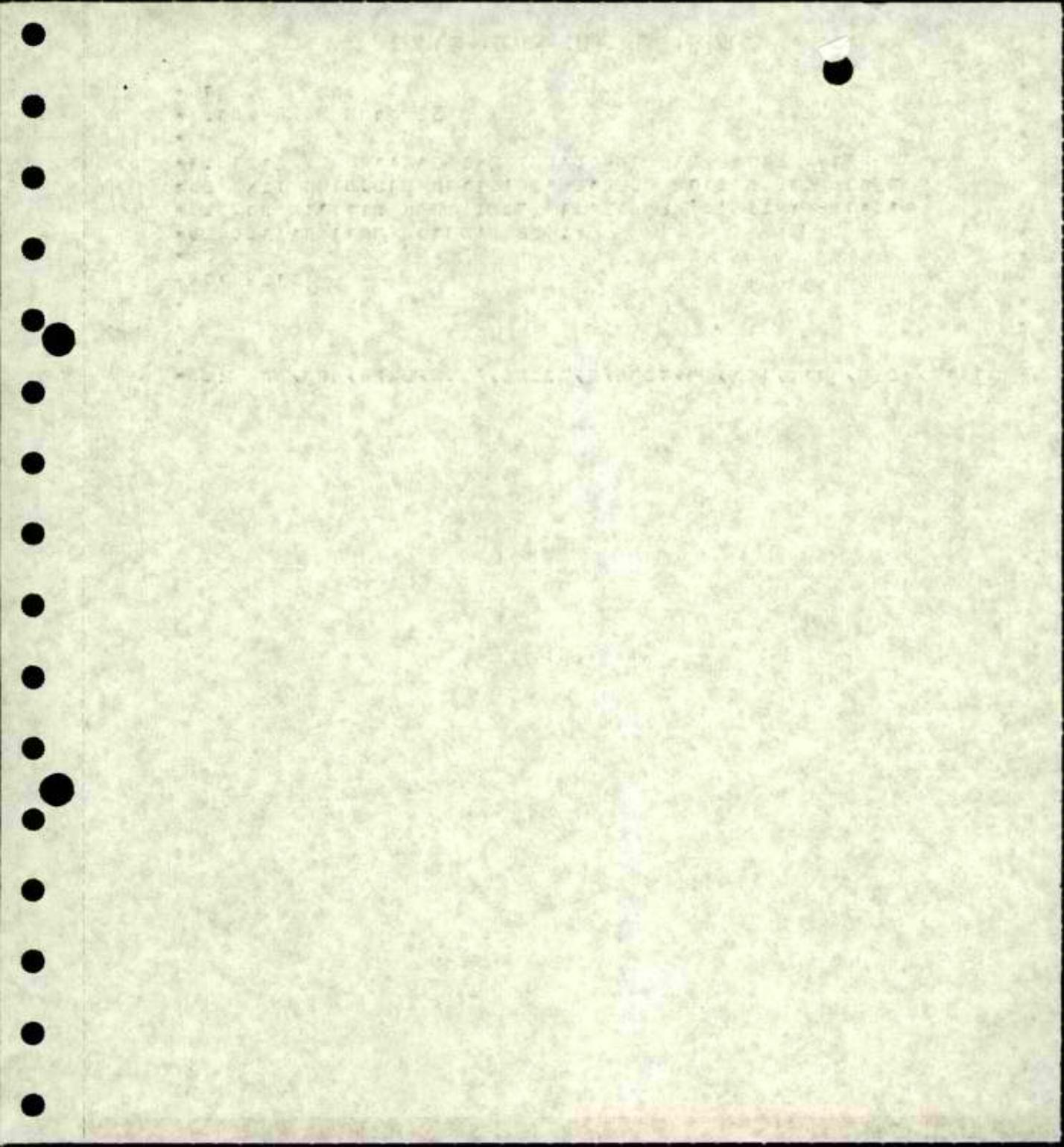
משרד החוץ-מחלקת הקשר

* דן 4 *
* עותק 3 *
* מחון 4 *
* מחון 32 *

* ז. נוסין גם שקיימים כאן זרמים החרטשים שארהב עשויה
* גם לאבו המומנטום החיובי ביחסיה עם מדינות ערב שנודע
* בעקבות מזינות ארהב ומסרץ וגיבוש שה'פ' צואי-מדינו
* עם טעויה ויחר הגורמים שם .

* אלי אבידן *

* חפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רט, אמן, וירן, מצמא, ליארר *

רתיפות: כהול לבוקר	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	ר"ת: 1
סוג בטחוני: שמו		מתור: 9

ת"ז: 141620	המשרד	א ל :
נר'ק 00301		ד ע :
ש"ש 73		מאת :

נאו"ם

אל: מנהל ארכל 2
 דע: לשכת שה"ח. סמנכל ארכל, שגריר/צגר/מתני-וושנינגטון.
 שגריר/ציר-לונדון (ללא צירופים) (מזקיקים זמנים)
 מאת: יוחנן כהן
 קהצכס קנציר

מועבי"ט - גירושים.

1. מועבי"ט התכנסה הבוקר (14.1) ונתקלה החלטה 608 (לוטה).
 השגריר נתניהו התכסא לפני ההצבעה והשגריר וולטרס מסר הודעה
 לאחר ההצבעה.
 הצביעו 14 בעד, ארה"ב נמנעה.

2. בהודעת ארה"ב נאמר כי ידועה עמדתם בנושא הגירושים - היא מצטערת
 על ביצועם וביקשה מישראל שלא לנקוט בצעד זה. ארה"ב נמנעה כי
 היא מאמינה שדיון חוזר בנושא כמועבי"ט אינו חורם לתהליך ההרגעה
 בשטח. כמו כן רשמה ארה"ב בפניה כי הארבעה שגורשו לא מיצו,
 מרצונם, את כל ההליכים המשפטיים שעמדו בפניהם. לסיכום אמר
 שגארה"ב שארה"ב מאמינה שהתמקדות סלקטיבית של מועבי"ט בנושא
 זה אינה מוצדקת ואינה מועילה.

3. לוטים ה-TAKES של הדיון כמלואם.

4. שימונא לב לרברי טרזי שהוא "מופתע ומדוכא" מהשינוי בהשקפות
 ארה"ב.

5. לאחר הדיון/קיים השגריר נתניהו מסיבת עיתונאים.

נאו"ם

3 3 2
 ש"ש
 ש"ש
 ש"ש

אישור:

יוחנן כהן

שם השולח:

14.1.88

תאריך:

301/73

2/9

HIS EXCELLENCY

MR. SHIMON PERES

VICE-PREMIER AND MINISTER FOR FOREIGN AFFAIRS
OF THE STATE OF ISRAEL

OFFICE OF THE VICE-PREMIER AND MINISTER FOR FOREIGN AFFAIRS

HAKIRYAH

JERUSALEM

ETATPRIORITE

I HAVE THE HONOUR TO TRANSMIT HERewith THE
TEXT OF RESOLUTION 608 (1988) ADOPTED BY THE SECURITY COUNCIL
AT ITS 2781ST MEETING ON 14 JANUARY 1988.

QUOTE /ATTACHED TEXT/ UNQUOTE.

HIGHEST CONSIDERATION.

J. PEREZ DE CUELLAR
SECRETARY-GENERAL

LAST LINE
OF TEXT /
DERNIERE
LIGNE DU
TEXTE

DO NOT T
BEYOND T
MARGINS
SEE
INSTRUCT
ON THE
REVERSE
SIDE
N INSCRIV
RIEN DAN
LES MARG
VOYEZ L
RUCT
AU VERSO

501/73

517

UNITED NATIONS
SECURITY
COUNCIL

PROVISIONAL

S/19429

14 January 1988

ORIGINAL: ENGLISH

Algeria, Argentina, Nepal, Senegal, Yugoslavia
and Zambia: draft resolution

608

- " The Security Council,
- " Reaffirming its resolution 607 of 5 January 1988,
- " Expressing its deep regret that Israel, the occupying Power, has, in defiance of that resolution, deported Palestinian civilians,
- " 1. Calls upon Israel to rescind the order to deport Palestinian civilians and to ensure the safe and immediate return to the occupied Palestinian territories of those already deported;
- " 2. Requests that Israel desist forthwith from deporting any other Palestinian civilians from the occupied territories;
- " 3. Decides to keep the situation in the Palestinian and other Arab territories occupied by Israel since 1967, including Jerusalem, under review."
-

United Nations

4/9

Press Release

Department of Public Information · Press Section · New York

Security Council
2781st Meeting
PM SUMMARY

SC/4973
14 January 1988

COUNCIL CALLS ON ISRAEL TO RESCIND ORDER TO DEPORT PALESTINIAN CIVILIANS,
TO ENSURE SAFE RETURN TO OCCUPIED TERRITORIES OF THOSE ALREADY DEPORTED

Vote is 14 in Favour, None Against; United States Abstains

The Security Council called on Israel early this afternoon to rescind its order to deport Palestinian civilians and to ensure the safe and immediate return to the occupied Palestinian territories of those already deported. It requested that Israel desist forthwith from deporting any other Palestinian civilians from the occupied territories.

The Council acted by adopting resolution 608 (1988), submitted this morning by Algeria, Argentina, Nepal, Senegal, Yugoslavia and Zambia (document S/19429). The vote on the text was 14 in favour to none against, with 1 abstention (United States).

The Council met in accordance with an understanding reached during prior consultations.

On 5 January, the Council, acting unanimously, called on Israel to "refrain from deporting any Palestinian civilians from the occupied territories" and requested it, as the occupying Power, to abide by its obligations arising from the 1949 Fourth Geneva Convention relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War (resolution 607 [1988]).

In its resolution adopted today, the Council expressed its "deep regret" that Israel had, in defiance of its 5 January resolution, deported Palestinian civilians.

Statements were made this afternoon by the representatives of Israel and Lebanon.

A statement after the vote was made by the representative of the United States.

A statement was also made by the representative of the Palestine Liberation Organization (PLO).

(A MORE DETAILED ACCOUNT OF THE MEETING APPEARS IN TAKES 1-4 OF THIS RELEASE)

For information media — not an official record

Security Council
2781st Meeting (PM)

Press Release SC/4973
14 January 1988

SECURITY COUNCIL -- TAKE 2

The meeting was called to order at 12:10 p.m. by the President of the Council, Sir CRISPIN TICKELL (United Kingdom).

The PRESIDENT expressed condolences to the family and Government of Australia in connection with the fatal injury suffered by Captain Peter McCarthy of Australia, a military observer of the United Nations Truce Supervision Organization (UNTSO) assigned to Observer Group Lebanon with the United Nations Interim Force in Lebanon (UNIFIL), whose untimely passing was occasioned by an explosion of unknown origin in southern Lebanon on 12 January. The Council's best wishes for a full recovery went to Major Gilbert Côte of Canada, who was injured in the same incident.

The PRESIDENT said he had received requests for participation in the meeting from the representatives of Israel and Lebanon.

There were no objections and the representatives were invited to take the seats reserved for them at the side of the Council Chamber.

The PRESIDENT said he had received a letter from the representative of Algeria requesting participation in the meeting of the Palestine Liberation Organization (PLO).

The proposal, he said, was not made pursuant to rules 37 or 39 of the Council's provisional rules of procedure, but if approved, the invitation to the PLO would give it the same rights of participation as those given to Member States invited to participate under rule 37.

(Rule 37 states: "Any Member of the United Nations which is not a member of the Security Council may be invited, as the result of a decision of the Security Council, to participate, without vote, in the discussion of any question brought before the Security Council when the Security Council considers that the interests of that Member are specially affected, or when a Member brings a matter to the attention of the Council in accordance with Article 35 (1) of the Charter.")

(Rule 39 states: "The Security Council may invite members of the Secretariat or other persons, whom it considers competent for the purpose, to supply it with information or to give other assistance in examining matters within its competence.")

VERNON A. WALTERS (United States) requested a vote on the proposal. The United States, he said, supported the participation of "non-governmental entities" in the debates of the Security Council under rule 39. For four decades, the United States had supported a generous interpretation of rule 39, but it did not agree with the participation of the PLO under rule 37 with all the rights of a Member State.

(more)

619
301175
Security Council
2781st Meeting (PM)

Press Release SC/4973
14 January 1988

SECURITY COUNCIL -- TAKE 1

The Security Council meets this afternoon, in accordance with an understanding reached during the Council's prior consultations, to consider the situation in the occupied territories.

The Council has before it a draft resolution (document S/19429), sponsored by Algeria, Argentina, Nepal, Senegal, Yugoslavia and Zambia, the text of which reads as follows:

"The Security Council,

"Reaffirming its resolution 607 of 5 January 1988,

"Expressing its deep regret that Israel, the occupying Power, has, in defiance of that resolution, deported Palestinian civilians,

"1. Calls upon Israel to rescind the order to deport Palestinian civilians and to ensure the safe and immediate return to the occupied Palestinian territories of those already deported;

"2. Requests that Israel desist forthwith from deporting any other Palestinian civilians from the occupied territories;

"3. Decides to keep the situation in the Palestinian and other Arab territories occupied by Israel since 1967, including Jerusalem, under review."

(END OF TAKE 1)

Take 2 (PM)

301/73
7/9 - 2 -Press Release SC/4973
14 January 1988

The United States, he went on, opposed all ad hoc departures from normal procedure, and disagreed with the Council's recent practice of applying the rules of procedure "selectively" in order to enhance the prestige of those who wished to address the Council. The present proposal was without legal foundation and was an abuse of the rules of procedure. The United States would vote against the proposal.

The proposal for the participation of PLO under the conditions set out by the President was then put to the vote.

It was adopted by a vote of 10 in favour to 1 against (United States), with 4 abstentions (France, Federal Republic of Germany, Italy, United Kingdom).

The PRESIDENT then invited the representative of the PLO to the seat reserved for him at the side of the Council Chamber.

The debate then began.

(END OF TAKE 2)

301/73
8/9

Security Council
2781st Meeting (PM)

*141
Press Release SC/4973
14 January 1988

SECURITY COUNCIL -- TAKE 3

BENJAMIN NETANYAHU (Israel) said this was the third meeting in less than a month devoted to matters relating to Israel. The whole approach, including the convening of Security Council meetings, reflected a gross imbalance and total disregard of context. The resolutions adopted were directed against measures taken by Israel to restore peace and tranquility.

Israel was applying in its actions maximum constraint and complying with the laws that governed the territory, he said. The action to remove a handful of terrorists who were professional and "purveyors in blood" was presented as if it represented mass expulsions. Such a presentation was false.

The resolutions adopted by the Council mentioned not a word of Molotov cocktails aimed at Israelis or the incitements that had resulted in riots and stoning, he continued. The resolutions did not even contain an appeal for restraint on all sides.

He said the recent Security Council meetings and resolutions were sending a clear message which said: "We condone all Palestinian violence against Israelis and condemn any Israeli countermeasures." Did that approach promote peace and security? he asked. Of course it did not. Instead, it fanned violence and pushed peace further away. How was Israel expected to respect such resolutions? he asked. Israel objected to the biased and preordained nature of the Council gatherings.

"Even if we were to throw rose petals at the throwers of Molotov cocktails, this body would find a way to condemn us", he concluded.

RACHID FAKHOURY (Lebanon) said his country's position on the deportation of citizens was one of rejection. Deportation and expulsion were contrary to article 47 of the Geneva Convention relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War as well as international humanitarian law.

The expelled persons were still waiting in the region to see what their fate would be, he said. The Council must take a prompt measure under international humanitarian law. That would be consistent with the draft resolution now before it.

Israel, he said, had flouted the Council. It must be compelled to observe the Council's resolutions.

(END OF TAKE 3)

9/9
Security Council
2781st Meeting (PM)

9/9
Press Release SC/4973
14 January 1988

SECURITY COUNCIL -- TAKE 4

The PRESIDENT said he understood the Council was ready to proceed to a vote on the draft resolution before it (document S/19429).

The vote on the text was 14 in favour to none against, with 1 abstention (United States).

The PRESIDENT declared the text adopted as Council resolution 608 (1988).

Mr. WALTERS (United States), explaining his vote after the vote, said the United States position against deportation from the Israeli-occupied territories was clear and unambiguous. It was reflected in its positive vote in favour of Security Council resolution 607 (1988). The United States deeply regretted those deportations and urged Israel not to take such measures.

The United States had abstained in the present vote, he said, because it did not believe that repeatedly bringing up the matter assisted the process in bringing about calm in the territory. Moreover, the four individuals deported had declined to report to the Israeli courts.

The United States did not believe that selective attention to the matter was justified, he said. It did not believe it served a useful purpose.

ZEHDI LABIB TERZI, representative of the PLO, said that in pursuing its policies, the occupying Power this morning had knocked at the door of four journalists and had taken them to military headquarters. Six others, including lawyers, had also been detained. Those people were "symbols"; the occupying Power was adopting a policy of "intimidation".

He said he was "surprised and depressed" at the sudden change in the views of the United States. Once carried out, were deportations acceptable? he asked. Deportations were not only a violation of the fourth Geneva Convention, it was also a violation of the Declaration of Human Rights. The occupying Power, whether or not it had a functioning judicial system in the occupied territories, was nevertheless prohibited from deporting persons.

He said his confidence in what the United States said had been very clearly marred today.

The PRESIDENT said the Council had concluded the present stage of its consideration of the item. The meeting was adjourned at 12:42 p.m.

(END OF TAKE 4 AND PRESS RELEASE SC/4973)

רחיפות: "N" 7	מחלקת הקשר ניו-יורק	1
סוג בטחוני:	1/5 טופס מברק	5
תז"ח: 14130		א : 5 : מע"ת, מצפ"א
כר : 283		ב : יועץ תקשורת לרה"מ, לע"מ, דו"צ, קש"ח,
283		ג : עתונות, ניו יורק

AT HOME ABROAD | Anthony Lewis

To What End?

NYT

op-ed

JERUSALEM

In 20 years of occupation there have been waves of Palestinian protest, but none nearly so intense or extended. Gaza has been in turmoil for more than a month now. The shops in the West Bank and East Jerusalem have been closed for days. And the protest goes on despite successive Israeli measures: deportations, arrests, detentions, at least 35 Palestinians killed.

But where can the protest lead politically? I put the question to a leading Palestinian intellectual in Jerusalem, Sari Nusseibeh. A professor of philosophy at Bir Zeit University in the West Bank, he is known to many Israelis and is usually characterized as a moderate, a centrist.

"Ideally you would get the negotiating process going," Mr. Nusseibeh said. "Not that the protest began for that end. There wasn't a mind planning in advance what to do and why; the Israelis know it was spontaneous resistance to the occupation. But it would matter if the uprising hurried people to the negotiating table."

Mr. Nusseibeh foresaw more violence on both sides if what he called "a process of civil rebellion" builds up. "It will not be Gandhiesque," he said. He mentioned in that regard the killing of a young Palestinian the other day

by a Jewish settler in the West Bank.

But he indicated that his own choice for Palestinians, as the most effective means to a political end, would be nonviolent civil disobedience. He spoke of a number of possible "means to disengage from the Israeli system."

"You can stop paying taxes. Then you go on to licenses, building permits. You are under house arrest; you violate it. Or you are under orders to report daily to the police, and you don't.

"The identity card would be a symbolic point of no return," he said. "Say you get 100 public figures from the West Bank and Gaza, they gather at the Damascus Gate [of the Old City of Jerusalem] and burn their Israeli identity cards. ...

"It is all a risk. It needs a kind of faith. You have to make up your mind — you either stay in the system or you say the hell with it, you will no longer play the game by the rules."

When he spoke of the protest leading to negotiations, I asked, What negotiation did he mean? Between whom? Mr. Nusseibeh said it should be an international conference including Israel and the Palestine Liberation Organization.

אישור

2/2

14/1/88

תאריך:

שם השולח: 14/1/88
 שם היחידה: 2/2
 מס' תיק: 14130
 מס' מברק: 283
 מס' קשר: 1/5
 מס' פיקוד: 5
 מס' אגף: א
 מס' חטיבה: א
 מס' פלוגה: א
 מס' כיתה: א
 מס' חדר: א

2/5

283

2/5

קונסוליה הכללית של
ישראל בניו-יורק

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

OXFORD 7-5500

The P.L.O. is of course political anathema in Israel. The leaders of both major parties in the coalition Government, the Likud and Labor, have rejected the idea of sitting down with the P.L.O., which most dismiss as a terrorist organization. Why should that change now?

"The P.L.O. did not start the uprising," Mr. Nusseibeh said, "but it alone is in a position to stop it. If the P.L.O. radio called on people to stop the civil action and return to work, I'm sure 98 percent of the trouble would stop. That includes the Islamic fundamentalists, if not out of love out of necessity, because they cannot operate by themselves.

"So I think Defense Minister [Yitzhak] Rabin should contact the P.L.O. As a signal for future negotiations he could take some immediate steps to alleviate pressures on people in the occupied territories — release prisoners, for example, cancel deportation orders.

"And if I were advising the P.L.O., I would urge them to prepare a bold Palestinian peace program to present to the Israeli man in the street. It is neces-

Where can the Palestinian protests lead?

sary to allay his fears for his future and his children's future in this state.

"The message should be: 'We don't want to push you into the sea, but we also do not wish to be thrown

into the desert. We do not wish to destroy your state, but we want our own state alongside.'

"It's no good to have just an uprising — to have war, if you will. It is necessary to have an alternative, the peace option."

To be a peacemaker in situations of intense conflict can be dangerous, as Professor Nusseibeh well knows. When he took part in secret talks with a Likud official last year and the story came out, he was beaten up by masked men at Bir Zeit.

"There is a security risk in being a moderate," he said. "But the way to avoid that is not to shy away from the political effort but to press it. If there are tangible results, the risk is decreased. Peace is a game in which two people are involved. You have to help each other."

Probably most people here, Israelis and Palestinians alike, would dismiss Sari Nusseibeh's views as hopelessly idealistic. The more likely future may well be unending conflict, protest and repression. But at the beginning of a visit here, it is good to hear someone talking of a way out. □

3/5

685

5/5

יה הכללית של
ל בניו-יורק

CONSULATE (OF ISRAEL IN)

4 Palestinians Linked to Protests Are Expelled to Lebanon by Israel

40 AVENUE
N.Y. 10017

7.5500

NWT-1/14
p-9

By JOHN KIFNER
Special to The New York Times

p. 1

JERUSALEM, Jan. 13 — Israel expelled four West Bank Palestinians today, taking them by helicopter to a lonely mountain road in southern Lebanon.

The deportations came in the face of widespread international criticism, including a United Nations Security Council resolution adopted with United States support last week urging Israel not to expel nine Palestinians for political activity. Action against the other five is pending.

The expulsion orders, directed against supporters of the Palestine Liberation Organization as well as Islamic fundamentalists, are part of a range of measures by which the Israeli Government is trying to quell more than a month of the most violent unrest in the 20 years Israel has occupied the West Bank and the Gaza Strip.

2 More Palestinians Killed

The unrest continued today, with two more Palestinians shot dead by the army, raising the death toll to at least 35.

Diplomats had warned Tuesday that the deportations would be seen as a snub to the United Nations if they were carried out now. A special envoy of the United Nations Secretary General, Javier Pérez de Cuéllar, is visiting the occupied territories to investigate the situation and follow up on the Security Council resolution.

The envoy, Under Secretary General Marrack Goulding, had been blocked by the Israeli Army from entering a refugee district in Gaza on Tuesday. Today he visited the Rafa refugee dis-

trict at the southern edge of Gaza.

He was greeted by hundreds of shouting, chanting Palestinians in an emotional scene that, as he departed, turned into a stone-throwing clash with Israeli soldiers firing tear gas.

"They were very angry and they weren't angry about us," Mr. Goulding said later. "They were angry about the conditions in which they live, and they have reason to be angry."

4 Sent On to the Bekaa

Israel announced this evening that it had deported the four Palestinians to the so-called security zone along the Israeli border in southern Lebanon. The zone is patrolled by an Israeli-backed Christian militia.

The four were let off in the north of the zone, in a mountain pass near the Druse village of Hasbeya, and told to walk north, the Lebanese police said.

They reached the village of Zimraya by nightfall, according to Israeli radio

Continued on Page A10, Column 1

L.S.)

4/6

קונסוליה הכללית של
ישראל בניו-יורק

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

800 SECOND AVENUE
NEW YORK N.Y. 10017

OXFORD 7-5500

reports, and were then sent on a short distance to a Syrian Army post in the Bekaa, the eastern Lebanese valley.

[Reuters reported that the Syrians sent the Palestinians to the Lebanese Army, and they were spending the night at an army barracks.]

Jordan, Egypt and Cyprus had said they would not accept any of the nine Palestinians, who were accused of inciting anti-Israeli violence in the occupied territories.

Lebanon had also refused to take the men, but its Government, with no effective authority, was unable to prevent Israel from sending them, particularly since Israel has tactical control over the security zone, which is 6 to 12 miles deep and 50 miles long.

Appeals Called 'Charade'

An Israeli Foreign Ministry briefing paper, prepared to defend the expulsions shortly after the plans were announced last week, quoted an Israeli legal expert as saying that "deportations will be carried out in a humane way and in a way which does not endanger the deportees' safety."

Lawyers for the four Palestinians said on Tuesday that their clients were abandoning their legal appeals because the process was, as one put it, "a charade." The lawyers charged that the deportation procedures, which are based on regulations from the British Mandate and under which specific charges and evidence can be kept secret from lawyers, made it impossible for them to contest the cases.

One other West Bank Palestinian who is to be expelled is appealing to a military advisory board. In the Gaza Strip, a military advisory board has turned down the appeals of four other Palestinians facing deportation, but

they may appeal to the Israeli Supreme Court.

The army announcement of the expulsions this evening said "the four deportees are among the leaders of the instigators and organizers of the disturbances in Judea and Samaria in past weeks." The announcement used the biblical names favored by Israelis who claim the West Bank.

'Goal Is Peace and Order'

"These four are incorrigible inciters," Prime Minister Yitzhak Shamir said on Israeli television tonight. "Our goal is to show that Israel is determined to return to peace and order."

The Israeli Army provided the following names and information on the four, all from the West Bank:

¶ Jibril Mahmoud Rajub, 34 years old, from Dura. He was described by the army as a "major Fatah operative in the Judea and Samaria region" who endangered security by agitating the population as a member of Al Fatah, the mainstream guerrilla group in the Palestine Liberation Organization. He had spent 15 years in prison as a member of a terrorist cell and wrote a book on prison conditions. He was released in a 1985 prisoner exchange.

¶ Bashir Ahmed Khayri, 45, a lawyer from Ramallah. The army said that he is a senior member of the guerrilla group headed by Dr. George Habash, the Popular Front for the Liberation of Palestine — General Command. The army said that his activities "have disrupted the population and led to disturbances of public order."

5/5

283

5/5

קונסוליה הכללית של
ישראל בניו-יורק

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

800 SECOND AVENUE
NEW YORK N.Y. 10017

OXFORD 7-5500

The New York Times/Jan. 14, 1988

Those expelled were flown to the "security zone" near Hasbeya.

¶Hussam Uthman Mohammed Hadar, 26, of the Balata refugee district. The army said he had helped organize most unrest in the district.

¶Jamal Mohammed Shakir Jabara, 28, of the Qalqilya refugee district. He was imprisoned in 1979 for planning and carrying out terrorist attacks and released in the 1985 prisoner exchange.

In another incident today a 19-year-old Palestinian was shot dead by the army in a clash in a small village near Ramallah on the West Bank, a military spokesman said.

In Gaza, United Nations relief officials said the body of a boy who appeared about 10 years old was brought to a clinic after being shot by soldiers during a clash in the Jaballiyah refugee district. There was no immediate identification on either victim.

Roughly a dozen refugee districts were under curfew today, with no one allowed outside his house.

U.S. Critical of Israeli Action

WASHINGTON, Jan. 13 (Reuters) — The United States said today that it regretted Israel's expulsion of the four Palestinians.

"We deeply regret the action," said the State Department spokesman, Charles Redman. He declined to expand on the matter except to say that previous United States statements on the issue remained valid.

'Dismay' at the U.N.

Special to The New York Times

UNITED NATIONS, Jan. 13 — The president of the Security Council expressed "dismay and indignation" today over the deportation of the four Palestinians.

The president, Sir Crispin Tickell, Britain's Permanent Representative at the United Nations, who is presiding over the Council this month, said the Israeli decision went "against international law" and "flies in the face of international opinion."

After informal talks involving the 15 Council members, Sir Crispin said the Council would meet again informally Thursday to consider a possible new resolution condemning Israel.

Secretary General Pérez de Cuéllar expressed "deep regret" today at Israel's decision to deport the men despite the Council's order. He said he had asked Mr. Goulding to ask the Israeli Government not to deport the other five Palestinians.

The International Committee of the Red Cross also condemned the Israeli action today and lodged a formal protest through the United Nations against Israel for what it called a "grave violation" of international law. It cited Article 49 of the Geneva Convention protecting civilians in occupied territories.

END

דח"פ: בהול לבוקר	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	ד"ר: _____
סוג כטחוני: שמו		מתור: _____
ת"ח: 13/800	המשרד	א ל :
גר: 00278		ד ע :
ס"ח: 69 - 811	נאו"ם	מאח :

13

אל: מנהל ארכל 2
 דע: סמנכל ארכל, שגריר/ציר-מחני-וושנינגטון
 מאח: יוחנן ביון

מועבי"ט. למברקנו 267(לווש 66).

1. גירושים

מועבי"ט התכנסה לישיבת החליעצויות ב-15.30.
 קבוצת הבלמ"ז מעבדת הצעת החלטה מצומצמת, כנראה במתכונת 469.468 ו-484 בעקבות גירוש ראשי הערים (1980). הנשיא (הבריטי) אמר כי מקווה שההצעה תגובש ותופץ בין החברות עוד הלילה. שאל כל מדינה מה לדעתם יש לעשות עתה- והכל תמכו ככינוס מועבי"ט למעט ארה"ב שהציעה להסתפק בהצהרה נשיאותית. מחר (14.1) ב-1100 תהייה החליעצות סגורה לדיון בהצעת ההחלטה-וישיבת מועבי"ט עשויה להתכנס מיד בעקבותיה.

יחד עם ג'רמי שוחחתי עם קמרון הוס (ארהב) - אמרתי כי זה הזמן להפעיל את התסריט עליו סיכמנו בשיחת השגריר נתניהו-אוקון, דהיינו שארה"ב תעמוד על הודעה נשיאותית ואם דעתה לא תתקבל תהייה זו עילה שלא להצביע "בעד". קמרון הוס הגיב כי אמנם הציעו הודעה נשיאותית אך הכל דחו זאת, כן הזכיר כי ממארה"ב מתנגדת לגירושים וציטט דברי שולץ לשגריר ארד.

להערכתנו חשוב עתה לפעול בוושנינגטון ובארץ במקביל להמשך מאמצינו כאן.

רצ"ב הודעה מטעם המז"כל בעניין הגירושים.

שלה 2
 3 1 2 3 2
 1 2 3 4 1 2 3 4
 1 2 3 4 1 2 3 4
 1 2 3 4 1 2 3 4

תאריך: שם השולח: אישור:

דח"פוח:	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	ר"ף: _____
סוג כסחובי:		מתור: _____
ת"ז:		א ל :
גר :		ד ע :
		מאת :

2B

278/69 -

2

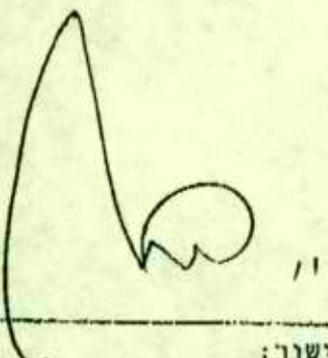
2. לכנון

בישיבת מועבי"ט הסגורה היום דנו גם בנושא לכנון-הצהרה נשיאותית.
 האמריקאים התנגדו להצעות התיקון של הכלמ"ז - והכלמ"ז ויתר והסיר
 התיקונים. עם זאת נותרו שני התיקונים הנאים!
 כפיסקא 2 שורה 4 (ראה מברקנו 200) למחוק המילה OTHER
 כפיסקא 3 שתי השורות הראשונות תהיינה:

THE MEMBERS OF THE COUNCIL CONSIDER IT ESSENTIAL
 THAT AN END SHOULD BE PUT TO THOSE PRACTICES...

האמריקאים מעבירים הנוסח למחמ"ד לדיון והחלטה. משלחת ארה"ב כאן לא
 מביעים דיעה לגבי עמדתם ומצפים להחלטה מושינגטון.

נאו"ם

אישור:	שם השולח:	13.1.88	תאריך:
	יוחנן כיינ		

278/69

3/3

The following statement is attributable to the Spokesman for the Secretary-General:

The Secretary-General has learned with deep regret that the Israeli authorities have today deported four Palestinians to southern Lebanon, inspite of the call contained in Security Council resolution 607 that Israel refrain from any such deportations and abide by its obligations arising from the Geneva Convention of 12 August 1949. The Secretary-General earnestly hopes that the four Palestinians will promptly be allowed to return to their homes and families. He has noted, in this connexion, that the Government of Lebanon has categorically rejected the concept that Palestinians in the occupied territories can be deported to Lebanon in this manner.

***

***

13 January 1988

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D. C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

מברק
דף 1 מתוך 3
סווא - ג'וי
17:00 - 13.1.88
דחיפות - מייד

1/3

265

אל: המשרד

אל: מנהל מצפ"א, הסוכה, לשכת מנכ"ל

עצרת מ.ל.ק. - 12/1/88

1. אמש התקיימה בשגרירות עצרת למרטין לותר קינג. הטקס היה מרשים עם תכנית בת שעה שכללה נאומים, זימרה, הענקת תעודות ביער מ.ל.ק, והוצג סרט שהופק במיוחד לארוע זה. ולאחר מכן - ק"פ. השתתפו כ-300 איש ציבור מעורב של שחורים ולבנים. בתכנית השתתפו אורח הכבוד חבר הקונגרס השחור ג'ון לואיס והמנהיג השחור וויליאם לוסי מזכיר עובדי ממשלה, מדינהועריות של CIO/AFL שהנחה האירוע עמי. כן השתתפו נציגי הועדה הארצית לחגיגות מ.ל.ק ונציג NAACP. היו תגובות מצויינות לנאום השגריר שכוסה בתקשורת ושבחים רבים לדברי הקונגרסמן ג'והן לואיס שהיה ספונסני והזכיר לטובה ביקורו בארץ.

2. קדם לטקס מסע תעמולה ערבי אינטנסיבי שכוון

א. להביא לחסרת חסות הועדה הארצית מהטקס- דבר שנדחה הן ע"י גב' קוריטה קינג והן ע"י המנכ"ל הבינלאומי של הועדה.
ב. להפצת שמועות על החרמת הטקס כביכול ע"י אנשים ומנהיגים שחורים ועי"כ להביאם לאי השתתפות שחורים, דבר שלא עלה בידם מאחר והאישים שהודיעו על בואם היו חלק מהטקס הגיעו. זאת חוץ מ-:קבלנו מברק מגאמס פארמר (רצ"ב) והתנצלות ממזכירת ראש העיר תחילה שיאחר לבוא (בשעה 5) ואח"כ שמפאת עיסוקיו לא יוכל להגיע. (ראש העיר מסובך עד צואר בהאשמות שוחד, ניאוף, ופרוטקציוניזם).

3. הפעילות הערבית בראשות גאמס זוגבי כללה מחאות בכתב למנהיגים שחורים (כולל קוריטה קינג). הביאה להתענינות רבה של התקשורת לאירוע שלנו וניצלנו זאת להסברת רקע האירועים מחד וחשיפת המניעים האנוכיים של מר זוגבי מאידך.

4. האיום על "ההפגנה הגדולה" שאיים בה זוגבי הולידה עכבר קטן. בסה"כ היו בה תריסר אנשים. כדי להבטיח כיסוי תקשורתי זוגבי התקרב לשער השגרירות כדי להביא למאסרו. באי הכנס לא הרגישו בה וקיומה לא הפריע כלל לטקס.

5. לאחר לחצים ושאלות מכוונות לקוריטה קינג (שבלחה באותו היום בושינגטון) היא הגיבה בגנות האלימות ומצבם האומלל של הפלסטינאים. מאידך היא סירבה להיות חד צדדית ודברה על מתן

שהיה זה ג'וי 3
אל: המשרד 3
אל: מנהל מצפ"א 1
אל: הסוכה 2
אל: לשכת מנכ"ל 2
אל: דף 1 מתוך 3 1
אל: מייד 2

213

265

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

זכויות האזרח לפלסטינאים מחד וזכות ישראל להגן על בטחונה מאידך.
 חגובת הגב' קינג במלואה:
 Deplore the violence...I also deplor the human misery and"...
 ...hoplessness of the Palestinian people who live there
 The Palestinian people have a right to protest for their...
 full human and civil rights, just as the state of Israel has
 a right to protest its security. It is my hope that both
 Israeli and Palestinian leaders will accept Foreign
 Minister(Shimon) Peres' proposal for an international peace
 conference, as well as the mediation of the United
 ..."Nations"

למרות הלחצים עליה נצד קב' אישים ברשות זוגבי, דחתה הגב' קינג
חדרישה להסיר חסינותה מהאירוע בשגרירות.

9/2/88
 אשר נעים

✶

3/3
265

Rcv: 01IM/1.00002 Line: 1

MEMISRAEL WSH

WU INFOMASTER 1-004995A011 01/11/88

ICS IPMWGWC WSH

ZCZC 00661 01-11 1102A EST

TLX 892337 MEMISRAEL WSH

BT

4-006902B011 01/11/88

ICS IPMNTZZ CSP

7038982917 FRB TDMT FREDERICKSBURG VA 30 01-11 1057A EST

PMS ASHER NAIM, MINISTER OF INFORMATION, DLR

EMBASSY OF ISRAEL

WASHINGTON DC

REGRET SCHEDULING OF MY CLASSES AT MARY WASHINGTON COLLEGE THIS SEMESTER PREVENT MY ATTENDANCE AT YOUR TRIBUTE TO DOCTOR KING. WITH DEEPEST APOLOGIES AND BEST WISHES FOR A SUCCESSFUL OCCASION

JAMES FARMER

1101 EST

NNNN

1103 EST

MEMISRAEL WSH

↑

Time: 11:07 01/11/88 ???

Connect Time : 117 seconds

call
Amie Aronson
to try to get
Farmer to go

A

דח"פ: כהול	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מגרק	ד"ר: 1
סוג כסחוני: שמוד		מתור: 2
ת"ח:	המשרד	א ל :
גר :		ד ע :
00282 70 - 70	נאו"ם	מאת :

112

אל: סמנכל ארכל
 דע: מנהל ארכל 2, שגריר/ציר/מתני-ושינגטון
 השגריר/הציר-לונדון
 מאת: יוחנן ביין

מועבי"ט - גירושית. למכרקס 541 (חוזס 8469) ולשיחותינו הטלפוני

1. כמסוכס בשיחותינו ובהתאם לאישורכס הטלפוני, פעלנו במגמה שלא תחייה הצחרה נשיאותית אלא החלטה לפי הנוסח הלוטה, ושאר"ה תימנע ותודיע שאין מקום להחלטות מועבי"ט בנושא זה שכך אינן מקדמות את פתרון הבעיות. המנעות אמריקנית בתוספת הצחרה כנ"ל תפגין בפני דעת הקהל את השינוי האמריקני, את הידידות האיחנה ואת הסתייגותה ממהלכי מועבי"ט.
2. הנ"ל תואם טלפונית עם מתני.
3. שוחחתי עם שגרירת ארה"כ PAT BYRNE (בהעדר וולטרס ואוקון). ידעה כבר כי מהלך זה תואם עם וושינגטון - ואישרה שכך יפעלו; יימנעו ויצהירו. לא הודיעו על מהלכם הצפוי אלא לנשיא מועבי"ט הכריטי.

נאו"ם

אישור:

שם השולח: יוחנן ביין

14.1.88

חאריך:

4.1.87

282

2/2

282/70

2/2

The Security Council

Reaffirming its Resolution 607 of 5 January 1988.

Expressing its deep regret that Israel the occupying power has, in defiance of the relevant resolution deported Palestinian civilians.

- 1) Call upon Israel to rescind the order to deport Palestinian civilians and to ensure the safe and immediate return of the deported Palestinians to the occupied Palestinian territories, of those already deported.
- 2) Requests that Israel desist forthwith from deporting any Palestinian civilians from the occupied territories.
- 3) Decides to keep the situation in the Palestinian and Arab territories occupied since 1967 including Jerusalem under review.

END

** יוצא

שמור

**
**
**

חודש: 1/8456

אל: ורש/401, ניו/540, בטחון/216, מנמח/146

מ-: המשד, תא: 140188, זח: 1502, דח: ב, טג: ש

ג: ד:

שמור/בהול לבוקר

ג.מ. 885 - 210.02

נאום

דע: שגירות ורש, לשכת שהב"ט, מתאם הפעולות בשטחים

מועב"ט - גירושים.

א) קנוטסון הודיעני הבוקר שגולדינג, שעמד לעזוב היום, נתבקש ע"י המזכ"ל לוקש בגישה זרופה עם שה"ח בנושא הגירושים. שה"ח הסכים לקבלו ל-10 זקות הבוקר. לגולדינג התלוצצה הגב' בוטנהיים, מצדנו השתפר המנכ"ל, נוביק והח"מ

ב) גולדינג מסר שנתבקש ע"י המזכ"ל להביא לידיעת השר, אישית ובזיכרון, הבעת צערו העמוק על שממ"שאל ביצעה אתמול את גירושם של הארבעה. המזכ"ל דומעב"ט בדעה שהאמנה הרביעית חלה על השטחים והגירושים מנוגדים להוראות האמנה. מעבר לויכוח המשפטי בנושא זה, המזכ"ל מבקש לציין שרוב מדינות ערב רואות בגירושים התגרות והזבר מזיק ומפריע להמשך תהליך השלום.

ג) טיים מסר המזכ"ל בהבעת התקווה שישראל תימנע מגירושים נרטיים.

ד) שה"ח השוב ששמע המסר וימסור על כך לעמיתיו. הדגיש שאין לו כוונה להתערב בנושא כל זמן שגירושם של האחרים נמצא בערכאות והתהליך המשפטי נמשך. הביע פליאתו על כך

OFFICE OF THE
DIRECTOR OF THE
BUREAU OF THE
INTERNAL SECURITY

INTERNAL SECURITY

CONFIDENTIAL

TOP SECRET

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED

DATE 10/15/01 BY 60322

1) [Illegible text]

2) [Illegible text]

3) [Illegible text]

4) [Illegible text]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שארבעת המגורשים ויתרו על זכותם למנות לבג"צ (גולדינג
אמר ששמע שעשו זאת כי התיאשו מבתי המשפט הישראליים).

ה) השר ציין שהעולם למד 'לרחוץ ידיו' באמצעות גינרדי
ישראל, אולם תהליך השלום והדרך למו"מ טובה מאד
והמכשולים הקיימים מכל הצדדים קשים ביותר. אי לכך לא
צריך לראות הגירושים כגורם בעל חשיבות מיוחדת. שבו
רצונו הטוב של המזכ"ל ומאמציו לקידום תהליך השלום.

ו) גולדינג מסר שהחליט להשאר פה בסוף השבוע וינצל הזמן
לכתיבת הדו"ח. בניגוד לנוהגו בימים האחרונים, 'נידב'
הפעם הצהרה לעיתונאים שהמתינו לו בדבר מטרת פגישתו
הנוטפת עם שה"ח.

מנהל ארבי"ל 2

7.1

תפ: שהח, רהמ, מנכ"ל, ממנכ"ל, בירן, מצמא, ברנע, ארבל2, לואור, מזתים,
טויבל, משפט, ר/מרכז, ממד, רס, אמן

CONFIDENTIAL

THE FOLLOWING INFORMATION IS UNCLASSIFIED EXCEPT WHERE SHOWN OTHERWISE

ON 10/10/80, THE BUREAU OF THE NATIONAL ARCHIVES RECEIVED A REQUEST FROM THE NATIONAL ARCHIVES FOR INFORMATION ON THE MATTER OF THE NATIONAL ARCHIVES RECORDS OF THE NATIONAL ARCHIVES.

IT IS THE POLICY OF THE NATIONAL ARCHIVES TO MAKE AVAILABLE TO THE PUBLIC THE INFORMATION CONTAINED IN ITS RECORDS.

10/10/80

FOR MORE INFORMATION, CONTACT THE NATIONAL ARCHIVES AT (301) 837-1000

** ירצא **

שמור

**

**

**

חוזם: 1,8469

אל:ני/541, ווש/403, לונדון/254

מ-:המשרד,תא:140188,חז:1455,דח:ב,סג:ש

נד:8

שמור/בהול להזעיק

רושינגטון - בהול להזעיק
 ניו-יורק - בהול להזעיק
 לונדון - מייד

מתני/ ווש

דע:נאר'ט, לונדון

אור/877/210.02

מועב'ט - גירושים

שלן 266 (56 לנ'י).

א.מועב'ט תתכנס שוב הבורק (לפי שעונכם) לישיבה בלתי
 פורמלית על לבנון ועל הגירושים. ההנחה היא שבהמשך הדיון
 הישיבה תהמון לפורמלית (על הגירושים). על כן החליט היו"ר
 בריטי למרות התנגדות ארה"ב ועל סמך משאל שערך בין
 החברות.

ב.הבלמ'זים החלו בהמצת נוסח הצעת החלטה על הגירושים.
 להלן טעיניה האומרטיביים:

1.DEMANDS THAT ISRAEL RESCIND THE ORDER TO DEPORT
 PALASTINIAN CIVILIANS FROM THE OCCUPIED ARAB
 TERRITORIES.

STATE OF TEXAS
COUNTY OF DALLAS

Know all men by these presents

that I, the undersigned, do hereby certify

that the within and foregoing

is a true and correct copy

of the original as the same

appears in my files.

Witness my hand and seal of office this 1st day of January, 1941.

Notary Public in and for the State of Texas

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2. ENSURE THE SAFE RETURN OF THE DEPORTED PALESTINIANS TO THE OCCUPIED ARAB TERRITORIES.

3. REQUESTS THAT ISRAEL REFRAIN FORTHWITH FROM DEPORTING ANY PALESTINIAN CIVILANS FROM THE OCCUPIED ARAB TERRITORIES.

4. REQUESTS THE SECRETARY GENERAL REPORT TO THE COUNCIL ON ANY DEVELOPMENT IN THIS MATTER.

נ"ל נמסר לנו טלפונית מנאו"ם, ותוכל לקבל הבהרות נוספות על אי בהירויות בנוסח, ישירות מהם.

ד. ידועה לנו עמדתה של ארה"ב בנושא הגירושים ויתכנו חילוקי דעות בין ידדים בענין זה. אולם אנו מביטים על הנושא כולו מזווית ראייה לטרוח הארון יותר.

יעד משותף לארה"ב ולישראל הוא להביא לידי רגיעה בשטחים ולהתחיל בתהליך מדיני מהר ככל האפשר. בתהליך זה מקום מרכזי לארה"ב. שורה של החלטות רצופות עדינות לישראל במועבי"ט רק מקשות ומטבכות תחילת תהליך מדיני, ואף מקשות על הרגעת המצב בשטחים. מכאן האינטרס שצריך להיות משותף לארה"ב וישראל והוא מניעת החלטות נוספות במועבי"ט.

ה. לאור המגעים שקיימו נאו"ם אמש ואחרי דיון שקיימנו כאן, נבקשן לפנות למחמ"ד בדרג מתאים, ולשוחח אתם ברוח האמור לעיל ובהסתמך על שיחת השגריר-שולץ, כדי לבקשם לקראת הדיון הבוקר, כי ימשיכו בהתנגדותם לקיום פורמלי וקבלת החלטה וילהצו למען קבלת הודעה נשיאותית ללא דיון.

ברנע-בירן

אש

תפ: שהח, רהמ, שהוט, מכנל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמן, ממד, בירן, מצמא, ברנע, ארבל, ליאור, מזתים, טייבל, משפט, אירא, אירב, מתאסשטחים

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

PHYSICS DEPARTMENT
5720 S. UNIVERSITY AVE.
CHICAGO, ILL. 60637

OFFICE OF THE DEAN
5720 S. UNIVERSITY AVE.
CHICAGO, ILL. 60637

OFFICE OF THE DEAN
5720 S. UNIVERSITY AVE.
CHICAGO, ILL. 60637

OFFICE OF THE DEAN
5720 S. UNIVERSITY AVE.
CHICAGO, ILL. 60637

OFFICE OF THE DEAN
5720 S. UNIVERSITY AVE.
CHICAGO, ILL. 60637

OFFICE OF THE DEAN
5720 S. UNIVERSITY AVE.
CHICAGO, ILL. 60637

OFFICE OF THE DEAN
5720 S. UNIVERSITY AVE.
CHICAGO, ILL. 60637

OFFICE OF THE DEAN
5720 S. UNIVERSITY AVE.
CHICAGO, ILL. 60637

חודש: 1,8006

אל: המשדד

מ-: נני, נר: 258, תא: 130188, זח: 1300, זח: מ, טג: ב

נד: 8

בלמט/מידוי

אל-: מעת

דע-: מצמא, רושונגטרן (נר 64)

בטחון

מאת: עתונות/ניו יורק

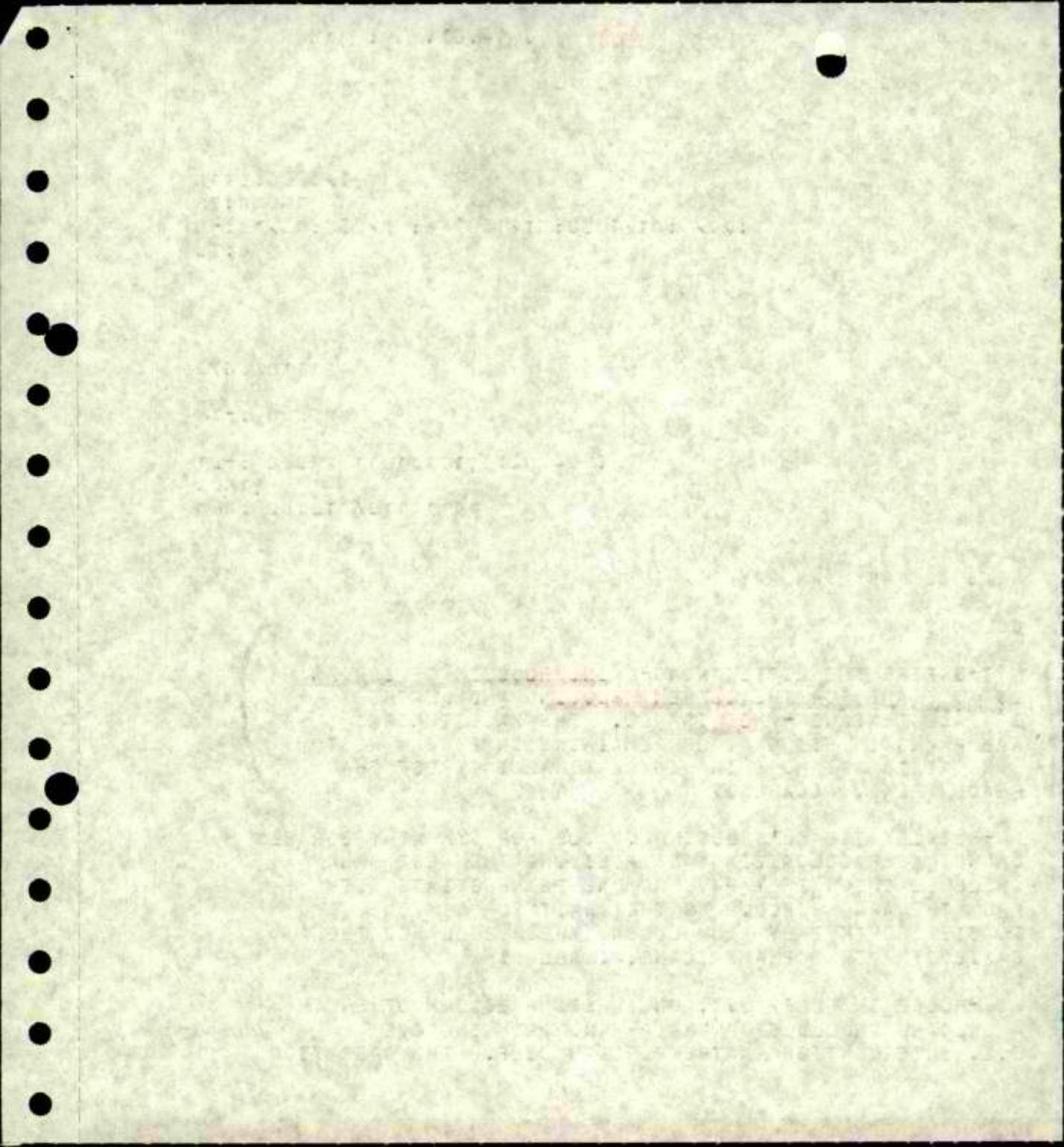
NEWS SUMMARY JANUARY 13, 1988

COLUMNS

NYT-SAFIRE THE LITTLE KING- KING HUSSEIN OF JORDAN
IS TO BLAME FOR THE CURRENT RIOTING AND DEATHS
OF PALESTINIANS - NOT ISRAEL. THE PALESTINIANS
 ARE PAWNS IN HIS GAME OF REMAINING IN POWER= WEST
 BANK RIOTS ARE MORE IN HIS PERSONAL INTEREST THAN
 PEACE TALKS. (CABLED)

DN-BUCKLEY ISRAEL'S LOSING BATTLE FOR SYMPATHY ISRAEL
 CANNOT KEEP COLONIZING AND POLICING THE WEST BANK
 WHILE CLAIMING THEY HAVE NO ONE TO NEGOTIATE WITH
 FROM THE ARAB WORLD. AS THEY WAIT FOR SOMEONE
 TO STEP FORTH THEY RISK LOSING THEIR SOUL AND THE
 BASIC SYMPATHY OF AMERICANS. (CABLED)

WSJ-HOUSE IN GULF, U.S. UNDERESTIMATES OWN STRENGTH
 AMERICANS SHOULD STOP THEIR HAND WRINGING OVER
 U.S. INTERVENTION IN THE PERSIAN GULF. THE OPERATION

משרד החוץ-מחלקת הקשר

HAS BEEN QUITE SUCCESSFUL THUS FAR= THE U.S. HAS THE SUPPORT OF ITS WESTERN ALLIES IN ADDITION TO NATIONS WITHIN THE REGION. IN FACT, IT IS THE FIRST TIME ARABS AND ISRAELIS ARE UNITED IN THEIR SUPPORT OF AN AMERICAN INITIATIVE. IT WOULD BE TRAGICALLY IRONIC IF AMERICA ABANDONS A WINNING POSITION OUT OF FEAR OF FUTURE SOVIET GAINS IN IRAN AT PRECISELY THE MOMENT MOSCOW IS REALIZING ITS POSITION WITH TEHRAN IS UNWINNNABLE.

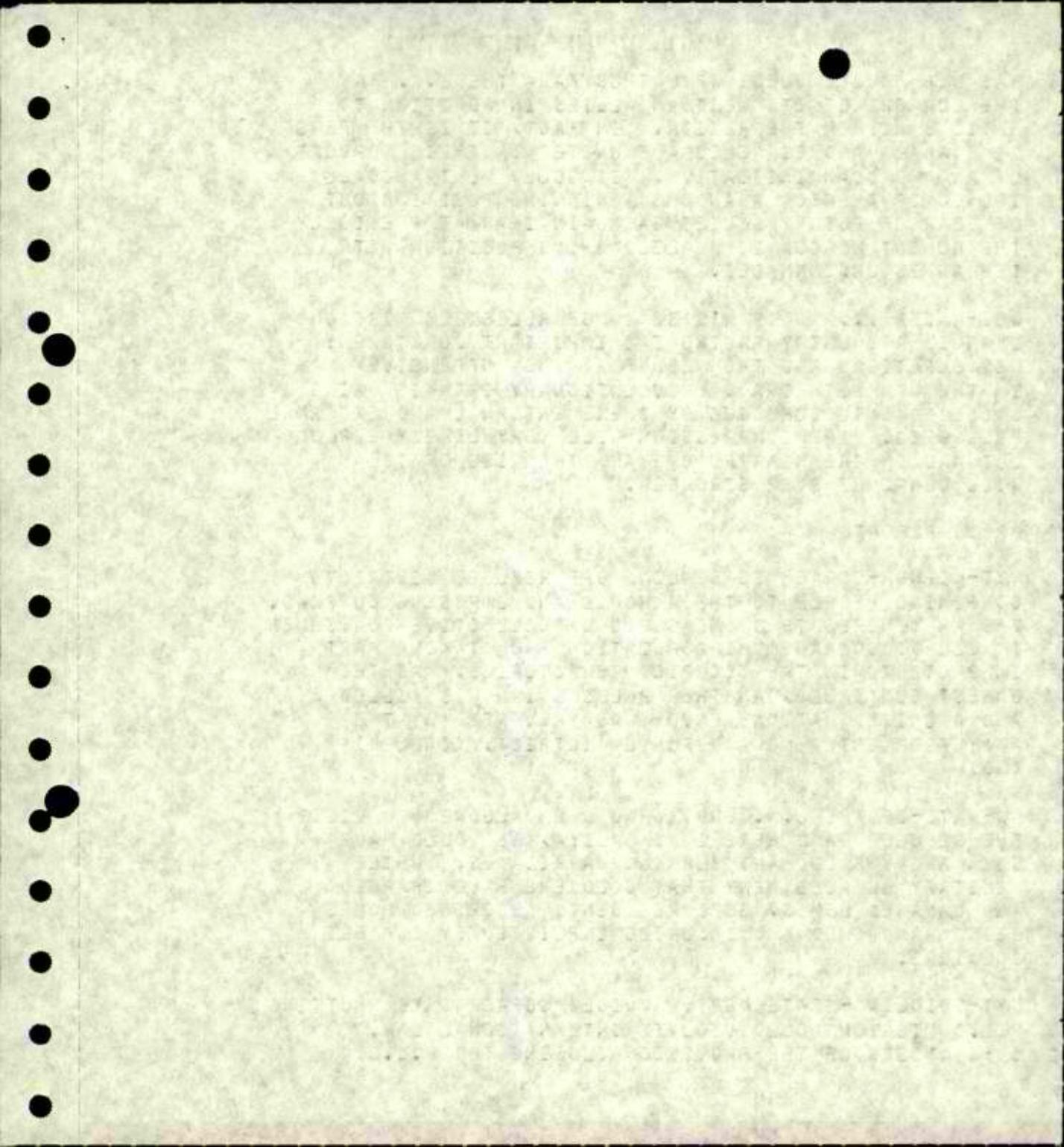
WSJ-NADER ...AND IRAN'S SENSE OF RELIGIOUS MISSION IRAN IS A COUNTRY FACING TWO IMPORTANT JUNCTURES: NEW ELECTIONS AND THE NEED FOR A NEW OFFENSIVE IN THE WAR WITH IRAQ. REVOLUTIONARY IRAN IS BEING SQUEEZED INTO COHESION BY THESE INTERNAL AND EXTERNAL PRESSURES. THE COMPRESSION WILL VERY LIKELY EXPLODE OUTWARD IN THE NEAR FUTURE AND THE RISE OF ISLAM WILL CONTINUE EVER STRONGER.

PRESS REPORTS

NYT-KIFNER-ISRAEL IS SEALING OFF REFUGEE DISTRICTS CONFINING PEOPLE TO THEIR HOMES AND IMPOSING CURFEWS. THE ARMY HOPES THESE MEASURES OF COLLECTIVE PUNISHMENT WILL DISCOURAGE THE POPULATION FROM TAKING PART IN PROTESTS IN THE OCCUPIED TERRITORIES. AS THE UNREST CONTINUED, ANOTHER PALESTENIAN WAS KILLED AND A UNITED NATIONS ENVOY WAS PREVENTED BY THE ARMY FROM ENTERING A REFUGEE DISTRICT. (CABLED) (ND)

ND-KATZ-IF THE U.N. ENVOY HAD BEEN ALLOWED TO VISIT THE REFUGEE CAMP HERE IN JABALIYA, HE WOULD HAVE SEEN ANGRY FACES AND BURNING BARRICADES. WHILE MILITARY SOURCES DENY THAT SOLDIERS HAVE CHARGED AND DAMAGED HOMES, SOME RESIDENTS DESCRIBED HOMES BEING RANSACKED AND INJURIES INFLICTED BY ISRAELI SOLDIERS.

NYT-SCIOLINO-STATE DEPT. ADVISER SOFAER SAYS SHUTTING P.L.O MISSION WOULD VIOLATE INTERNATIONAL LAW. CO-SPONSERS OF THE PROVISION CLOSING THE P.L.O.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

DISPUTED HIS POSITION AND VOWED THE PROVISION WOULD
BE CARRIED OUT. (CABLED)

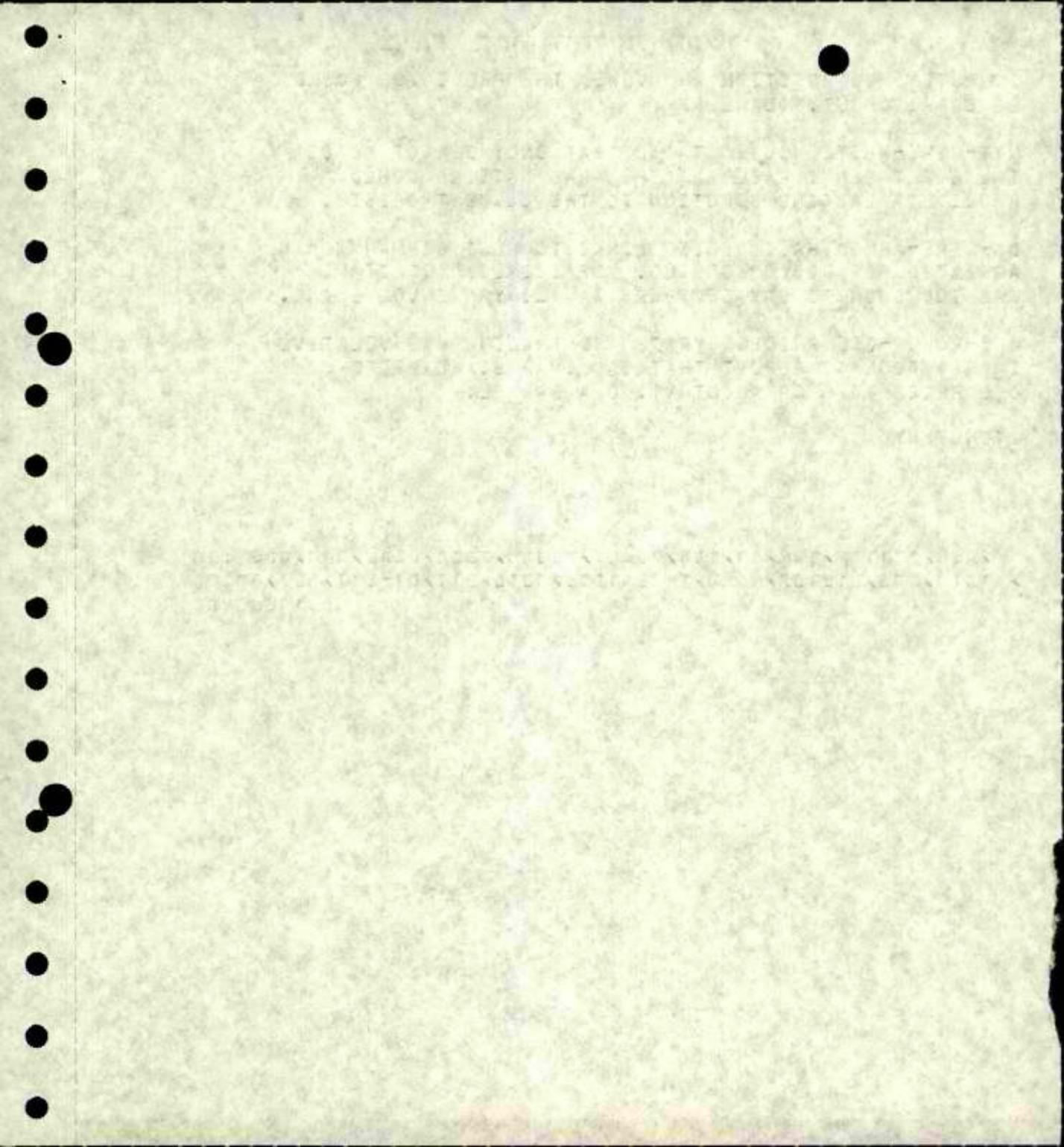
NYT-WIRE-WHITE HOUSE STATED THAT ONLY DIRECT PEACE
TALKS BETWEEN ISRAEL AND THE ARAB NATIONS WOULD
PROVIDE A LASTING SOLUTION TO THE CURRENT CRISIS.

DN-WIRE-AHMED HASI DENIED LINKS TO WEST GERMAN WOMAN
ARRESTED FOR DISCO BOMBING. OFFICIALS SAID IT
WAS TOO SOON TO SAY IF THERE WAS LIBYAN INVOLVEMENT.

WSJ-POWER-OIL PRICES GYRATE AND TRADING WAS VOLATIVE
IN REACTION TO REPORT THAT SAUDI ARABIA EXPECTS
OIL PRICE TO DROP ABOUT \1.50 A BARREL.

ITONUT NYK

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ממנכל, ממד, רם, אמך, קלוורי, מעת,
הסברה, לעמ, דוצ-ים, דוצ, מזנר, צנזורצבאי, מצמא, תמרצות, מרנ, מזתים,
מתאסשטחים

7883

תאריך : 13.01.88 **מסודר החוץ-מחלקת הקשר**

שמור

יודא

**
**
**
**

חוזם: 1,7863
אל: דרוש/377, נוי/510
מ-: המשרד, תא: 130188, חז: 1857, דח: מ, סג: ש
נד: 8

שמור/מיידוי

נ.מ. 843 - 210.02

אל: רושינגטון, ניו-יורק

מתני. דע: יששכרוף.

לבנון מועביט. שלן 228 (44 לניו-יורק), טעיף אחרון.

~~רצוי שתאמר לשאו -סמית בהזמנות של שיחה קרובה שדברי
נתניהו על לבנון, מצוטטים גם כהצהרת מדיניות רשמית של
ישראל בדו"ח המזכ"ל על י הכרסומים' בגבול לבנון שמורס
ב- 4.12.87~~

מנהל ארב"ל 2

ע.י

תפ: שח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמן, ממז, ברנע, ארב"ל,
בירן, מצפא, ליאור, מזתיס, לוברני, טייבל

REPORT OF THE
COMMISSIONER OF THE
GENERAL LAND OFFICE
STATE OF TEXAS

REPORT

OF THE

COMMISSIONER OF THE

GENERAL LAND OFFICE

FOR THE YEAR ENDING DECEMBER 31, 1900

THE STATE OF TEXAS, COUNTY OF [redacted] DISTRICT OF [redacted]
I, [redacted] Commissioner of the General Land Office, do hereby certify that the
above is a true and correct copy of the report of the Commissioner of the
General Land Office for the year ending December 31, 1900.

WITNESSED my hand and seal of office at Austin, Texas, this [redacted] day of [redacted] 1901.

[redacted]

THE STATE OF TEXAS, COUNTY OF [redacted] DISTRICT OF [redacted]
I, [redacted] Commissioner of the General Land Office, do hereby certify that the
above is a true and correct copy of the report of the Commissioner of the
General Land Office for the year ending December 31, 1900.

שמור

** ירצא

**

**

**

חוזם: 1,7900

אל:ני/511,ורוש/379,בטחון/193,מנמת/128

מ-:המשרד,תא:130188,זח:1859,זח:מ,סג:ש

נד:8

שמור/מיידוי

נ.מ. 850 - 210.02

אל: ניו-יורק, וושינגטון, משהב"ט.

נאוי"ם. דע: שגרירות, לשכת שהב"ט, מתאם הפעולות בשטחים / משהב"ט.

ביקור גולדינג.

א. שיחת גולדינג עם שהב"ט התקיימה ב-12 ינואר אחה"צ בת"א. נחלרו אליו קנוטסון ובוטנהיים, נכחו מצדנו סגן הרמטכ"ל ראש אמ"ן, מתאם הפעולות בשטחים ועוד קצינים בכירים, ורהח"מ.

ב. שר הבטחון נתח בהבדירו לגולדינג שהשיחה מתנהלת שלא על בסיס החלטת מועב"ט, שהיא בלתי רלוונטית בעינינו. הסכים לקבל גולדינג כמו בכל אחד מביקוריו הקודמים כדי לדון עמו בהיבטים בטחוניים שבתחום טיפולו של מזכ"ל האוי"ם, כמו יוניפיל ובמעולתם של ארגוני אוי"ם כמו ססו"ת המועלים בשטחים.

ג. השר סקר באוזני גולדינג המצב השורר בשטחים בעקבות ההתפרעויות בשבועות האחרונים. תאר פעולות צה"ל להשכנת סדר ובטחון בהתאם לאחריותו הבלעדית וסקר פעולות העונשין הננקטות על ידינו. הדגיש שהמודבר בסנסון פוליטי שיש למתרו ע"י מו"מ פוליטי, אך ציין נחישותנו להחזיר המצב לשקט ששרר לפני תחילת המהומות ולא לאפשר לאלימות להכתיב צעדינו.

REPORT OF THE
COMMISSIONER OF THE GENERAL LAND OFFICE
FOR THE YEAR 1881

REPORT

1881-1882

AND OF THE PROGRESS OF THE LAND OFFICE

IN THE YEAR 1881-1882

BY THE COMMISSIONER

AND BY THE ASSISTANT COMMISSIONERS

OF THE GENERAL LAND OFFICE

LONDON: PRINTED BY RICHARD CLAY AND COMPANY, LTD., BUNGAY, SUFFOLK.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ד. שהביט התעכב על המצב במחנות הפליטים הממשיכים להיות בעיקר בעזה, המוקדים העיקריים של אי שקט ומהומות. התרעם על ארצות ערב שאיפשרו המשך קיומה של בעית הפליטים ולא פתרה כפי שמתרנו אנו בעית הפליטים היהודיים מארצות ערב. המצב הנואש של הפליטים הוא שדחנם למעשים אלימים ובעזה יש התחלה של עימות בין הפליטים לבין התושבים המקוריים החוששים מנסיונות הפליטים לתקוף אותם ולגרור נזק להם ולרכושם.

ה. שהביט הסביר שצה"ל לא אומן למעולות של שמירת הסדר ומצד שני אין אנו מסוגלים למזר המגנות באותה אלימות תוקפנית כפי שנהגו לדוגמה המצרים ברמיה לפני מספר ימים. פרט ארבע קטגוריות של תגובה עפ"י מקודות הקבע בצה"ל:

1. פתיחה באש במקרה של התקפה ישירה בנשק חם או קר על חיילי צה"ל.

2. במקרה של התקפה ע"י המון אלים המשתמש באבנים ונשק קר אחר וחוסם עורק תחבורה ראשי - פתיחה באש רק אחריו שכל האמצעים האחרים - (גז מדמיע, כדורי גומי, יריות באויר כו') אינם מועילים וקיימת סכנה לחיי חיילים ואזרחים הנקלעים שם.

3. הצורך להלץ יחידה קטנה המוקפת ע"י המון אלים בין הבתים או בתוך סימטה צרה. אנו מנסים להמנע בכל מחיר מנפילה למצבים כאלה.

4. במקרים של זריקות אבנים - מנסים עד המקסימום שלא לפתוח באש ועושים זאת רק אם נשקפת סכנת חיים לחיילים שנקלעו למקום.

ו. גולדינג הסביר הסיבות והשיקולים של המזכ"ל לשיגורו חזר והדגיש כמו בשיחתו עם שה"ח שהמזכ"ל אינו מטיל ספק באחריותה הבלעדית של ישראל לשמירת החוק והסדר בשטחים ואינו מעלה על הדעת אפשרות של הצבת כוח בינ"ל כי יודע שרעיון כזה נאיבי ובלתי-אפשרי.

ז. גולדינג שבא למגישה אחרי ביקור ושיחות בעזה העלה גם הנקודות הבאות:

1. ביקש לקבל הסבר של עמותנו כלפי האמנה הרביעית והאבטחה המשפטית שאנחנו עושים בין דחית ה-

1. The first part of the report is devoted to a general survey of the situation in the country during the year 1944. It deals with the economic, social and political aspects of the situation. The report is based on the information received from the various sources available to the Commission.

2. The second part of the report is devoted to a detailed study of the economic situation in the country during the year 1944. It deals with the production, distribution and consumption of goods and services. The report is based on the information received from the various sources available to the Commission.

3. The third part of the report is devoted to a detailed study of the social situation in the country during the year 1944. It deals with the living conditions of the population, the state of health, and the educational system. The report is based on the information received from the various sources available to the Commission.

4. The fourth part of the report is devoted to a detailed study of the political situation in the country during the year 1944. It deals with the activities of the various political parties and the functioning of the government. The report is based on the information received from the various sources available to the Commission.

5. The fifth part of the report is devoted to a detailed study of the international situation in the country during the year 1944. It deals with the relations of the country with the other countries of the world. The report is based on the information received from the various sources available to the Commission.

6. The sixth part of the report is devoted to a detailed study of the cultural situation in the country during the year 1944. It deals with the activities of the various cultural organizations and the state of the arts and sciences. The report is based on the information received from the various sources available to the Commission.

7. The seventh part of the report is devoted to a detailed study of the military situation in the country during the year 1944. It deals with the activities of the various military organizations and the state of the armed forces. The report is based on the information received from the various sources available to the Commission.

8. The eighth part of the report is devoted to a detailed study of the administrative situation in the country during the year 1944. It deals with the functioning of the various administrative departments and the state of the public services. The report is based on the information received from the various sources available to the Commission.

9. The ninth part of the report is devoted to a detailed study of the financial situation in the country during the year 1944. It deals with the state of the public finances, the money market, and the foreign exchange situation. The report is based on the information received from the various sources available to the Commission.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

APPLICABILITY שלה על השטחים לבין החלטנו ליישם פרגמטית את סעיפיה ההומניטריים. שהביט הביע צער על שלא ידע על שאלה זו מראש כי היה מבקש מיועצו המשפטי להיות נוכח כדי להשיב.

2. כיצד נמשכת עבודת השב"כ אחרי ששיטותיו נפסלו ע"י ועדת לנדוי. שהביט ציין שהממשלה החליטה לאמץ כל המלצות דו"ח לנדוי והן מיושמות במלואן.

3. העלה הרעיון (ששמע כנראה מאנשי סטו"ת בעזה) שהמזכ"ל יקציב יותר כספים לסטו"ת, כדי שזו תוכל להרחיב פעילותה גם לכליטים שמוצאים עצמם בצרות עם הממשל (כלומר פעילות החוזרת לתחום פעולתו ההומניטרית של הצל"א). לדעת גולדינג הצל"א אינו מצליח להעניק הגנה מספקת לאנשים אלה. הוסבר לו שלסטו"ת מנדט מסויים שהיא ממלאת הן שיתוף פעולה מלא מצד המינהל האזרחי. נציב סטו"ת ביקר באן בחוזש שעבר ולא העלה הצעות מסוג זה. מצד שני הצל"א מנהל פעילות נרחבת ונהנה מחומש תנועה ופעולה מלאים שהענקו לו.

ח. גולדינג העלה השאלה מה תהיה עמדת ישראל כלפי פעילות בינ"ל לפיתוח כלכלי למען פליטי עזה. כשהשיב שהביט שישראל תקדם בברכה כל יזמה קונסטרוקטיבית בנושא ואף ניסתה ללא הצלחה לעורר מדינות שונות לפעילות כזו, גולדינג חזר על שורה של טענות על הפרעות ומכשולים ישראליים בפני הזדמנות כספיים וידע לפיתוח. בין התלוונות - בלימת יוזמות לפיתוח תעשייתיים, מכשולים לזרימת הון, מניעת יצוא ישיר של הזרים ועוד. שהביט ומתאם הפעולות בשטחים סקרו מכלול פעולותינו אנו ונסיונותינו למשוך גורמים בינ"ל לפעילות של פיתוח. הזכירו פעולת UNDP הנעשית בהסכמתנו ונסיעתו הקרובה של המתאם לנו-יורק לצורך עיווד פעילות נוספות. נראה היה שגולדינג תודרך בגודמאות רבות על הפרעות ישראליות בניכול והוא נראה כמי שמטיל ספק בכל ההסברים שקיבל. שמע בסיפוק הבטחת שהביט שישראל לא תכשיל קריאה של המזכ"ל לפעולה בינ"ל למען פיתוח כלכלי בעזה (וביו"ש) שהשיקול היחידי שלנו יהיה בטחוני בלבד.

ט. בשיחה קצרה שקדמה לשיחה עם שר הבטחון העלה גולדינג שאלת פיתוח עזה עם מתאם הפעולות. גם בשיחה זו נראה גולדינג כמי שמתקשה להאמין לעובדות וההסברים ששמע.

THESE ARE THE RESULTS OF THE RESEARCH CONDUCTED BY THE
COMMISSIONERS OF THE GENERAL LAND OFFICE IN CONNECTION WITH
THEir INVESTIGATION INTO THE MATTER OF THE
LANDS IN THE DISTRICT OF ...

THE RESULTS OF THE RESEARCH CONDUCTED BY THE
COMMISSIONERS OF THE GENERAL LAND OFFICE IN CONNECTION WITH
THEir INVESTIGATION INTO THE MATTER OF THE
LANDS IN THE DISTRICT OF ...

THE RESULTS OF THE RESEARCH CONDUCTED BY THE
COMMISSIONERS OF THE GENERAL LAND OFFICE IN CONNECTION WITH
THEir INVESTIGATION INTO THE MATTER OF THE
LANDS IN THE DISTRICT OF ...

THE RESULTS OF THE RESEARCH CONDUCTED BY THE
COMMISSIONERS OF THE GENERAL LAND OFFICE IN CONNECTION WITH
THEir INVESTIGATION INTO THE MATTER OF THE
LANDS IN THE DISTRICT OF ...

THE RESULTS OF THE RESEARCH CONDUCTED BY THE
COMMISSIONERS OF THE GENERAL LAND OFFICE IN CONNECTION WITH
THEir INVESTIGATION INTO THE MATTER OF THE
LANDS IN THE DISTRICT OF ...

משרד החוץ-מחלקת הקשר

י. בתום השיחה מיהר גולדינג לטלפן לדובר האו"ם בניו-יורק.
העיתונות המשיכה לעקוב בהמוניה אחר הנועותיו.

מנהל ארבי'ל 2

על.י

ת.פ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממז, רם, אמך, מצפא, ארבל, 2,
מזתים, משנט

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY OF THE DIVISION OF THE PHYSICAL SCIENCES
5708 S. UNIVERSITY AVENUE, CHICAGO, ILL. 60637

RECEIVED
JAN 15 1964
PHYSICS DEPARTMENT
5708 S. UNIVERSITY AVENUE, CHICAGO, ILL. 60637

נכנס **

שמור

**

**

**

חוזם: 1,8173

אל: המשורר

מ-: נכ"ר: 267, תא: 130188, חז: 1600, דח: ב, ט: ג: ש

נד: 8

שמור/בהול לבוקר

אל: מנהל ארבל 2.

וע: עזרן-מתני-ורושינגטון (נר 66) רביב-לונדון

מאת: יששכרון

מועבייט גירושים - לבנון.

1. השגריר נתניהו הוזמן על ידי נשוא מועבייט הבריטי
ללשכתו. נכחו מצידם ג'יימס רואט ומצידנו ביין ויששכרון.

2. גירושים.

א. תחילה, ביקש הנשיא הבהרות לגבי ביצוע הגירושים של הארבעה ללבנון, ציין שלא קיבל בינתיים כל פניה בענין זה, אן הוא ירצה בהתייעצויות מועבייט אחהצ' להודיע שדיבר עמנו ולדווח על המצב. הוא מצפה שיהיה לחץ לכינוס מועבייט בענין זה. השגריר נתניהו אישר ביצוע הגירושים וסקר את העבר והמעילות החבלניות של המגורשים. ציין שהגירושים בוצעו עתה לאחר שהארבעה החליטו לא למצות את התהליך המשפטי לכך וכך עמדתנו הנחרצת נגד התערבות מועבייט בשאלות בטחון בישי"ע שנתונות לאחריותנו הבלעדית. כן עמד על ההשלכות השליליות של התערבות מועבייט בכך שהחלטותיה האחרונות אינן תורמות להרגעת המצב אלא להיפך. השגריר נתן הדוגמא של ביקור גולדינג לעזה ו"המהומות האלימות" בדגרי דובר המזכ"ל שהתחוללו עקב כך. לבסוף הביע תקווה שמועבייט תנקוט בעמדה אחראית יותר מאשר המשך הגישה החד-צדדית והלא מועילה שהתגלתה עד כה.

1. The first part of the document is a letter from the Secretary of the State Department to the Secretary of the Department of the Interior. The letter is dated October 10, 1944, and is addressed to the Secretary of the Department of the Interior, Washington, D. C. The letter is signed by the Secretary of the State Department, Cordell Hull.

2. The second part of the document is a letter from the Secretary of the Department of the Interior to the Secretary of the State Department. The letter is dated October 10, 1944, and is addressed to the Secretary of the State Department, Washington, D. C. The letter is signed by the Secretary of the Department of the Interior, Harold I. Green.

3. The third part of the document is a letter from the Secretary of the State Department to the Secretary of the Department of the Interior. The letter is dated October 10, 1944, and is addressed to the Secretary of the Department of the Interior, Washington, D. C. The letter is signed by the Secretary of the State Department, Cordell Hull.

4. The fourth part of the document is a letter from the Secretary of the Department of the Interior to the Secretary of the State Department. The letter is dated October 10, 1944, and is addressed to the Secretary of the State Department, Washington, D. C. The letter is signed by the Secretary of the Department of the Interior, Harold I. Green.

5. The fifth part of the document is a letter from the Secretary of the State Department to the Secretary of the Department of the Interior. The letter is dated October 10, 1944, and is addressed to the Secretary of the Department of the Interior, Washington, D. C. The letter is signed by the Secretary of the State Department, Cordell Hull.

6. Copy.

7. The sixth part of the document is a letter from the Secretary of the State Department to the Secretary of the Department of the Interior. The letter is dated October 10, 1944, and is addressed to the Secretary of the Department of the Interior, Washington, D. C. The letter is signed by the Secretary of the State Department, Cordell Hull.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

נארט.

ת.פ. שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, רס, אמך, ארבל, מזתים,
מעט, הסברה, משפט, מתאם שטחים, אירא, אירב, מצפא

משרד החוץ, תל אביב, 1954

1480.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO LIBRARY
540 EAST 57TH STREET, CHICAGO, ILL. 60637

נכנס

שמרר

חוזם: 1,3215

אל: המשורר

מ-: בוטסון, נר: 32, תא: 130188, חז: 1300, דח: מ, טג: ע

נד: 8

שמור/מיוזי

אל: מעת, מצמא, רוש

תגובות להגבלת תנועת התקשורת בשטחים

מאז החלה הגבלת תנועתם של אנשי תקשורת בשטחים קיבלנו תגובות רבות ושונות אשר חלקן העוררנו כבר. ניתן בשלב זה לטכס ולציין שהרוב המכריע בצדור כאן מקול בהבנה את הצעדים הללו, ראוייה לציון תגובת מנכלי הקונגרס האמריקני היהודי, ארגון שהוא נידוע מן הליברלים ביותר. ביקשה לומר ביוזמתה אך לא לצטוט עישראל נהגת בחכמה ומדיניותה כלפי התקשורת. המליצה ואני מצטרף לדעתה שבז בזז עם הגבלת תנועת התקשורת במקומות וזמנים שונים ירוגש:

א. שהמדיניות באה כזו לחסוך חיי אדם ואם בכך ייחסכו חיי אדם אחד בלבד הרי שהמדיניות כבר הצדיקה את עצמה

ב. שחופש המעולה המלא לעתונות קיים וממשין במקומות שאינם טגורים כולל למשל האפשרות לראיין את מי שרוצים וכר'. כאסור, לזעה זו יש חמיכה רבה.

אבנרן

חפ: שהח, רהמ, מנכל, ממנכל, בירן, מצמא, אביטל, מעת, הסברה, כהנא, ליאור, מזהים, מתאששטים

SECRET

36

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט פ ס מ ב ר ק

דף   מתוך   דפים

סוג בטחון שמור

דחופות בחול אוקר

תאריך/ז"ח 13 1730 בינו' 88

מס'   מברק

266 56

המשרד + ניו יורק

אל: ארבייל 2
באויס/ניו יורק

מאת: הציר-יועץ, וושינגטון

מועבייט

מקירבי אגף ארבייל:

א. בהתיעצות לגבי לבנון לא הגיעו להסכמה לשום נוסח. אולי ישובו ויעיינו שוב מחר, לפי הצעת הבריטי.

ב. ב-15:17 נודע לו טלפונית שהבלמזיות לוחצים לקבל החלטה נוספת על הגרושים. האמריקנים אמרו שסבורים שאין צורך בעוד החלטה אך הוכרע שהמועצה תתכנס שוב מחר. אין עדיין נוסח החלטה.

מתני

1+1 2 1 2 1 3 1 3 2
1 2 1 2 1 3 1 3 2
1 2 1 2 1 3 1 3 2
1 2 1 2 1 3 1 3 2

ס ו פ ס מ ב ר ק

דף 2 מחוד 3 דפים

סוג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

2/3

255

2. מצרים. אגף המחקר בדק ביסודינת סוגיית השמזעות על מגעים בין קהיר ודמשק והגיעו למסקנה במסגרת מסמך כתוב (נשתדל להשיגו) שלפי שעה לא חלה שום הזוזה בשני הצדדים. המקומות האפשריים למפגש סורי-מצרי שהובאו במסמך הם קפריסין, בוקרשט, עמאן ואף במפרץ (סיורי אבו גזלה ומבראב). בשום מקום מהמקומות הנ"ל, ע"פ החומר שבידי המחקר לא נערך מפגש כזה. מסתבר, לדוגמה, שמוכראכ עזב את המפרץ יום קודם לבואם של השניים. וייט שכאמור לא מודע למפגש בין הצדדים מצביע על עובדה חיובית אחת והיא שבמשך דילוגי חסין בין הכ"ל פסקו ההתקפות על מצרים בכלי החקירות כסולא. סיפר שזמנה היה קצר שכן סמוך להפגנות המכוונות אישית נגד מבראכ, הדשו הסורים חמטע נגד מצרים בצורה במשנה תוקפנות המכוונות אישית נגד מבראכ, למרות נאמו הפייסני במסע"ת במע"ם, עובדה המעידה, לדעת ויין על עומקם של הפערים בין שתי המדינות. דומה שורר לסענתו במישור הסורי-עירקי. המציאות טפחה. פני גורמים במחמ"ד שהניחו שניתן לבצע צעדים קטנים בגבול.

3. זרועות הבטחון הסוריים. נושא זה הנמצא כאן בבדיקה (כפי שכבר דווחנו) זכה ל"עירווי דע" בשל תקרית חמורה שארעה בנמה"ת של דמשק בין שתי זרועות בטחון, המופקדים על הבטחון שם. מסתבר ע"פ דיווח השגרירות האמריקאית בדמשק שב-27.12.87 בקשו וסורבו אנשי משטרת ההגירה בנמה"ת מעמיתיהם בבטחון חיה"א לפתור מבדיקה שוטר מטעמם שחזר מחו"ל. לא ערך זמן רב ואיש בטחון חיה"א שחזר אף הוא מחו"ל סורב הפעם מטעמם של אנשי ההגירה. יחידת בטחון חיה"א שהוזעקה ע"י עמיתיהם הגיעה לנמה"ת ואסרה את אנשי ההגירה ע"פ הוראה של בריגדה הוויזי שהחליף את ח'ולי בפיקוד על מודיעין חיה"א. התקרית שקיבלה מימדים אלימים (שהשגרירות בדיווחה כינתה "המלחמה בשערי דמשק") חוסלה רק בהתערבותו של הרמטכ"ל שיה"א שיה"א שהוזעק למקום ולאחר שתי הקבוצות המתכתשות הושמו במעצר. הרמטכ"ל נתמנה לעמוד בראש חקירת התקרית. וייט מציין שתי עובדות (א) היריבות הבלתי רגילה בין זרועות הבטחון הסוריים הגורמת למצב של כמעט אנרכיה בשטח זה (ב) אי יכלתו של הוויזי לאתר בכוח את התקרית ללא התערבות הרמטכ"ל ולהשתלט על המצב. (ג) אין מדובר בתקרית צדדית שכן היא נערכה בצומת הומה דוגמאת נמה"ת לעיני מאות אנשים-מוכסים, תיירים ושאר עוברי אורח שנקלעו למקום. השגריר, שדווח על כך הוסיף ממקור שנכח בתקרית שהמקום דמה לשדה קטל. ליריבות ולתקרית יש צד נוסף הקשור לחילופי הפקוד במודיעין חיה"א.

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 3 מחוד 3 דפים

סוג בסחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

3/3

255

שני גורמים עשויים להנחות מהמצב (א) אלח'ולי עצמו שיכול לטעון שחחת פיקודו דבר כזה לא היה קורה (ב) עלי דובה. וייט רואה בו צד זוכה אפשרי בכל מקרה, שכן הלה טוען מזמן על אי-סדרים במודיעין חיה"א והמסקנה שיש להכפיף גוף זה למרותו. באשר למוחמד אלח'ולי האמריקאים הגיעו למסקנה שהוא אכן מתפקד כסגן מפקד חיה"א, כאשר שאלת זיקתו למודיעין החיל לא ברורה. וייט מסתמן כל כך שבעת ביקור שר ההגנה האוסטרי בדמשק (18-20/12) התלווה אליו אלח'ולי עצמו בסיוור בבסיס חיה"א הסורי בדמייר.

4. נשק כימי. וייט כמייצג דעת אגף המחקר מודאג ביותר מעוצמת פיתוח הנשק הכימי בסוריה. בידי הסורים תעשייה מפותחת הכוללת 4-5 מפעלים מרכזיים המנוהלים על טהרת הגורם הסורי. סוג המפעלים זהה לאלה הנמצאים בעיראק. המחקר בודק אפשרות הצבת טילים נושאי ראש כימי ליד או בסמוך לסוללת הטילים הרגילים, לפי שעה אין סימנים לכך. וייט מעריך שנושא פיתוח נשק כימי בסוריה שהגיע למימדים מדאיגים הוא בראש ובראשונה נשק הרתעתי בפני האופציה הגרעינית שהסורים בטוחים שיש לישראל. הוא גם מניח שגורמים כמו אטד או או שיהאבי לא יעלו על דעתם להפעילו אף במצב של התפתחות מצב מלחמה עם ישראל. מה שכן מדאיגו הוא שגורמים בסיקוד הנמוך יותר עשויים לקבל החלטה עצמית במצבים מסויימים. לשאלתי האם הנושא העולה במגעים בין נוש' לדמשק השיב בשלילה, עד כמה שידוע לו. אגף המחקר בדעה ואפשר שהדבר יעשה בצורת מסך, שיש להעמיד המזכיר על חומרת הנושא ולדרבנו להעלותו בפני הסובייטים. וייט סבור אישית שגם על ישראל לעשות כן, במגעים עם נציגים טובי מתאימים. פעולה אמריקאית וישראלית (נפרדת) אצל ברה"מ תחמיש לה רצינות המצב בתחום זה. לשאלה נוספת השיב שההנחה היא: (א) לברה"מ אין יד בפיתוח נשק כימי בסוריה (ב) סוריה מסתירה זאת מעיני בת בריתה, למרות הנוכחות הסוב' שם. (ג) ברה"מ רגישה להמצאות נשק זה בידי גורמים העולם השלישי/מדינות מתפתחות כל שכן בתפוצה וחבה דוגמת זו שבסוריה.

5. ביקור מרואן-חמאדה (מברק ממ"ש 270 מ-10.1). וייט מודע לביקור. הנ"ל יופיע בכנס (כנראה סגור) באחד ממכוני המחקר ויפגש עם גורמים במחמ"ד. לויט אין מידע על טיב שליחותו אך הוא רשם לעצמו לשמור אותנו בתמונה. נשתדל לשמוע גם מנקורות אחרים.

אלי אבידן
J/C

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שמור

** ירצא

**

**

**

חוזם: 1,7041

אל: כני/465, רוש/336, מנמת/100

מ-: המשרד, תא: 120188, זח: 1834, זח: מ, ט: ג: ש

נד: 2

שמור/מיידי

נאום

דע: שגרירות

ביקור גולדינג

ארר/210.02.820

א. השיחה עם שה"ח התקיימה כמתוכנן ב-11 ינואר אה"צ.
 התלור אליו קנוטסן (מאונטסו) והגב' ברטנהיים. מצדנו השתתפו
 המנכ"ל, אורי טביר והה"מ.

ב. גולדינג הסביר טיבת שיגורו כשהדגש על הרגשת המזכ"ל שלא
 יוכל למלא משימת הזיורח שלו למועביט מבלי לקיים מגעים עם
 ממישראל. מסר שמגש ביום א' אנשי ססו"ת ונציגי הצל"א. מתכוון
 לפגוש מנהיגים פלשתינאים ולבקר בשטחים. יעזוב ביום ה'
 בבוקר לניו-יורק.

ג. שה"ח הסביר לגולדינג שאיננו מקבל אותו במסגרת שליחותו
 הקשורה להחלטה 605 אלא מתוך כבוד למזכ"ל ולמשרתו ומתוך
 כבוד לגולדינג אישית. הסביר הטיבות להתנגדותנו להחלטה זו
 ובעיקר לנסיון להחזיר זרבה התערבות של האו"ם בשמירת
 החוק, הסדר והבטחון של התושבים, שהם באחריותה הבלעדית של
 ממישראל. טקר ההתפתחויות בשטחים בשבועות
 האחרונים. ההתפרעויות האלימות של התושבים והתארגנות כוחות
 הבטחון כדי להביא לרגיעה. הביע התקווה שהמצב יירגע וילך
 אך הדגיש שאנו מדועים לעובדה שהרגיעה איננה תחליף למציאת
 מתרון מדיני.

UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE
FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION
WASHINGTON, D. C. 20535

MEMORANDUM
TO : DIRECTOR
FROM : SAC, [illegible]
SUBJECT: [illegible]

[Redacted]
[illegible]

[illegible]

[Redacted]
[illegible]

[illegible]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ד.השר הטביר לגולדינג את הגירושין כאמצעי ישיה חוקי ויעיל. ציין הסתירה שבאמנה הרביעית המתירה הוצאות להורג אך ארסרת גירושים המבוצעים על ידינו עמ"י חוק. אחרי תהליך משפטי ארוך הכולל אפשרות פניה לבג"צ.

ה.גולדינג הטביר שהמזכ"ל אינו מחזיק בדעה שמועביט או האר"ם יכולים לדאוג לבטחונם של תושבי השטחים ולשמירת החוק והסדר שם. למזכ"ל אין ספק שלמי אמנת ג'נבה המעצמה הכובשת היא האחראית הבלעדית לחוק ולסדר בשטחים. הדו"ח שיכין המזכ"ל יאמר זאת בבירור. יתכן שהדו"ח יזכיר את הדרישה שהוטמעה להציג משקיפי או"ם בשטחים אך אין חוזר אין כוונה למזכ"ל להמליץ על פעולה כזו. הוא יודע שישראל לא חוזר לא תרשה זאת כי תראה בכך ערעור אחריותה הבלעדית הנ"ל.

ו.גולדינג הטביר שהמזכ"ל חולק על דעתנו רק בשני נושאים זהם:

1.האמצעים בהם אנו משתמשים להשלטת חוק וסדר ופיזור המגנות והתפרעויות והמוכיחים עצמם כקשוחים מדי וגורמים לאבדן חיים רבים.

2.השימוש בשיטות ענישה לא נכונות, כמו הגירושים, לצורך אכיפת החוק והסדר (ארתו אנו מבצעים במסגרת אחריות חוקית בהחלט).

ציון שהיה רוצה להפגש עם שהב"ט והיה שמח לו היה שומע מניו אישור מוסמן לידיעות על פיהן צה"ל מצטייד באמצעים שלא הורגים לצורך טיפול בהתפרעויות בשטחים.

ז.השר חזר והטביר עמדותינו בנדון. הדגיש שאין שום החלטה על מדיניות של ייד קשוחה או 'אגרוף ברזל'. מצד שני היו החלטות מקומיות של מפקדים וחייילים אשר מצאו עצמם במצב בלתי אפשרי ובסכנת חיים.

ח.השר הבטיח לגולדינג שידאג ששר הבטחון יראה אותו (הפגישה נקבעה אחר כך ל-12 ינואר אה"צ). לעומת זאת, יעץ לו מספר פעמים במהלך השיחה שיימנע מביקור בשטחים בגלל האפשרות שביקורו עלול לגרום לחידוש ההתפרעויות ועלולות להיות פגיעות בבטחוננו האישי. גולדינג אישר שאמנם התלבטו המזכ"ל והוא עצמו רבות אם לקיים הביקור בשטחים. החליטו לקיימו למרות הכל ולבטלו רק אם ממישראל תאסור זאת עליו במפורש. השר הדגיש שאנו מדינה פתוחה, הוא חומשי לנוע לאן שירצה והעצה ניתנה מתוך כבוד וידידות.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or title.

Second block of faint, illegible text, appearing to be the start of a paragraph.

Third block of faint, illegible text, continuing the document's content.

Fourth block of faint, illegible text, possibly a list or detailed notes.

Fifth block of faint, illegible text, appearing to be a separate section.

Sixth block of faint, illegible text, likely the concluding part of the document.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ט. גולדוינג העלה שאלת עזה והתעניין אם ממישראל תהיה מוכנה להתיר מעולות למען שיפור הכלכלה באיזור באמצעי להרגעת הרוחות מבחינה פוליטית ובטחונית. אשר הסביר את הנעיות הסבוכות הקיימות בעזה בשטח הדמוגרפיה, הכלכלה, החקלאות והמיט. ציין נכונותה של ממישראל לדון בכל צעד קונסטרוקטיבי העשוי לשפר את המצב. הדגיש הצורך בשיקום הפליטים ושינוי אורח חייהם. ישראל עושה הרבה אך לא די כי אמצעיה מוגבלים. הציע לגולדוינג להעלות הנושא בשיתוף שם שהביט.

י. הביקור של גולדוינג מעורר ענין רב באמצעי התקשורת הישראלית והזרים. עד כה הוא עמד בלחצים, הגביל התבטאויותיו המומביות למינימום ודחה בקשות לראיונות.

מנהל ארבל 2.

צ.ש.י

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, רס, אמך, ארבל 2, מזתים, מתאטשטחים

THE UNITED STATES OF AMERICA
DEPARTMENT OF THE INTERIOR
BUREAU OF LAND MANAGEMENT
WASHINGTON, D. C. 20250

FOR INFORMATION OF THE PUBLIC
IT IS HEREBY ORDERED THAT THE
LANDS DESCRIBED IN THE
ACCOMPANYING INSTRUMENTS
SHALL BE OPEN TO THE PUBLIC
FOR THE PURPOSES SET FORTH
HEREIN.

DATE OF ORDER: _____
BY: _____

FOR INFORMATION OF THE PUBLIC
IT IS HEREBY ORDERED THAT THE
LANDS DESCRIBED IN THE
ACCOMPANYING INSTRUMENTS
SHALL BE OPEN TO THE PUBLIC
FOR THE PURPOSES SET FORTH
HEREIN.

32

רחיפות: מילדי	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מגרס	דף: 1
סוג כסחוני: שמור		מסור: 2
ת"ח:		א ל : המשרד
גר :		ד ע :
		מאת : נאו"ם

6/6/88

00235

אל : ארכל 2
מאת : יששכרוף

ביקור גולדינג ועוד

1. רצ"ב מתוך תדרוך דובר המזכ"ל (מה-1/11) אודות הביקור הנ"ל.
2. היום מסר הדובר שגולדינג ניסה לבקר בשלוש מחנות פליטים בעזה. כשני מחנות היה עוצר וצה"ל לא התיר לו להכנס. בשלישי, מג'עזי, אחרי שהחל ביקורו, התחילה, לדברי הדובר, "הפגנה אלימה" וגולדינג החליט לצאת משט על מנת לא להחמיר את המצב.
3. הדובר לא השיב לשאלות כתבים האם ישראל רשאית מבחינה חוקית למנוע כניסתו של גולדינג (פקיד או"ם) לתוך מחנות או"מים.
4. הדובר מסר על התקרית בדר"ל שבו נהרג קצין אוסטרלי ונפצע קשה קנדי, שניהם מאונטסו, בעת שרכבם עלה על מוקש כ-6 ק"מ צפונה מהגבול עם ישראל.

נאו"ם

1. אלוה ג'מאל
 2. אלוה ג'מאל
 3. אלוה ג'מאל
 4. אלוה ג'מאל

אישור:	שם השולח: ג. יששכרוף	תאריך: 12.1.88
--------	----------------------	----------------

FOR INFORMATION OF UNITED NATIONS SECRETARIAT ONLY

11 January 1988

00235

UNITED NATIONS DAILY PRESS BRIEFING2
2

François Giuliani, at today's United Nations briefing, said that Secretary-General Javier Perez de Cuellar had addressed a meeting of his senior staff at 10 a.m.

At 4 p.m., he continued, the Secretary-General would meet with the Senior Minister of Finance, Economic Planning and Development of Zimbabwe, Mr. Bernard Chidzero. In response to a question, Mr. Giuliani said he was sure that the issue of African debt would come up. However, the meeting had been requested by the Permanent Mission of Zimbabwe and there was no set agenda so far.

The Secretary-General was also in touch with Sir Crispin Tickell (United Kingdom), President of the Security Council, by telephone, he added.

Concerning the movements of Marrack Goulding, Under-Secretary-General for Special Political Affairs, Mr. Giuliani said that he had spent the first two days of his stay in Israel consulting with international agencies concerned with the occupied territories, primarily the International Committee of the Red Cross (ICRC) and the United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East (UNRWA). Mr. Goulding had also had some private meetings with Israeli personalities. Details of those meetings were not available.

Mr. Goulding was meeting today with Israeli Foreign Minister Shimon Peres, Mr. Giuliani continued. He would be visiting Gaza and the West Bank in the next few days, but the details of the visits were not yet available. Mr. Goulding intended to return to New York by the end of the week.

In response to a question raised last Friday, Mr. Giuliani said that the Secretary-General would not be able to attend the Panama meeting on Central America, due to his activities in New York. Asked who would represent the Secretary-General at the meeting, he said probably Alvaro de Soto, but he would have to check.

In response to another question, Mr. Giuliani said that as soon as Under-Secretary-General Diego Cordovez was back in his office, he would ask him whether he would meet with correspondents.

Asked what the meeting with senior staff was about, Mr. Giuliani said that it was a routine meeting that the Secretary-General held from time to time with Under-Secretaries-General and Assistant Secretaries-General.

* * * * *

בלתי מסווג

ב ר ס ס ר

מברק יוצא

17

כוסטרן	
24	נר
8.1.88	חארין
רביל	רחיסוח

אלו: מצפא, מעח, לשכ' רח"מ
 קע: וושינגטון - נר 7

להלן בהמשך לשלנו נר 20 מהיום .

Israeli Arabs: Should rights require duties?

By Mary Curtius
and H.D.S. Greenway
Globe Staff

JERUSALEM - The question of whether members of Israel's Arab minority should continue to enjoy voting rights if they do not serve in the Israeli army "is important to consider," Prime Minister Yitzhak Shamir said yesterday.

Shamir, speaking in an interview with The Boston Globe, was responding for the first time to a proposal made by the industry and trade minister, Ariel Sharon, that the voting rights of Israeli Arabs be linked to their service in the army.

Sharon's statement was made last month to a gathering of Herut, the nationalistic party to which he and Shamir belong.

Sharon said Israeli Arabs cannot expect to enjoy the rights of Israeli citizenship if they do not fulfill all obligations of that citizenship.

"It is not for the first time that we hear such ideas about the Arabs serving in the army and other proposals of this kind," Shamir said. "I think it is too early to discuss it. But, well, it's an idea that is important to consider, the idea of equal obligations and rights of the Arab population in the state of Israel."

Shamir said that "they could serve in the army and, on the other hand, have all the privileges and rights of other citizens."

He said it was "an exceptional situation that a part of our citizens don't take part in our military service."

Eighteen-year-old Israeli men and women are required to serve in the army. Young men serve for three years and have at least a month of reserve duty every year until they are at least 50. Young women serve for at least two years.

The 750,000 Arab minority has been exempted from the army requirement, although some Arabs do volunteer to serve.

Because Arabs generally do not serve in the army, they do not receive the many benefits awarded to army veterans in Israel, and usually cannot get security clearance to work in sensitive industries or areas of the government bureaucracy.

Sharon made his comments after Israeli Arabs joined Palestinians on the West Bank and in the Gaza Strip on Dec. 21 in a one-day general strike to protest the handling of anti-Israeli demonstrations in the occupied territories.

Israeli Arab leaders billed the strike as a "day of peace," but violent clashes erupted in some communities between demonstrators and police.

After the demonstrations, Sharon said the Israeli Arabs should be more fully integrated into Israeli society and should be paid equally for their work with Jewish workers, but they should also be required to serve in the army.

Shamir was among the Israeli leaders who criticized Israeli Arabs for participating in the strike, and for allowing it to end in violence.

He repeated some of his criticisms yesterday, but added that he thought no lasting damage had been done to relations between Israel's Arab and Jewish citizens.

"I cannot see, for the meantime, a real worsening of the relations because there is a tendency on both sides to continue the friendly, normal relations between the Arab and Jewish citizens of the state of Israel," the prime minister said. "I hope that if the Arab citizens of Israel will not repeat these scenes, it will be forgotten."

Handwritten notes at the bottom of the page, including "Globe" and other illegible markings.

ראש הממשלה
THE PRIME MINISTER

Jerusalem January 11, 1988.

Dear Mr. President,

As you know, the people of Israel are celebrating the fortieth anniversary of the renewal of our independence this year.

I take this opportunity to associate myself with President Herzog's invitation, and to repeat my own invitation to Mrs. Reagan and you to pay us a State visit in the course of this year, at any time convenient to you.

Mr. President, I am not extending this invitation merely as a symbolic gesture to a friend. I believe wholeheartedly that during your tenure as President of the United States, your Administration and you have cemented the relationship between our two countries and peoples in an unprecedented manner and to an exceptional degree. You have demonstrated that an open and true friendship between our two nations is spiritually rewarding and of practical benefit to both sides. You have also immeasurably strengthened our trust in you and in your administration as an honest broker that can help us achieve the peace that all of us are longing for.

It is, therefore, natural and fitting that you give us the honour and privilege of hosting you and enabling our people to express their appreciation and friendship to you and to the American people whom you so ably represent and symbolize.

With our best regards and wishes,

Sincerely,

Yitzhak Shamir

President Ronald Reagan
The White House
Washington DC
U S A

36

דחיפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק	רף: 1
ב בהול לכושר	בהול	מתור: 4
סוג כטחוכי:		טופס מברק
שמו:	(בנסרה)	
תז"ח: 111900	א 5 : המשרד; וושינגטון לונדון (מחמי בנסרה הטה)	
גר: 00199		ד ע :
וויניקסון - 48		

מאת : נאו"ם ניו יורק

אל : מנהל ארבל 2

דע : ערו, מתני - וושינגטון, רביב-לונדון

מאת : יששכרוף

מועבי"ט

1. היום אחה"צ (11/1) נפגש השגריר נתניהו לפי בקשתנו עם נשיא מועבי"ט שג' כריטניה. נכחו מצידם בלת' וויק ווואט, ומצדינו יששכרוף.

יש"ע

2. הנשיא התחיל בעניין יש"ע וציין שאש"ף מנסה יחד עם "חבריו הערכים" לגייס תמיכה לדיון כבר עתה כחמשר להחלטת מועבי"ט 605. הבריטי ציין בפני משקיף אש"ף שיש עתה להמתין לסיום ביקורו של גולדינג וכן הגשת דו"ח המזכ"ל עד ה-20/1. המשיך, שכאשר ידווח המזכ"ל בסמוך ל-20/1 יערכו התייעצויות סגורות של חברי מועבי"ט על מנת לבחון את מימצי הדו"ח. הוא מקווה שעד אז יהיה ניתן למנוע כל דיון, אך אחרי ה-20/1, צפוי לחץ לכינוס פורמלי של המועצה.

לבנון

2. השגריר נתניהו ביקש עידכון לגבי לבנון. הנשיא השיב שנחקבלו שלושה המכתבים הלבנוניים וכן תלונת השגריר פחורי למזכ"ל לגבי הכפר יוחמור. ביום ה' פחורי ציין בפני הנשיא שקיבל הוראות מסלים אל-חוס לבקש דיון דחוף עקב הפצצות ח"א. הנשיא הסביר ללבנוני שאינו רואה התועלת בדיון, אם תוגש הצעת החלטה שתקבל ווטו אמריקני. לבסוף, ביום ו' אל-חוס הסכים לאפשרות של הודעה נשיאותית. לדברי הנשיא הנוסח של ההודעה משתנה כל עשר דקות וכבר שוחח עם ארה"ב, יוגוסלביה (בלמ"ז), אלג'יריה ולבנון. ציין שיהיה מאוד קשה להגיע לנוסח שיהיה מקובל על כל חברי מועבי"ט, ובמקרה של אי-הסכמה צפויה חזרה לתסריט של דיון, הגשת הצעת ההחלטה ווטו אמריקני. אם ניתן יהיה להגיע להסכמה לגבי נוסח של הודעה יש שתי אפשרויות:

אישור:

שם השולח:

תאריך:

2 1 2 1 4 HHS 4 1 3 1 2

2 1 2 1 4 HHS 4 1 3 1 2

2 1 2 1 4 HHS 4 1 3 1 2

2 1 2 1 4 HHS 4 1 3 1 2

דחיפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק סופס מברק	ת"פ: 2
סוג בטחוני:		מתור: 4
ת"ח:		א ל :
בר / 1990 / 48		ד ע :
		מאת :

א) אחרי התייעצויות סגורות הנשיא יקרא את ההודעה לעיתונות או-ב) כינוס המועצה לישיבה פורמלית, התבטאות הצדדים הנוגעים בדבר ואז קריאת ההודעה. כמובן, לאפשרות השניה יש משקל כבד יותר. לגבי לוח הזמנים לא יהיו התייעצויות של המועצה היום וסביר שהמגעים ימשכו מחר ואף כיום ד'.

4. הנשיא העריך שהלכנונים מבקשים לעלות את הסוגיה עתה בשל החשש שענייני לבנון ישכחו על רקע האירועים ביש"ע, ולכן אל-חוס רוצה להיראות כאילו שהשיג דבר מהקהיליה הכינ"ל. לסיכום, אם תתקבל הודעה נשיאותית, נראה שהלכנונים יראו זאת כצעד ביניים עד לדיון יוניפי"ל, ואז יעלו שוב את טענותיהם. אם ההודעה לא תושג אז האפשרויות הן, בקשה לדיון עתה, להניח לעניין עד דיון על יוניפי"ל בסוף החודש או, בכלל לשכוח מזה.

5. לגבי כוונותיו של רה"מ לבנון נתניהו העריך שהמהלך במועבי"ט מכוון יותר לאחד את הגורמים השונים בתוך לבנון באמצעות מהלך נגד ישראל. לגבי הסוגיה הלבנונית בכללותה, השגריר סקר באריכות את הרקע. הזכיר שבמאי 1983 חתמו על הסכם עם ממ' לבנון אשר הסדיר את הבעיה של הגבול הצפוני וכי הסכם זה בוטל על ידי הלבנונים בלחץ סורי, ולא על ידי ישראל. מאז אין פרטנר למו"מ בלבנון ובוודאי לא ממשלה שמסוגלת להשתלט על כל שטחי לבנון, ולמנוע ההתקפות החוזרות נגד ישראל. על הרקע הנ"ל ישראל חייבת לנקוט בצעדים כדי להגן על עצמה וכן בפעולות מנע להכשיל נסיונות חדירה מראש. אש"ף ממשיך בנסיונותיו לחדור לישראל באמצעות היכשה, הים ובאוויר (דוגמת הגלשנים). סוריה שכיום כובשת כ-60% משטחה של לבנון הבהירה באמצעות טלאס שהיא סייעה לתקיפת הגלשנים ומברכת על ההתקפה. בנוסף לכך איראן בוחשת בלי סוף בלבנון ישירות ובאמצעות חיזכללה. כל אותם גורמים מכצעים, תומכים ומסייעים להתקפות על גבולה הצפוני של ישראל, ולא מתקבל על הדעת

תאריך:	שם השולח:	אישור:
--------	-----------	--------

דח"פוח:	<p align="center">מחלקת הקשר ניו-יורק</p> <p align="center">טופס מברק</p>	ד"ח: <u>3</u>
סוג בטחוני:		מתור: <u>4</u>
תז"ח:	א ל :	
גר: 00199 / 48	ד ע :	
	מאת :	

7. שמועבי"ט תתעלם מכל אותן עובדות ורק כאשר ישראל פועלת להגן על עצמה, מועצת הבטחון נקראת לגנות את ישראל. השגריר המשיך וסקר את המצב כדרום - דוגמת הזרם של חזרת התושבים לנכסיה וקונין בסיוענו, ועל השקט היחסי באיזור זה, לעומת שאר איזורי לבנון. למרות שקט זה, ההתקפות עלינו נמשכות ואנו פועלים בריסון כדי לאתר מראש בסיסי יציאה לפעולות נגדנו, ולהתמודד בשטח עם נסיונות חדירה מתמשכים.

לסיכום לישראל אין על תביעה טריטוריאלית על לבנון, וכל עניינה בארץ זו הוא הבטחת הגבול הצפוני נגד התקפות חוזרות ונשנות. לא ניתן לבחון את פעילותה של ישראל להגנתה העצמית, בלא לקחת בחשבון כל אותם גורמים בלבנון אשר הורסים כל זכר של ריבונות לבנונית, ואפשרות של ממשלה חזקה מרכזית. חשוב לזכור שלא סוריה, איראן/חיזבללה או אש"ף היו מוכנים לחתום על הסכם דוגמת ה-17 במאי, בכל הנוגע להכרה בריבונות הלבנונית, ולכן אין כל בסיס להמשך המהלך הנוכחי, שכמובן מכוון רק נגד ישראל.

8. הנשיא השיב שבכל זאת המהלך הנוכחי הוא לפי בקשתה של חברה ריבונית באו"ם, וכי כחור שג' בריטניה הוא מקבל שחשוב להתחשב ב-CONTEXT של פעולותינו. עם זאת, העלה סברה לא ברורה, כאילו כל בעיותיה הנוכחיות של לבנון אכן קשורות לסכסוך הערבי-ישראלי וגבולותיה עם ישראל. השגריר נתניהו דחה זאת מיד באומרו שהמצב הנוכחי בלבנון הוא תוצאה של הריסת האיזון העדין שהתקיים בארץ זו, במיוחד על ידי טרור וסכסוכים פנימיים, וכי שוב הטעים כי לישראל אין כל סכסוך גבול עם לבנון. הנשיא שאל אם יש לנו קשר כלשהו עם הסוריים. נתניהו השיב כללית, כי שתי הארצות פועלות באמצעות "SIGNALS" ומעשים בשטח, וכי אנו רואים בחומרה דבריו של טלאס כאילו סוריה סייעה להתקפת הגלשנים. בכל זאת, נהגנו בריסון ונמנענו מהסלמה, למרות הפרובוקציות שנמשכו גם במשך דצמבר. המשיך שאם מועבי"ט עתה תנקוט בעמדה שממנה משתמע

אישור:	שם השולח:	תאריך:
--------	-----------	--------

דו"ח:	מחלקת הקשר ניו-יורק	וי"י: <u>4</u>
סוג בטחוני:		טופס מברק
ת"ז:		א ל :
ניר 00199/		ד ע :
48		מאת :

שהתקפות על ישראל לגיטימיות, הדבר עשוי לשגר איתותים מסוכנים לעבר טוריה ולעודדה כמעשה.

9. בסיום, העלנו את נושא "הכירסומים" והשגריר חזר על עמדתנו שנמסרה בשעתה למזכ"ל ושהזכרה כדו"ח.

נאו"ם

אישור:	ג. יששכרוף	שם השולח:	11.1.88	תאריך:
--------	------------	-----------	---------	--------

20

מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דף: --- מחור: ---
מנהל מצפ"א	אל: ---
השגריר/ווישינגטון, אשר נעים/ווישינגטון (אפרג)	דע: ---
סגן הקונסול הכללי, ניו-יורק	מאת: ---
מדינה: מדינת ישראל סוג כתובני: ש מ ר ד תד"ו: 111800	
נר: 00198 111800 - 47	

המצב בשטחים.

להלן משיחות עם מספר נציגי ארגונים יהודיים.

1. התחושה היא שהנוסחה, שהיום צריך לעשות סדר ומחר "נמצא" את הפתרון המדיני, הולכת ומאבדת יותר ויותר ממשקלה, ככל שהאירועים נמשכים בשטח. התמונות המוקרנות מידי יום בתקשורת האלקטרונית תורמות לתחושה הזאת. כמה מבני שיחי הציעו טיפול הבולם גישה של כתבים זרים לאזורי ההפגנות. לאחרונה אף מתרבים הקריאות הטלפוניות לקונסוליה המחייבים גישה זו.

2. מספר נציגי ארגוני יהודיים מביעים דאגה שהפילוג בקרב הארגונים היהודיים יילך ויתרחב ככל שהאירועים יימשכו. ידוע לנו כי גורמים ביקורתיים בקהילות קמו לתחייה ודורשים "פעולה" וקו תקיף מצד ההנהגות היהודיות כלפי ישראל. מנכ"ל הקונגרס היהודי זינגר סיפר לי הבוקר (10/1) כי נציגי התקשורת חותרים במגיעיהם עם הארגונים היהודיים לחשוף להבליט יותר ויותר את הפילוג.

3. בכל מה שקשור להענשת ישראל, דהיינו קיצוץ הסיוע, טענו בני שיחי כי מאחר ומדובר בשנת הבחירות, אין הם מעריכים שהאירועים בשטחים יביאו לענישה.

מרכזי ידני

1 1 3 1 3 2
 1 1 3 1 3 2
 1 1 3 1 3 2
 1 1 3 1 3 2
 1 1 3 1 3 2

אישור: מרכזי ידני שם השולח: 11.1.1988 תאריך:

27

רשימה: N"3	מחלקת הקשר ניו-יורק	מחור: 3
סוג מסמך:	טופס מברק	
תז"ח: 1160		א ל : מע"ח, מצפ"א
גר : 43 111 00183		ד י : יועץ תקשורת לרה"מ, לע"מ, דו"צ, קש"ח, רוטינגטון

Israel Occupies The Op-Eds

ND
Jan. 11

Tensions in the Middle East are reflected in the nation's editorial pages.

By David Firestone

SIDNEY ZION said he waited for someone else to say it, but no one did. "Finally I just said, 'What the hell, I may as well do it myself, because maybe nobody's gonna do it right,'" he said.

So Zion, a longtime New York journalist, turned on his typewriter last week and enlisted in what might be called the Vicarious Uprising in the Middle East. He wrote an op-ed piece.

It happens whenever there is turmoil in Israel, which is to say almost constantly. When Israel bombs a reactor or invades Lebanon, or when Palestinian demonstrators heave Molotov cocktails or call a general strike, smoke begins to curl from the outskirts of America's editorial pages. If the ammunition is somewhat less lethal than that used on the streets of Gaza, it is discharged with no less passion.

עיתונות ניו יורק
Since the latest violence in the occupied territories began less than a month ago, there have been at least 50 columns, essays and letters on the subject published in The New York Times, the Los Angeles Times, the Washington Post and New York Newsday. And that doesn't even count the editorials. Everyone with an interest in the matter has an opinion, and wants to publish it. "I didn't make the world and I can't just change it," said Zion, whose piece in The New York Times last week bitterly criticized the growing sympathy toward the Palestinians. "All I can do is once in a while write a piece."

Op-ed pages thrive on controversy, of course, but Israeli affairs seem to generate a heat far more intense than superpower arms talks or even the stock market crash. "There is no other issue with the possible exception of Central America which creates so much excitement and generates so much foolishness as the Middle East," said Dimitri Simes, a senior associate at the Carnegie Endowment for International Peace whose syndicated column is carried in New York Newsday. "People seem to feel an irresistible urge to take part in this debate."

Like the olive groves that signify ownership of land in the Middle East, the columns and letters are ideological stakes, planted in disputed territory and as quickly uprooted. If Washington Post columnist Mary McGrory suggests that Palestinians are "living under apartheid," David Harris, Washington representative of the American Jewish Committee, immediately writes in to call the suggestion "shrill" and "especially pernicious." Morris Abram, chairman of

דעם השולח: 11/1/88
מחור: 3
מחלקת הקשר ניו-יורק
טופס מברק
תז"ח: 1160
גר: 43 111
00183

183

00183

/ 43 $\frac{2}{3}$

the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations, does the same when Times columnist Anthony Lewis criticizes Israel.

Arab writers are as quick to seek outlets for their side. Both Rashid Khalidi, a Middle East history professor at the University of Chicago, and Tawfic Farah, editor of the Journal of Arab Affairs, have had pro-Palestinian pieces in the Los Angeles Times in the last two weeks. David Sadd, executive director of the National Association of Arab Americans, wrote to criticize New York Times columnist A. M. Rosenthal for pitying "the occupier, not the occupied."

The frenzy of broadsides appears to be justified by their impact on key opinion makers, in Washington and in Jerusalem. "Op-ed pieces and good letters to the editor are indeed widely read by public-opinion molders, and they're very significant in my experience," said Wolf Blitzer, who covers Washington for the Jerusalem Post. "I think a good point made in a tightly written op-ed piece can have an important impact on a lot of people who read it, and I know that's the prevailing opinion of the top leadership in Israel. It has always been anxious to score points in American public opinion, through op-ed pieces or whatever it takes."

Israel didn't need the points until its occupation of the West Bank and the Gaza Strip began in 1967, when its image as the underdog began to erode. By the time of the Lebanon invasion in

1982 — when op-edistry reached its peak — congressional votes and public-opinion polls showed Israel needed every letter it could get, if only to stay even with the pro-Arab essays that were becoming increasingly prominent in U. S. newspapers.

SADD, OF THE Arab-American association, said that recent access by Arab writers to op-ed pages was critical in conferring legitimacy on their position.

"I believe the articles affect the attitude people have, even if the attitude is just whether Israel's behavior is fair game for criticism," he said. "There was a time when I don't think that was the attitude. In fact, there was a tremendous reticence that a lot of writers had about being critical of Israel at all. In the last ten years or so, that's changed dramatically."

Sadd said he was delighted to see his letter to the Times juxtaposed with Abram's in a symbolic equivalence. "People have been used to getting a lot of the organized Jewish response, whether from the Council of Presidents or B'nai B'rith," he said. "It's only in the last few years that there have been organizations around to give a response from the other side of the issue."

Zion said bitterly that the Arab-written essays weren't nearly as damaging to the Israeli position as the front-page news stories and analyses written by reporters he said were sym-

00183

43

3/3

pathetic to the Palestinians and often unaware of the historical, self-imposed reasons for their plight.

"The Palestinians had a pretty good gripe at one point because their views were not coming across," he said. "But now they are coming across often, under bylines of Israelis and Jews and reporters who would take you outside if you claimed they were pro-Arab, but they take essentially the same position."

Surprisingly, Khalidi, author of "Under Siege: PLO Decision-making During the 1982 War," agreed with Zion — one of the few points of concurrence imaginable between the two men.

"Zion's right," Khalidi said. "It's not that reporters have become Palestinian advocates; it's just that our story cannot be reported any other way. It's very difficult to report a story of a starving child from the perspective of the person who's starving him. It's difficult to report the beating of people in a hospital from the perspective of the beaters. Reporters are just reporting what's happening there."

Although some Israeli leaders have blamed the press for sullyng the state's image, there has been no suggestion that the Israeli government or its American supporters have formally organized an editorial blitz in response. Sadd said the Jewish community has historically been more effective at writing letters to the editor than has the

much smaller Arab community, but actual op-ed essays are usually commissioned by the paper or written by individuals with relationships to the paper's editorial page.

Rabbi Alexander Schindler, president of the Union of American Hebrew Congregations, said his recent essay in The New York Times was requested by the paper on a day's notice, presumably because a public statement he had made the day before was interpreted as critical of Israel. In fact, the published piece was notably balanced compared to the usual polemics, criticizing both sides and urging them to the peace table.

Most of the essays that have been published are so predictably one-sided, recycling the old arguments, that Simes said he rarely bothers to read them. "If you know who the authors are, you don't really have to read the pieces," he said.

Those who experience serious cases of *deja vu* upon reading some op-ed pages may be justified. Zion's recent piece re-used a line that led off his 1981 New York Times op-ed essay on the same subject, ironically about the way people forget what has already been said about Israel. "The Middle East memory bank," he wrote both times, "is empty again." / 11

NEWSDAY, MONDAY, JANUARY 11, 1988

NY

Part II/3

What is going on with U.S. policy toward the Middle East? Why did the State Department announce on one day that it would refrain from further public criticism of Israel, then the very next day the United States joined with Algeria, the Soviet Union and assorted others in an attack on Israel's policies regarding the West Bank and the Gaza Strip?

No wonder Yasser Arafat has been expressing such pleasure at the evolution of U.S. Mideast policy. Even before American delegates voted on Jan. 5 for the Security Council resolution condemning Israeli policy, Arafat had explained to the French magazine *Nouvel Observateur* his pleasure at two previous State Department decisions that he took to be "positive signs."

"Three months after the shocking decision of the U.S. Congress to close the PLO office in Washington, the State Department announced on Dec. 23 that they had decided to put our U.N. mission under the protection of the United States international agreement with the United Nations," he said.

Arafat was even more gratified by the decision the previous day (Dec. 22) to abstain on a U.N. resolution that harshly criticized Israel. "For the first time, the American administration did not veto a resolution favorable to Palestine."

That resolution (605) charged Israel with violating human rights by using excessive violence and firing on "defenseless" Palestinians. It made no mention of Palestinian violence that precipitated and sustained the riots. The resolution called on Israel to exercise "maximum restraint" and to "desist forthwith" from practices that violate the Geneva Convention. It did not call on the Palestinians to exercise restraint.

The resolution referred repeatedly to "occupied Palestinian and Arab territories including Jerusalem," though the U.S. government does not consider Jerusalem an occupied territory.

The resolution calls for a "just and lasting settlement" and cites previous U.N. resolutions, but not resolutions 242 and 338, which are the basis of American and Israeli policy and of the Camp David accords. No wonder Arafat considered it a "very positive sign that the Reagan administration permitted such a text to pass." And of course, that is just what the abstention did.

Sen. Daniel Patrick Moynihan wrote in 1980 of similar abstentions by the Carter administration: "Any permanent member may veto any action simply by voting no. I have represented the United States in the Security Council. I state as a matter of plain and universally understood fact that for the United States to abstain on a Security Council resolution concerning Israel is the equivalent of acquiescing."

Since an abstention is the equivalent of

a yes vote, it was a short step from the U.S. abstention on Resolution 605 to a yes vote on Resolution 606 (of which the PLO is said to be the principal author). Resolution 606 criticized Israel's announcement that it would deport nine Palestinian activist leaders. It was the first time since 1981 that the United States had joined in a resolution attacking Israel.

The U.S. switch was all the more significant considering it occurred in the wake of PLO-sponsored violence. Not once but twice the PLO's tactic of violent confrontation and provocation in the territories triggered a cycle of violence that resulted in condemnation of Israel—with the United States on board. The immediate effect was to strengthen the PLO's position.

"Last month," an Israeli diplomat noted on Jan. 5, "the United States abstained on a resolution deploring the excess use of force employed against West Bank and Gaza Strip demonstrators. By permitting it to pass without a veto, the U.S. let PLO chief Yasser Arafat boast of a new rapprochement with Washington. Tonight's U.S. vote reinforces a signal to Middle East moderates—including residents of the territories—that the PLO gets results from the United States."

It is almost certain that U.S. support for these resolutions will result in more violent provocations in the West Bank and Gaza, and more Security Council resolutions attacking Israel. The State Department will be confronted with progressively more difficult decisions, but not as difficult as those resulting from formation of a Palestinian government-in-exile. Arafat has said, "I think we must have this government," adding, "If we have a government [in exile] it will open some gaps in the dogmatic American policy."

It would also open some gaps in the policy of Jordan and other "moderate" Arab states, whose security would be even more threatened than Israel's by emergence of a PLO state. Many of these "moderates" wish and sometimes speak as though they had only one cause: the elimination of Israel. Saudi Arabia's King Fahd struck that note at the Gulf council meeting last week when he reproached Iran for not "helping us liberate holy Jerusalem and Arab Islamic land in Palestine controlled by Zionist colonialism."

But such talk is a luxury.

Israel's security may be threatened, but so is that of Arab governments menaced by the two radicalisms: that of the PLO and that of the Ayatollah Khomeini.

It is past time for governments like the United States', which speak of peace, to stop rewarding violence. And past time for proponents of moderation to stop encouraging extremism.

©1988, Los Angeles Times Syndicate

Jeanne Kirkpatrick
**What's With
 Us at the U.N.?**
*Acts that undermine
 Israel and promote violence*

$\frac{2}{2}$

169

Handwritten signature and number 41

שגרירות ישראל / רושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך דפים

סוג בטחוני סודי

דחיפות מידי

תאריך/ז"ח 1100 10 ינו 88

מס' מברק

המשרד + בטחון + ניו יורק

26 111 167

אל - מצפ"א, מע"ת, הסברה
דע - יועץ רה"מ לתקשורת
יועץ שהב"ט לתקשורת
ניו יורק
מאת - יחונות - רושינגטון

הארועים בטחים - דו"ח תקשורת, 10.1.88

בוושינגטון נהוג להתייחס אל מספר שיחות הטלפון הנכנסות למרכזית הבית הלבן, כאל מדד המשקף היטב את הלכי הרוח בציבור האמריקאי, בעד או נגד נושא הנמצא בכותרות ובחדשות. אם קנה-מידה לא-מדעי זה ישים גם לגבינו, הרי שניתן לקבוע כי מבול התמונות הקשות והחשיפה המתמשכת של הצופה הממוצע למראות הקשים המגיעים מן השטחים, פעלו את פעולתם ואנו משלמים כבר את המחיר בדעת הקהל. זרם הטלפונים והשיחות המגיעות בימים האחרונים לשגרירות התגבר משמעותית וברמות שונות של סגנון התבטאות, מביעים כמעט כל המצלצלים את כעסם וזעמם.

לא היינו נזקקים לכל ההשוואה הנ"ל, לולא שמענו בימים האחרונים ממספר רב של ידידים בתקשורת ובחוגים המשיקים לה כי השפעתה ההרסנית של הטלביזיה נוגעת הפעם לצפור נפשו של האמריקאי - זכוי, שלילת זכויות בטיטיות וירי בנשים ובילדים - וכי ההשפעה על דעת הקהל עלולה להיות חמורה מזאת של מלחמת לבנון ופרשת פולארד. יתרה מכך, לתמונות הקשות המשודרות מדי-ערב-כבר ארבעה שבועות בוציפנח מחנוספח גם הנרגשה שעצותיה ובהקשותיה של ארה"ב לישראל נופלות על אזניים אטומות, בשבועות האחרונים למדנו לקח חשוב בדמות חוסר האונים שלנו מול עצמתה המהממת של הטלביזיה. בעוד אשר אנו רשאים לזקוף לזכותנו פרשנות תקשורת כתובה מעט מאוזנת, מבחינת המאמרים החיוביים הרבים המופיעים בעתונות הגדולה, הרי שכל ההופעות הרבות שלנו כאן בטלביזיה (הופעות שה"ח בתכניות היוקרה של ימי א', הופעות שהב"ט בתכנית יום אי זב"נייט ליינ" הופעותיהם הרבות של השגריר ארד ושל השגריר נתניהו בתכניות הטלביזיה הארציות והראיונות הרבים שלנו ושל עמיתינו שנתגייסו לענין לצד הראיונות הרבים מהארץ, יזומים או מזדמנים) כמעט חסרות עכוי מלכתחילה מול התמונות הקשות. התסכול רב שבעתיים כאשר מחוך עשרות רבות של כתבות טלביזיה שראינו מצאנו בקושי אחת טובה בטלביזיה וכך גם בדיווחים הבאים מכתבי העתונות הכחובה המוצבים בארץ. דווחים אלה אף הם קשים,

Handwritten notes at the bottom of the page, including numbers 1, 2, 3 and Hebrew text.

ט ו פ ס ח ב ר ק

ד 92 מחוז דפים

סוג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

חשוב להזכיר כי זה זמן רב לא זכה כתב אמריקאי המוצב בארץ לראות את שמו וכתבותיו מופיעים מספר כה רב של פעמים בכותרות העמוד הראשון. כל זאת בזמן שהתמשל מאופק יחסית, מחלקת המדינה משמשת בלם מרגיע והקונגרס אינו בעיר.

בימים האחרונים הוסטו הזרקורים למוקדים חדשים יחסית בכסוי ובדווח התקשורתי, להלן כמה מחשבות בעקבות שיחות רבות שהיו לנו בשבוע זה:

1. במסך השבוע האחרון משחקת מחמ"ד תפקיד ממתן ואחראי בהודעות הפומביות ובתדרוכים, הן לפני ההצבעה במועבי"ט והן לאחריה. העחונאים הבכירים תודרכו בתחילת השבוע בטון ממחן, ודובר מחמ"ד נקט בטון מתפשר בהתייחסותו הראשונית לגרושים ובקריאתו, לאחר ההצבעה, לא לראות בהצבעת ארה"ב יותר מאשר אי-שביעות רצון מההחלטה לגרש ולא כסימן למשבר או סחף ביחסים. דבריו החמים במיוחד של מזכיר המדינה לפני פגישתו עם השגריר ארד, רק היוו את שיאה של מגמה זאת.

2. מול מאמציו **to play down** את ההצבעות האמריקאיות במועבי"ט ועם כל מאמצי מחמ"ד להרגיע את הרוחות בעתונות לפני ואחרי ההצבעה, הרי שהפרספציה שהשתרשה היא כזאת של סחף משמעותי. כמעט כל עתון הזכיר שזה שנים רבות (מאז 1981) לא היתה הצבעה אמריקאית עוינת לישראל במועבי"ט. התקשורת האלקטרונית ממשיכה גם אחרי דברי המזכיר לדבר על משבר ביחסים בין שתי המדינות.

3. אנו מואשמים כאן כמי שאבדו את השליטה במתרחש וכמי שמנוחקים מן המציאות. כמעט מדי ערב נמצא המנהיג הישראלי או הדובר הישראלי המנדב את הערכותיו כי "המצב שקט" וכי "המהומות שככו" רק כדי לתת רקע מתאים לחיון הציני של דין ריינולדס, בוב סיימון או מרטין פלטר המקשרים את ההצהרה עם תמונות מהתפרעויות חדשות או מתמונות של צמיגים בוערים ודגלי אש"ף מונפים.

4. מרגיזים ומנספים למבוכה כל אותן "נשמות טובות" מישראל, השוכחות שאח חשבון הנפש הלאומי שלנו כדאי, צריך וחשוב לעשות קודם לכל אצלנו בבית ולא מעל מסכי הטלביזיה האמריקאית, ובמיוחד מדובר באותם ישראלים "יפים" הקוראים למרי אזרחי של אזרחי ישראל בארצם ובאותם קצינים וחיילים המתנשחים באנגליה רהוטה על אי רצונם לשרת בשטחים.

5. מה שמוחזק פה כקחות חושים וכהתגרות בבקשות האמריקאיות הן בפרשת השימוש בתחמושת חיה והן בשאלת הגרושים, מעלה פה בפעם המי יודע כמה, את שאלת התלות של ישראל בארה"ב; האזכור של הסיוע המאסיבי לישראל עולה כל פעם מחדש וספק אם עוד נותרו צופים רבים שאינם יודעים כי "ישראל מקבלת מדי שנה 3 בליון דולר מכטפי משלם המסים האמריקאיים".

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 3 מתוך דפים

סווג בטחוני

דחופות

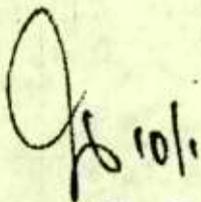
תאריך/ז"ח

מס' מברק

6. אך יותר מכל הנ"ל, גובר פה התסכול והיאוש מפני חוסר המעש והמבוי הסתום אליו נקלע המצב כולו. אופק ההבנה וההסכמה נראה כאן היום רחוק מתמיד. במחשבתו של הצופה והקורא נוצרת כמעט משוואה המטילה את הקפאון בתהליך השלום לחוסר ביכולת של ממשלת ישראל לפעול בדרך כלשהי. אם המסר ההסברתי הבסיסי שלנו הוא רצוננו בשלום ובפתרון אמתי הרי שאיננו מצליחים להעבירו למסכים,

7. תקופת החגים שנסתיימה מחזירה לווישינגטון יותר ויותר אנשים הנגישים למקרופונים ולתקשורת. המצב יכול רק להחמיר עם שוב הקונגרס בימים הקרובים, אם ימשכו הארועים על בסיס יומיומי.

8. נסיונותינו להטיל חלק מן האשמה על הטלביזיה והכסוי השוטף של הרשתות גופל פה על קרקע מאד לא גוחה מבחינתנו, ומתקבל שוב כחוסר הבנה מכוון של המצב, להתיר מחד, חופש כיסוי נתבועה מלא של רשתות הטלביזיה ולהחלונן מאידך, על אופי התמונח הוא נסיון להחזיק את המקל בשני קצוותיו.

יוסי גל

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו ס ס מ ב ר ק

דף מתוך 4 דפים

סנוג בטחוני גלוי

דחיפות מיידית

תאריך/ז"ח 10 1200 ינו 88

מס' מברק

1/4

המשרד + בטחון

110

164

- אל - מצפ"א, מע"ת, הסברה
- דע - יועץ רה"מ לתקשורת
- יועץ שהבי"ט לתקשורת
- מאת - עתונות וושינגטון

המצב בשטחים

השפעת הארועים על ממשלת האחדות : דבר והפוכו בכתבות הפרשנות הרצי"ב של תום פרידמן וגלן פרנקל.

יוסי גל

Violence in Occupied Territories Perils Ruling Coalition

By Glenn Frankel
Washington Post Foreign Service

JERUSALEM, Jan. 9—Just when it was supposedly running out of steam, the wave of violence that has swept over Israel's occupied territories for the last month gained new momentum and a new rallying cry this past week. And it acquired in the process a new look of permanence that poses a grave challenge to the divided coalition government here.

Lines have hardened inside both the government and its Palestinian opposition and the narrow middle ground between them has been eroded further. Meanwhile, the rioting and the government's tough response are claiming a new victim—Israel's international standing, which had been rising steadily in recent years and now has begun to plunge again.

The state's response has been a return to the tough stance that marked the first weeks of the violence. Troops are directly confronting rioters and opening fire in heavily populated refugee camps in the Gaza Strip.

NEWS ANALYSIS

Dozens of alleged ringleaders have been placed under administrative detention or, in the case of nine activists, marked for expulsion.

Soldiers are forcing merchants to open their shops and defy calls for a general strike. They frequently order journalists out of the camps during disorders in what looks increasingly like a de facto ban on press coverage.

So far none of this has seemed effective in stopping the rioters. The reason, critics contend, is because none of it speaks to the grievances that sparked the

Handwritten notes in Hebrew at the bottom of the page, including the word 'XXX' and several lines of text with numbers 1, 2, 3 above them.

15/11

riots—the powerlessness, poverty and despair that pervade the occupied territories, especially Gaza. Those grievances, government officials conceded, ultimately can only be addressed through political negotiations.

But the coalition government, lurching fitfully toward elections in November, is deeply divided over whom to talk to, what to talk about and in what forum.

It also cannot agree on the nature of the problem. Prime Minister Yitzhak Shamir and Defense Minister Yitzhak Rabin define the violence in pure law-and-order terms as a struggle between terrorists and the state and give repeated assurances that, as Shamir put it Thursday, "a situation like this cannot continue for a long time."

Foreign Minister Shimon Peres, in contrast, talks about the urgent need for a political solution. But he has adopted a low profile until the rioting ceases for fear of being painted by his rivals as soft on lawbreakers. And so, lacking a coherent political strategy, the government has fallen back on military tactics.

2
4

The measures taken by the Army to quell the violence "have become the only strategy," said Zeev Schiff, a respected author and commentator on defense issues here. "It's like giving aspirin to someone who suffers from cancer. You get about 20 minutes of relief and that's all."

A week ago things looked like they were coming under control. Palestinians were tired of the violence, military officials said, and the Army began releasing some of the 1,900 persons arrested during the rioting and reducing the size of its forces in Gaza and the West Bank.

Then the government overplayed its hand. Last Sunday morning an Israeli soldier shot dead a Palestinian woman, a bystander, in an Arab suburb of Jerusalem, the first shooting death in nearly two weeks. That could be ascribed to bad luck, but an hour or so later the state announced it was expelling the nine activists. That move, critics said, was bad timing.

Suddenly Arab demonstrators had a new victim to mourn and new political martyrs to celebrate. By themselves, none of the nine activists boasts a territory-wide following, but the hometowns of each were hit by rioting.

In the Gaza Strip, home of four of the deportees, three of whom are associated with Islamic fundamentalist movements, hundreds of followers hit the streets each day, challenging the soldiers directly. By

tonight, at least four more Gazans had been killed and 24 wounded by gunshots, bringing the casualties in a month of violence to at least 27 Palestinian dead and more than 200 wounded.

110, 164
2/4

Behind the Israeli decision to expel the activists, insiders said, was a combination of security and political motives. Israeli leaders, especially Rabin, reportedly believe that expulsions are an effective deterrent that frightens the local population because no one wants to face the prospect of permanent exile.

At the same time, however, Israel found itself trapped in a political game of expectations. Officials had threatened earlier to expel dozens of activists, statements that had impelled the United States to warn publicly that such measures would violate international law and the Fourth Geneva Convention.

The leadership then faced a dilemma. If the state backed down, it was argued, Palestinians would see the move as a sign of weakness and believe they could use U.S. pressure to defeat Israel. And so the government's Big Three—Shamir, Peres and Rabin—met last weekend and decided on what they thought was a compromise: to expel nine, a minimal number in their eyes, but enough to send the message to both Washington and Gaza that Israel was a sovereign state determined to protect its security as it saw best.

It did not work. Besides setting off a new round of violence, the expulsions produced a new U.N. Security Council resolution condemning Israeli policy, one the United States felt compelled to vote in favor of. It was the first time the Reagan administration had endorsed a resolution attacking Israel since a 1982 vote condemning the Israeli siege of Beirut.

One of the great accomplishments of the Peres-Shamir government of national unity has been the upgrading of Israel's international image. Diplomatic relations have been forged with Spain and restored with several African states. Several East Bloc nations have exchanged interest sections and consulates with Israel.

Even at the United Nations, where attacking Israel was once a favorite pastime, the number of Se-

XXV

curity Council sessions devoted to Israel has dropped from a high of 50 in 1982 to only one last year, according to Benjamin Netanyahu, Israel's ambassador.

Now the tables may be turning again. U.S. and Israeli officials were quick to play down the significance of the American vote for Israel-American relations. But in the rest of the world, Israel's standing is beginning to decline again because it is using measures—live ammunition against rioters, expulsions, administrative detentions, summary military trials—that are not deemed acceptable for a nation that considers itself a western-style democracy.

"We've seen this movie before and it may be a very long winter," said a senior Foreign Ministry official. "But we're in a trap. If we try to be nice and go soft, we'll have world approval but total chaos in Gaza. If we're tough, then we lose world support. Either way, we lose."

A particularly important problem is the lack of an organized leadership in Gaza and the West Bank with whom Israeli officials can talk. Officials have always refused to negotiate with the outlawed Palestine Liberation Organization, and now the PLO's influence appears to be on the wane.

Palestinian moderates are in hiding, stunned by their own lack of influence over recent events. The few who have tried to assert leadership by calling for a nonviolent campaign of popular resistance have been threatened with arrest.

"The fact is that there are no leaders in this uprising," said Hijazi Burbar, an Islamic prayer leader and activist in Gaza City. "This is a revolt of people on every street corner and in every quarter of Gaza."

There is no one to talk to any more in the Gaza Strip, no one who speaks for the mob and no one, apparently, who could call a truce even if they wanted to.

"I don't think Israel is holding Gaza any more," said social scientist Meron Benvenisti. "I think Gaza is holding Israel."

3
y

110 167

3/4

XXX

The Israelis

Riots Unify
The Unity
Government
— For Now

By THOMAS L. FRIEDMAN

JERUSALEM

NOW, the 64,000-shekel question: What is the impact on Israeli party politics of the recent Palestinian protests in the occupied territories? Answer: Virtually none — so far.

The worst rioting in the West Bank and Gaza Strip in 20 years has not yet become an issue between the Israeli parties, Labor and Likud, which are partners in the unity Government. The reason, explained Nahum Barnea, editor of the weekly Koteret Rasheet, is that in the short run the disturbances "have dragged most of Israeli public opinion toward a more hawkish or militant attitude on the Palestine problem," creating a consensus stretching from the right-of-center Likud through much of the left-of-center Labor.

All polls have shown an overwhelming majority of the Israeli public supporting the Government's tough handling of the riots and the deportation of nine Palestinian activists.

What has made this consensus possible was the shift in Labor Party attitudes. A majority of the Labor Party seems, for now, to be supporting the "iron fist" position taken by the Labor Defense Minister, Yitzhak Rabin. His views on how to deal with the Palestinians are virtually identical with those of the Likud, and they contrast with those of the more dovish wing of Labor, led by Abba Eban. Mr. Eban's faction has emphasized that the long-term answer to the Palestinian unrest is political and involves more than arrests, deportations and a massing of troops.

All the decisions on the response to the rioting were reached by agreement among Prime Minister Yitzhak Shamir of the Likud, Foreign Minister Shimon Peres of the Labor Party and Mr. Rabin, so there was really no room for either big party to exploit the situation. "Despite the weight of the recent events I don't see it having much political fallout yet at all," said Hanoah Smith, a leading Israel pollster. "I think you would get the same reaction in the United States or Britain — people lining up behind law and order."

To be sure, some elements among the Israeli left do not support the Government's all-stick-and-no-carrot approach to dealing with the riots, and they have made their voices heard. That they have not found a wider echo among the Israeli public is in part due to the immediate threat people feel from the unrest, and also to the failure of Palestinian leaders to put forward a political program that recognizes Israel's existence and that convinces Israelis that any concessions they might make would not be suicidal.

But what about the morning after, when the tear gas clears and some of the immediate fears recede? Then people might begin to contemplate the impact on themselves, their children and their society from a "Lebanonization" of the Israeli-Palestinian conflict. While it could lead some to be more attracted to sim-

plistic solutions on the right, such as expelling all the Arabs, it could lead that consensus in the middle to say aloud, as some are already saying privately, "Let's just get rid of this whole mess."

As a young Likud Party member of the Knesset, Ehud Olmert, observed: "I think that violence in the territories produces defiant reactions on the Israeli side that we should hit back, which is a reaction more familiar with those who support the Likud. However, in the long run, people may be more aware of the fact that there is a problem that ought to be addressed somehow."

If the Likud can offer a diplomatic solution that will bring both lasting quiet to the territories and allow Israel to remain there in a way consistent with Likud's ideology, said Mr. Olmert, then it will leave the party in a strong position for the November 1988 elections.

"But if we don't," he added, "the public in the long run might be attracted" to some of the solutions offered by the more dovish wing of the Labor party — solutions that Mr. Olmert termed "simplistic" but Labor people describe as "sane" — calling for an immediate Israeli withdrawal from at least the Gaza Strip in the context of an agreement with Jordan or Egypt and local Palestinians.

What is not expected, even if the disturbances in the territories continue for a long time, is a switch of significant numbers of Likud voters to Labor, or the opposite. That is partly because party affiliations in Israel are extremely tribal. Indeed, polls show the next elections ending with the same evenly split vote that produced the current Government.

What could happen is what occurred during Israel's war with Lebanon. Pressure might build from within the Likud and the right wing of Labor and force the leadership to more flexible positions. But the West Bank is not Lebanon. Many Israelis see it as an integral part of their country — which is why the situation in the territories would have to become a lot uglier than it is today for Likud or many Labor voters to grow tired of paying a price for holding on to it.

4/4

170, 164

4/4

X X X

27

שגרירות ישראל / וושינגטון

טופסי מברק

דף 1 מחובר 3 דפים

סוג בטחוני גלוי

המשרד

מיידי דחיסות

1/3

163

תאריך/ז"ח 1100 10 ינו 88

מס' מברק

אל :- מצפ"א, מע"ית, הסברה

המצב בטוחים

להלו מאמרים של צירלי קראוטהאמר (וושינגטון פוסט 8.1.88) ושל ג'ייט הוגלנד

(9.1.88)

10/1
ג'וסי ג

Charles Krauthammer

Lots of Advice for Israel

Ever since Palestinian misery in Gaza and the West Bank erupted in rioting, the world has had advice for Israel. On Tuesday, the U.N. Security Council, backed by the Reagan administration, told Israel to desist from plans to deport the ringleaders. It is not clear what Israel is supposed to do with people committed to civil disorder, sometimes violently so, and who work actively to get others to join them. Prison is no deterrent. It is a finishing school for rock-throwers, where these senior radicals serve as faculty. Israel figures that expelling nine agitators is better policy than firing tear gas and bullets at the crowds they incite. The U.S. Ambassador to the U.N., Herbert Okun, differs. He informed Israel that deportation is "unnecessary to maintain order." His solution: restraint.

The New York Times, too, had a suggestion, a small step to diffuse Palestinian anger: freeze or roll back Israeli settlements in the Gaza Strip. Twenty-five hundred Jews among 650,000 Arabs hardly constitute a threat, but fine: remove the irritant. And on the other side? "Arab countries could help by offering to absorb some of the refugees," suggests The Times.

There is an air of breezy unreality about this idea. Of course the Arab countries could offer to absorb some of the Palestinian refugees. But they do not. Take Gaza. During its 20-year rule of the Gaza Strip, Egypt not only refused to absorb Palestinian refugees, it kept them stateless and hopeless. They were denied passports.

Any American advising Israel to give up the West Bank is no friend.

They were not even permitted to travel or work in Egypt. Even today, Egypt makes work and travel very difficult for the 1 percent of Palestinians who live on the Egyptian side of Gaza. Egypt certainly has no intention of absorbing them.

If the Arab countries had any interest in Palestinian refugees other than as a means to discomfort Israel, they would have absorbed them 40 years ago rather than let them sit in squalor and frustration. Of all the displaced peoples of the post-World War II

partitions--in India, Central Europe, Korea--only the Palestinians have been so cynically manipulated by their fellow nationals and co-religionists.

How cynically? In the mid-1970s, Israel tried to give new housing to some of the Palestinian refugees living in the Gaza Strip. It moved them out of the camps into more livable houses nearby. Whereupon the U.N. General Assembly, urged on by the Arab states, passed Resolution 32/90 condemning Israel's relocation of these refugees and demanding their return "to the camps from which they were removed." The U.N., which offered that advice exactly 10 years before the current round of rioting in

Gaza, has a large stake in Palestinian misery.

At least The Times' advice was earnest. Others have been merely fatuous. End the occupation, says Prof. Stanley Hoffmann of Harvard. Sure, but exactly how and to whom does one give the territories? Easy. To Yasser Arafat, says Hoffmann. Like most who demand of Israel that it redeem Palestinian history, Hoffmann poses as a friend. Not to push Israel to follow his advice "does Israel no favor," he says.

מס' מברק 1100 10 ינו 88
 תאריך/ז"ח 1100 10 ינו 88
 סוג בטחוני גלוי
 דף 1 מחובר 3 דפים
 טופסי מברק

2/3

163

Now Israelis, whose sons are dodging gasoline bombs, are as sensitive to the dilemmas and agonies of occupation as are the residents of Cambridge, Mass. Most Israelis want to end the occupation but not to evacuate the territories unilaterally and thus allow Arafat and Abu Nidal and Abu Abbas to fill the vacuum. Israel is split about dealing away territory. About half the electorate is prepared to; half is not. But of the latter, many are wedded to the territories not by religion or history but by the conviction that the Arabs will take the territories and then continue their war against a gravely weakened Israel from there.

It is a conviction grounded in fact. Arafat and the PLO say explicitly that recovery of the West Bank is simply stage 1 of the struggle to liberate all of Palestine. Israelis were reminded of that fact by demonstrators in Nassereth, part of pre-'67 Israel, who chanted "death to the Jews" during last month's general strike. So long as the West Bank remains the Arab

world's Sudetenland, any Israeli prepared to give it up is a fool. And any American advising Israel to do so is no friend.

One of the tensest days of this round of violence occurred on Jan. 1, which Palestinians celebrate as the anniversary of the first attack on Israel by Fatah, Arafat's leading faction of the PLO. It was 23 years ago that Fatah sent men to blow up the water works of Bet Shean. The anniversary was widely reported, but no one stopped to consider that 23 years ago was 1965. In 1965 there were no occupied territories. In 1965 Jordan ruled the West Bank, Egypt ruled Gaza and not a few disturbed Islam's third holiest site, Jordan having rendered the Old City of Jerusalem *judensris*. None of the current pretexts for Palestinian violence even existed when Fatah began its war against Israel. The issue then, as now, was not Israel's occupation but Israel's existence.

Hence the air of unreality about the advice being offered Israel regarding Palestinian rioting. "End the occupation" amounts to an admonition to risk suicide in order to improve one's image abroad. Israel waits to sit down with Palestinians (and Jordanians) unequivocally prepared to coexist with Israel. If out of this generation of rock throwers a leadership eventually arises which is prepared to deal, rather than dream and demand, then some good may come out of the current agony. In the interim, the only advice worth offering Israel is better riot control.

163 3/3

Israel's Choice JIM HOAGLAND

PARIS

Just as Yasser Arafat and his cohorts in the PLO seemed to be slipping into a well deserved corner of oblivion, Israeli Prime Minister Yitzhak Shamir has come galloping to their rescue. In Middle East politics, opposites may not attract but they frequently need each other.

The spontaneous revolt burning so intensely in Gaza and the West Bank signifies a continuing decline of the influence of the Palestine Liberation Organization, which has had to scramble to try to catch up with events in the occupied territories. But Shamir has hauled the PLO back into the spotlight by crediting outsiders with stirring up this trouble.

Arafat's menacing stubble and delusions of revolutionary grandeur are still necessary to Shamir in the interlocking political games he must play both on the international scene and at home, where he maneuvers to keep power in his Likud coalition and then in the national elections scheduled for the autumn.

Continuity is as vital to Shamir as it is elusive for Foreign Minister Shimon Peres, Shamir's partner and rival from the Labor Party in Israel's seesaw government. Shamir exists in a time tunnel, burrowing on to extend the present seamlessly into the future. The wave of rioting has persuaded him that change is neither possible nor necessary now, while convincing Peres of the opposite.

Arab teen-agers hurling rocks at fully armed Israeli soldiers have again brought the differences between the two main protagonists of the October elections into full view. They are differences that will play a crucial role in shaping the Israeli response to the current uprising, and to the choice the electorate will make about Israel's future this autumn.

There is nothing sentimental in Shamir's refusal to say goodbye to Arafat. He sees that the recurring images on the world's television screens of bullets versus rocks chip away at the sympathy and support that Israel has enjoyed abroad as a vulnerable and democratic nation in a region beset by violence and tyranny.

"There is nothing fragile about a country which can crush its Arab opponents in four wars [and] which can occupy Arab lands against the wishes of

their Palestinian inhabitants for more than 20 years," Nicholas Ashford, foreign editor of the London newspaper *The Independent* and a long-time admirer of Israel, wrote this week.

Shamir and his supporters hope to halt that erosion by breathing life into Arafat's political corpse. An Israeli soldier in Gaza does not make a choice to shoot a hateful but unarmed teen-ager. He is shooting to prevent the PLO from taking over Tel Aviv.

Peres comes closer to recognizing the reality that those teen-agers and the frustrations that drive them to risk death are the products of 20 years of Israeli occupation and of a recent realization that all of the outside forces they had counted on to deliver them—the PLO, the Arab states, Russian military support, American diplomatic efforts, oil—have failed. It is a struggle they must take to Israel.

While Shamir exists in a time tunnel, Peres exists in quicksilver. He is a totally existential creature, swinging from opportunism and cynicism to moments of great vision and back without a pause. You sense he is capable of anything.

I asked him some months back why he was pushing for diplomatic movement between Israel and the Arabs when the situation was so clearly and hopelessly deadlocked. Precisely because it is clearly and hopelessly deadlocked, he responded.

The uprising in Gaza has proved his point. In a television appearance last week, he floated the ice-breaking idea of demilitarizing Gaza and of actively pursuing a Jordanian security role there. His criticisms of Shamir's time-tunnel approach were on the mark: The 600,000 Arabs crowded into that desolate strip "will be 1 million in 12 years and the demographic density will be greater than in Hong Kong," Peres said. "When the prime minister says that Gaza is an integral part of Israel, does he mean that the million people who will live there in 12 years are inseparable from Israel? Is this the present he wants to give Israel?"

Partly because Peres is right on this, he probably has a good chance of losing in October. Walter Mondale and the American electorate gave the world a good recent example of what most often happens to politicians who try to sell a policy of rushing toward the inevitable sooner rather than later. Keeping Arafat to kick around is easier.

END

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מחוד 1 דפים

סוג בטחוני גלוי

המשרד

דחיפות מיידית

165

תאריך/ז"ח 88 10 1200

מס' מברק

אל - : מצפ"א, מע"ת, הסברה

המצב בשטחים

אתמול בדיווחי הטלביזיה המקומית ניתן כיסוי נרחב למסע הלווייה מדומה לחללים הפלסטינאים שהתחיל לא הרחק מן השגרירות ונכתיים בכנוס גדול. המצלמות התרכזו במכוניות שנשאן ארונות קבורה, זרי פרחים ושלטים בגנות מעשיה של ישראל בשטחים.

יוסי גל
יוסי גל

שמה היה דשא 3 3 2
ד"ר אהרן גל 2
ג'ורג' אביטל 1
הסברה כ"א 2
שמה 1
ד"ר אהרן גל 1
שמה 1

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט פ ס מ ב ר ק

דף 1 מחוד 1 דפים

סוג בטחוני סודי

דחופה מייד

תאריך/ז"ח 1200 10 ינו 88

מס' מברק

המשרד

166

אל :- מצפ"א
דע :- לשכת שר האוצר
מאח :- עתונות וושינגטון

בעקבות הפרסומים בפרשת מעורבותו של הסנטור אינווייה בהקצבת 8 מליון דולר לחנוך יהודי בצרפת, מחעתד ה- Jewish Week לפרסם בגליונו הקרוב כתבה מקפת על זאב וולפסון.

בין היתר גילה הכתב כי למרות שהחוק האמריקאי אוסר סיוע ASIA (American Schools and Hospitals Abroad) למוסדות דתיים, הצליח וולפסון להשיג בתחום משמעותיים למוסדות "אור שמח" ואחרים בישראל.
לכתב ששאל לחגובתי אמרתי כי אין לנו כל מעורבות בהקצבות כספים אלה.

יוסי גל

עדיה 2
המה 3
המה 3
א/מס 1
ביין 1
גבס 2
אל 3
3

10.1.87
3-פרו' 1717-

הסנטור האמר' ארלן ספקטור יבדוק בקרוב אם הקונגרס בווש' יהיה מוכן להקציב סכום מיוחד, כדי לסייע בהגשמת הצעתו של רה"מ יצחק שמיר לכנס כינוס בינלאומי, כדי לפתור את בעית מחנות הפליטים הפלשתינים. הסנטור ספקטור מסר על כוונתו זו בפגישה עם רה"מ יצחק שמיר.

בפגישה זו הסביר רה"מ את הצעתו לכינוס בינלאומי לפתרון בעית מחנות הפליטים ואמר כי יכולים להשתתף בו מדינות הנפט הערביות, וכן מדינות כגון ארה"ב, קנדה, בריטניה ויפאן. גם בריה"מ תוכל להשתתף בכינוס הזה אם תרצה בכך.

רה"מ אמר כי אם יימצא המימון הדרוש, במיוחד מצידן של מדינות הנפט העשירות, כגון סעודיה, ניתן יהיה לפתור את בעית מחנות הפליטים בתוך שנתיים עד שלוש שנים. ישראל תשתתף בכינוס כזה ותתרום מן הנסיון שניצבר אצלנו ביישובם מחדש של 800,000 אלף פליטים יהודים מארצות ערב, שעלו לארץ.

רה"מ סיפר כי לפני שנים אחדות עשתה ישראל מאמץ לבנות יחידות דיור עבור אלפי פליטים ברצועת עזה, ואולם מדינות ערב התנגדו לכך, והאו"ם אפילו גינה את ישראל על פעולתה. גם עתה רוצים הערבים להנציח את קיומם של מחנות הפליטים כדי להפגין לעולם, שבעית הפליטים עודנה קיימת.

רה"מ אמר לסנטור ספקטור כי פתרון בעית מחנות הפליטים נחוץ וחיוני והוא ציין כי מחוללי המהומות הקיצוניים ביותר עתה הם תושבי המחנות הללו. רה"מ הוסיף כי הכינוס הבינלאומי שהוא מציע יצטרך להקים גוף מיוחד שיעסוק בפתרון בעית הפליטים.

תאריך 8/1/88

אל: מיכאל שיל ה/תל אביב

מאת: לשכת ראש-הממשלה.

הכרזת מצב חירום.

אשר לשלוח את פרוטוקול

ההחלטות

אשר להקמת

(תעודת זהות 88-1-10)

Handwritten signature

אסולין את אסולין
ASSOULINE & ASSOULINE
משרד עורכי דין
LAW OFFICE

גד אסולין, שותף
גליה אסולין, שותפה
GAD ASSOULINE, ADVOCATE
ALMA ASSOULINE, ADVOCATE

דוד ניב, עו"ד
דוד כהלון, עו"ד

לכבוד
מר צחי הנוכי
לשכת ראש הממשלה

א.נ.א

OUTR MAP   29.12.87
YOUR MAP   29.12.87
DATE   29.12.87

הודון : האינדיאנים בארץ"ב - ישראל

רצ"ב הריני מעביר אליך מזכר (MEMORANDUM) בקשר ליחסים בין מדינת ישראל לאינדיאנים שבארץ"ב המשתרע על 4 עמודים המכילים את ראשי הפרקים הבאים:

- 1. HISTORIAL PERSPECTIVE
- 2. GEOGRAPHY AND NATURAL RESOURCES
- 3. CULTURAL AFFINITIES
- 4. NATIONALISM AND PAN-INDIANISM

המזכר נערך ונמסר לי מידי ה- MR. LAWRENCE ASTOR, THE CHAIRMAN OF RENO-SPARKS INDIAN COLONY

כידוע לך, הנני משמש כיועץ לענייני פיתוח לאינדיאנים שבמדינת נבדה. ובקשרי האחרון בחחילת הודו זה רארה"ר הונסתי עם ששה ה- CHAIRMEN במדינת נבדה. בעקבות מפגש זה, נראה לי שיש מקום לעטות את העל"ט עם האינדיאנים שבארץ"ב אשר מגלים אהדה למדינת ישראל.

יש להתחשב בעובדות שלאחרונה אנו שומעים על נסיונו של הארגון הסרודיסטי אס"ף להתקרב אליהם, אני מאמין שיש מקום וזכותה לגרום לכך שהאינדיאנים יתמכו בטענות הליגטימיות שלנו ובמאבקנו הצודק בארץ ישראל.

אודה לך אם תביא מזכר זה לידיעת כבוד ראש הממשלה, חר יצחק שמיר.

לרשותך בכל עת,

בברכה,

Handwritten signature
גד אסולין, עו"ד
יו"ר הנהלת דור המשך
של המפלגה הליברלית (בלכוד)

רחוב תל אביב 2012
טלפקס 64685
טל 2292214-229222 229229 70
229220 229221 229222 229223 229224 229225 229226 229227 229228 229229
31 HAZALEL ST TEL AVIV
64685 TEL AVIV
TEL 229220 229221 229222 229223 229224 229225 229226 229227 229228 229229
TELEFAX 229220 229221 229222 229223 229224 229225 229226 229227 229228 229229

For: 02-660063

2/1/83

ISRAEL AND THE AMERICAN INDIAN

The Israelis and American Indians, two recognizable ethnic forces in the world today both have common roots. Two separate cultures, originating from totally different historical and cultural backgrounds and now at opposite ends of the earth, yet showing surprising similarities. This memo is a summation of some of the more important similarities between the establishment of the current State of Israel and emerging Indian ambitions. It is also hoped that it might also indicate how the momentous achievements by the Israelis in the past 30 years might serve as a beacon or catalyst for the native American Indian tomorrow....

1. Historical Perspective

- A. Both Jew and Indian have legitimate claims to the right of self government. Both cultures had millenniums of sovereignty to themselves.
- B. Both races have legitimate claims to land occupied by others. The Jews united their claims with reality in 1948 with the establishment of Israel as a Jewish State. American Indians have had their land steadily removed from them since white men first came to these shores 500 years ago; only in the past 20 years has the bulk of the population of this country become aware of this piracy.
- C. Both Jew and Indian were a persecuted minority, discriminated against by foreign aggressors, and in fact, victims of genocidal campaigns. Over six million Jews died in Hitler's concentration camps.

Of the approximately two million Native Americans on this continent in 1600, only 600,000 remained in 1800, and only 250,000 by 1850, as government approved massacre and disease took high tolls. The removal of Indians from the land which ~~was their home~~ disease, and starvation. This country still maintains a program of "gentlemen's genocide" toward the Indians today by restricting their right of determination. Lack of proper health and education facilities deferred the Indians from taking their rightful place in society. The average Indian lifespan is 44 years compared with 69 years for the country as a whole. Indian infant mortality is 50% higher than the rest of the nation. The tuberculosis rate among Indians, is eight times the national average. Less than 1/3 of the Indian children in this country complete high school compared to 53.7% for the rest of the nation.

2-21-88

2. Geography and Natural Resources

- A. The bulk of the Indian nation lives in arid country today, much as the State of Israel was when first resettled by its historical owners, the Jews, in the late 19th century. Skilled devotion to the land has changed Israel from a desert to a lush green valley of wheat and corn... the same can be done in the Southwest today.
- B. Both Jew and Indian have a close relationship with their land. They both realize that science and technology cannot create more land, in fact can only destroy existing land, and must be watched closely. Both races agree that land must be cherished and cared for, not raped and destroyed. Man must live within the bounds of nature, and work within the limitations of the natural order. This creed is a prominent one in the ideology of both Jew and Indian.
- C. Both Israeli and American Indian owned land, but with opposite natural resources. Israel sits on the crossroads of the world but with little natural resources, and mostly arid land, before reclamation. The Indian land contains much natural resources which are being exploited by non-Indians, or wasted because of the Indians' inability to obtain the tools, the finances, or the know-how to utilize their own resources.

Today, less than 750,000 American Indians live in a western land area of over 30,000 square miles, mostly in poverty conditions in spite of some of the world's largest energy and land resources within their boundaries. On the other hand, in a land area under 8,000 square miles, and without any energy resources, Israel has reclaimed over two million refugees from even sub-poverty conditions, many of which were physical and emotional derelicts...literally carried from concentration camps or refugee camps...and aided them to build a new life, rich in the traditions of the past, but in step with the modern technology of today. In fact, it is the modern technology and educational systems which has accelerated their ability to span several generations in less than 30 years, and build an independent State sufficient to support over three million citizens and still be a major world exporter of both food and manufactured products.

3. Cultural Affinities

- A. Both races realize that the ties of blood and brotherhood do not stop with the limits of the nuclear family. The Israeli kibbutz and the Indian tribe both operate with a democratic government where decisions are made by group consensus, and the needs of all are considered carefully before action is taken.
- B. Both ethnic groups refuse to assimilate with the larger societies which surround them; they both have a strong degree of cultural identity, and wish to remain free and self-sufficient.

Handwritten initials or mark in the top right corner.

the British aggressors. Joseph, Cochise, Geronimo, and Crazy Horse all dreamed of a united Indian nation, stretching from sea to sea.

- B. Both Jews and Indians would live in a plural society where they can live with peace and equality with their neighbors. The Jews would like nothing more than to be at peace with their Arab neighbors, while the American Indian would like to lead his life within his own society and Indian nation, within the larger nation of the United States. The Indians recognize and respect the laws of this country, but they also wish for their own self-determination within a larger society.

The Jews have shown, most recently by their daring but carefully planned Entebbe expedition or raid, that Jewish sovereignty will be guarded or protected whenever or wherever it is tested, and no longer need the Jewish people hide or be ashamed of their heritage. Today, they stand and walk with dignity and pride because they have persevered, through some of the greatest obstacles, to establish their independence by utilizing whatever resources they had. Here, too, proper utilization of resources, both human and natural, have proven just what can be accomplished, no matter how broken or limited they are to begin with, provided the courage, the leadership, and the desire to improve persists.

* * * * *

After over 6,000 years of wandering and persecution, the Jews, with limited resources and most adverse circumstances, have achieved independence and self-sufficiency in the next 30 years through a... The will to innovate, hard work, sacrifice, and utilization of technological advancements contributed to the miraculous achievement that is Israel today.

The American Indian, with similar heritage, is now in a position to assert their independence by the proper utilization of their great human and natural resources. Technological and financial aid is presently available, and with proper direction and incentive, the next 30 years could also witness the rebirth of another great culture. Hidden within this culture are leaders, artists, doctors, scientists, athletes, educators, the like of which this country has not yet seen... Perhaps the accomplishments of Israel can be a beacon to guide the American Indian to his rightful place in American and World society...

within a larger society. Both cultures have fought against aggression and have been willing to die to retain their identity, realizing that to remain faithful to their cultural history they must walk a different path than others.

- C. Both races have theological considerations different from the larger society around them, have persecuted for their individual religious outlooks, and have fought to retain their freedom of religious choice.
- D. Both races have a strong sense of self-determination. They are both willing to work hard and sacrifice to maintain an equal position in society. The Indian wants only a chance at social and economic equality in his own environment; the Israeli Jews achieved their entrepreneurial skills. They do not want financial stability given to them; they want only a chance to work toward that financial stability.

The average Indian income is less than 1/3 of the national average. 40% of the Indian population lived below the poverty level in 1970 as opposed to 13.7% of the total population. Both Jews and Indians realize that to effect a meaningful social and political change, financial stability is required, permitting the growth of socio-political consciousness. The Indian should have freedom and assistance to live in an environment that provides optimum conditions for social and economic growth. He should not be forced off the reservation and into assimilation to enjoy the advantages most non-Indians enjoy. This means that the reservation must provide both economic opportunity and security in order that the Indian youth does not have to leave the reservation in order to achieve a way of life most other Americans already enjoy.

- E. Education - As the Israelis realize, the youth of today are the leaders of tomorrow. Early, education, stimulus, and other incentives can be the difference between a growing land and a regressive land. Indian tribes have some of the facilities (such as schools and teachers), but yet lack the incentive, the hope, and the ambition most youth do enjoy.

4. Nationalism and Pan Indianism

- A. Both Jews and Indians have treasured their uniqueness and historical claims, and have fostered incipient nationalism in their hearts for centuries. Zionism, Jewish nationalism, developed in Europe around the turn of the 19th century. Pan-Indianism, Indian nationalism, is developing in this country today. Both races have rankled under the gall of foreign rule, wishing to be treated as a sovereign people, separate from the larger society but equal in all respects. Both wish to find their own solutions to their own problems. Historically, Indian nationalism has been proposed by many great chiefs dating back to Pontiac in 1763, who united the Indians of the north to fight

אשר לפי הדין

(הדקל-מגן אב"ד א')

הדקל

הנהגות

הנהגות

הנהגות הנהגות הנהגות

הנהגות הנהגות הנהגות

הנהגות הנהגות הנהגות

הנהגות הנהגות הנהגות

הנהגות הנהגות הנהגות

הנהגות

הנהגות

אנ קאלקול 22500-400

אנ קאלקול 400-9

2-1 קאלקול

אנ קאלקול 22500-400

אנ קאלקול 22500-400

אנ קאלקול 22500-400

~~אנ קאלקול 22500-400~~

~~אנ קאלקול 22500-400~~

~~אנ קאלקול 22500-400~~

~~אנ קאלקול 22500-400~~

'Special relationship': US vote won't hurt ties, Shamir asserts

2/2
BSN-
20

■ SHAMIR

Continued from Page 1

yesterday to inspect the occupied Arab territories and to discuss Palestinian violence there and Israel's handling of it.

"I don't think there's a need for any such meeting," Shamir said when asked if he would meet with the UN undersecretary general, Marrack Goulding.

In his interview with the Globe, Shamir seemed relaxed and confident as he denied that any harm had been done to Israel's international standing or its relations with other nations as a result of its handling of the widespread demonstrations in the West Bank and Gaza Strip.

The prime minister said the riots and demonstrations that began Dec. 9, had not changed the situation in the territories.

He also rejected the contention by many Palestinians that they represented a popular uprising, and he blamed the Palestine Liberation Organization for inciting young Palestinians to riot.

If young Palestinians are more radical than their elders, Shamir said, it is because "the young people don't have the personal experience that the older generation has. And this experience that the older generation has, has shown always that in any violent confrontation with Israel, the result is always tragic for the Arabs.

"The young generation, some

of them, instigated by terrorist leaders - they don't have this personal experience," he added. "It's a pity."

What is occurring in the territories, Shamir said, "is not an uprising. We are facing some disturbances, some riots. It's not the first time in the history of relations between Jews and Arabs."

He said the conflict between the two peoples can be resolved only through negotiations based on the Camp David peace accords signed by Israel and Egypt under the auspices of the United States in 1979.

Shamir said the month of dem-

'We have not to exaggerate, it will not influence the relationship. It is very clear to us that our relationship will continue to be friendly despite some differences we have from time to time.

- Yitzhak Shamir

onstrations in the territories had strengthened his view that the bases for negotiations involving Israel, Jordan, Egypt and the Palestinians over the area's future is the agreement Israel signed eight years ago.

That agreement called for implementing some political autonomy for Palestinians in the territories under Israeli control, while ultimate sovereignty over the territories was negotiated. The autonomy plan has been rejected by the Egyptians, Palestinians and Jordanians.

"I don't see any other solution that could be more realistic, more practical," Shamir said.

Concerning relations with Egypt, the prime minister said they remained stable despite the Egyptian government's repeated condemnation of Israel's handling of the demonstrations.

"I think the Egyptians and the Jordanians are very worried about it, and they are interested like we are interested in the cessation of these riots, because they are interested in the stability of the area," Shamir said.

He said he sent a reply to the latest protest from the Egyptian president, Hosni Mubarak, telling him that "we have the same interests.

"Our interest is in restore normal relations in the area," Shamir said. "We are not interested in some casualties and some human losses. On the contrary, our army has strict orders to refrain from any use of live ammunition because every killed Arab is a means to increase the volume of the riots, and it is a cause for celebration on the part of the PLO, and all those factions who are interested in increasing the tension."

Since the demonstrations erupted Dec. 9, the army has shot to death 24 Palestinians and wounded almost 200.

Almost 2,000 Palestinians have been arrested, although about half of those have been freed. The army said yesterday that some 15 Palestinians are being held in administrative detention, a device that allows the army to imprison people without bringing charges against them for up to six months.

END

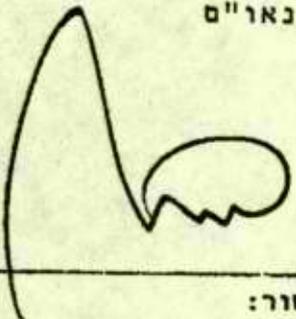
דחיסות: מיידי	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	רפ: ---
סוג כטחוני: טודי		מתור: ---
ת"ז: 08130		אל: המשרד
גר: 00145		דע:
		מאת: נאו"ם

אל. מנהל ארבל 2
דע: סמנכל ארבל
מאת: יוחנן ביין

מועבי"ס - מצרים, ירדן

בעת השיחה עם שגארה"ב אוקון אתמול - וכן כשיחה עם ג'רמי יששכרוף-
סיפר קמרון הום כי בהמשך לרעיון שהועלה בשיחת השגריר נתניהו עם אוקון
שוחח הום עם אחמד אבול גייס המצרי. השיחה התגלגלה על ביקורו הצפוי
בעוד כשבועיים של הנשיא מוברק. הום אמר למצרי כי- מוברק בוודאי לא
ירגיש בנוח אם סמוך לביקורו יהיו דיוני מועבי"ס ויוטל ווסו אמריקאי-
לא נראה שדיונים כאלה ישרתו את ענינו. אבול גייס שמע וקלט, בודאי
ידווח- והדבר עשוי לרכך אולי גישתה של מצרים בדיוני הכנה למועבי"ס.
במקביל שוחח הום גם עם שגירדן שאמר בכדיחות הדעת כי בעת כהונתו כראש
הקבוצה הערבית היו לו "הצלחות". הום יעז/ו, גם הוא בכדיחות, כי
כדי שתישארנה בידינו רק הצלחות כדצ' ש"נסתפק" במה שהיה..

נאו"ם

2 שליח 3 רה"מ 4 מ"מ 1 מ"מ 2 קצ"ט ארבל 2
2 מ"מ 4 מ"מ 2 קצ"ט ארבל 2

אישור:	שם השולח: יוחנן ביין	תאריך: 8.1.88
--------	----------------------	---------------

דחיסות: מילדי	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	1:91
סוג כטחוני: שמו		2: מתור:
ת"מ: 08/430		א ל : המשרד
ג.ר : 00155		ד ע :
		מאת : נאו"ם

אל : מנהל ארכיו 2

מאת : יששכרוף

ביקור גולדינג. שלכם 298

1. להלן מפי דובר המזכ"ל, דבריו כלשונם, כפי שנמסרו לכתבים בעת התדרוך אתמול (7/1).

"THE SECRETARY-GENERAL IS FOLLOWING THE SITUATION IN THE OCCUPIED TERRITORIES.

THE SECRETARY-GENERAL HAS DECIDED TO SEND MR GOULDING TO ISRAEL AND THE OCCUPIED TERRITORIES IN ORDER TO STUDY THE SITUATION AT FIRST HAND. THE VISIT WOULD BE IN CONNECTION WITH THE SECRETARY-GENERAL'S OBLIGATION TO REPORT BACK TO THE SECURITY COUNCIL ON THE SITUATION IN THE OCCUPIED TERRITORIES NO LATER THAN 20 JANUARY UNDER THE SECURITY COUNCIL'S RESOLUTION 605.

2. היום (8/1) הדובר נשאל אם יש להם הערות לגבי סירוב רה"מ שמיר להיפגש עם גולדינג. הדובר השיב שגולדינג לא ביקש פגישה כזו אך בעת שהותו בארץ ישמח לפגוש כל אישיות ישראלית רשמית שתרצה לפגשו.

3. החשובה שנמסרה בפסקה 1. לעיל, באה כתגובה לשאלות עיתונאים על סמך דיווחים בעיתונות הישראלית, כך שחחודעה לא היתה כיוזמתו של הדובר.

4. מיד עם הודעת דובר האו"ם אתמול, הוצאנו הודעת העיתונות הרצ"ב.

נאו"ם
שתי 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

אישור:

שם השולח: ג'. יששכרוף

תאריך: 8.1.88

המסלחת הקבועה
של ישראל לאומות המאוחדות
PERMANENT MISSION OF ISRAEL
TO THE UNITED NATIONS

00155

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

(212) 351-5200

Contact: Eyal Arad (212) 351-5212

For immediate release

PRESS RELEASE

As is well known, Israel rejects Security Council resolution 605 as a whole and in particular operative paragraph 6, which purports to relate to security matters, which are the sole responsibility of the Government of Israel.

At the request of the Secretary-General, Mr. Marak Goulding - a frequent guest in Israel - will visit Israel and meet amongst others with Vice-Premier and Foreign Minister Shimon Peres.

Mr. Peres will explain fully to Mr. Goulding Israel's objection to resolution 605.

2/3

סיכום פגישה השגריר נתניהו עם מזכ"ל האו"ם - 6.1.88

1. המזכ"ל התקשר בבוקר והזמין את השגריר לפגישה רחופה ב"ארבע עיניים" (אך בשיחה נכחו מצידם גם איימה ופיקו).
2. בפגישה סיפר המזכ"ל ששגריר לבנון נפגש איתו לפי הנחית רוח"מ לבנון והודיע על כוונתו לכנס מועבי"ט בעקבות הסגר שהוטל על הכפר יוחמד, המצוי מדרום לבופור וכק'מ וחצי מצפון לליטני. לדבריו צה"ל חוסס הגישה לכפר ולא מאפשר מעבר מזון ושתייה. המזכ"ל הציע לשג' לבנון שיבדוק הנושא איתנו ועד אז להמנע מצעדים פומביים.
3. השגריר אמר שלא ידוע לו דבר על כך ושיבדוק העובדות ויודיע למזכ"ל עד למחרת היום. בהתייחסו לפרסומים בעיתונות הלכנונית בנושא אמר השגריר כי פרסומים מסוג זה יקשו עלינו להיענות כמידה ואכן יש פעולות שלנו באזור זה.
4. המזכ"ל אמר כי שג' לבנון הכטיח לו שאין אמת בפירסומים הלכנוניים על כינוס מועבי"ט כביכול. הוסיף כי הפגישה היא פרטית, לא פורמלית וביקש שלא לפרסמה.
5. השגריר ביקש לשמוע דעתו של המזכ"ל וציפיותיו מביקור גולדינג.
6. המזכ"ל הסביר כי גולדינג יוצא לישראל בלבד ע"מ לרווח למזכ"ל לצורך הכנת הדו"ח המבוקש בהחלטה 605. מתלווה אליו רק ליסה בטנהיים במגמה לצמצם מספר האנשים - "אני מכין שזה מה שאתם רציתם". גולדינג יפגש עם פרט ורבין ואולי גם עם שמיר. בכוונת המזכ"ל לא לתת פרסום לנסיעתו לפני יציאתו מניו יורק.
7. השגריר הדגיש שוב את דחייתה המוחלטת של ישראל, את החלטה 605 ואת משמעויותיה וכמיוחד את ההתערבות של מועבי"ט בעניינים פוליטיים או בסחוניים. אמר שלדעת ישראל אין למועבי"ט מנדט להתערב בנושאים אלה. זה גם מה ששה"ח מתכוון להגיד לגולדינג.

3/3

8. המזכ"ל אמר שזה מובן לו VERY CLEARLY.

9. בתשובה לשאלה אמר המזכ"ל שיתיה טוב מבחינת האו"ם אם גולדינג יבקר בשטחים והדבר הוא "בידוי ישראל" (אך נמנע מבקשה מפורשת).

10. השגריר הדגיש שישראל נענתה לביקור מתוך ⁴COURTESY אישי למזכ"ל. בישראל הדעה הרווחת שהאו"ם הוא מוסד רע ואין לצפות ממנו לשום דבר מועיל, אך מפרידים בין המוסד לעומד בראשו, ויש ידידות והערכה כלפי המזכ"ל אישית.

11. המזכ"ל השיב שהוא אסיר תודה לממ' ישראל על ההיענות לבקשת הביקור. הכטיח שהביקור "בסופו של דבר יעזור לנו ולא יביך אותנו".

12. בסוף השיחה חזר המזכ"ל לנושא לבנון. השגריר אמר כי למיטב הבנתו האמריקנים יהססו (RELUCTANT) לתת יד לעוד גינוי של ישראל במועבי"ט. הם מרגישים שמדיניותם במדרון ומבקשים לעצור ההדרדרות. לפיכך כינוס נוסף של מועבי"ט אינו מפחיד את ישראל, מה גם על נושא לבנון, שבו יש הבנה בסיסית בין ישראל לארה"ב. השגריר הדגיש שככלל, כינוס מועבי"ט, שאש"ף מעוניין בו רק יחריף את המצב בשטח וילבה את הרוחות במקום להרגיען. תדמית האו"ם כתוצאה מכך גם היא עלולה לסבול, לאורך זמן.

13. המזכ"ל אמר שמצידו יעשה כל שכיכולתו להרגעת הרוחות.

רמ : א"ל אול.

** ירצא

שמור

**

**

**

חודש: 1/4808

אל: 298/ני

מ-: המשרד, תא: 080186, זח: 1701, זח: מ, טג: ש

נד: 6

שמור/מיוזי

אל: ניו-יורק

נ.מ. 733 - 206.02

ביין.

ביקור גולדוינג.

א) ב'הארץ' מהבוקר, ידיעה של שלמה שמיר האומרת בין השאר כלהלן: 'דובר האו"ם מסר אמש כי תת-המזכ"ל מרק גולדוינג יגיע היום לישראל, כדי לדווח למזכ"ל על הצעדים הנחוצים להגנת האוכלוסייה האזרחית בשטחים. לפי החלטת מועצת הבטחון מלפני שבועיים, חייב המזכ"ל להגיש דו"ח על צעדים אלה למועצה עד ל- 21 בינואר'. עד כאן.

ב) אם הדברים אמנם נאמרו ע"י דובר האו"ם וביזמתו (שלא בתשובה לשאלה), הרי שהדבר מהווה הנחה של הבטחת גולדוינג כאשר שוחח אתן ב- 31 דצמבר (שלן 900, סעיף 3 - ו').

ג) נבקש לבדוק אם נאמרו הדברים וכיצד אם יתברר לן שיש אמנם הנחה התבטחה, נבקשן להביע מוות רוחנו מכן.

מנהל ארבי'ל 2

י.ל.ח

תפ: שהח, רהמ, שהבט, ממנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, אמן, ממד, בירן, מצנא, ברנע, ארבי'ל 1, ארבי'ל 2, סייבל, משמס, ליאור, מזתים, מתאסשטחים, כהנא

17

טג'ירוח ישראל / ווסינגטון

ט ד ס ס מ ב ר ק

ד ק 1 מחוד 2 דפים

סווג בטחוני גלוי

דחיסוח מיידי

תאריך/ז"ח 1740 7 ינו 88

146

1/2

המשרד

מס' מברק

אל :- יועץ רה"מ לחקשורת

ראה נא מאמרו דלהלן של בוב זלניק ב- CSM היום וההתייחסות אליך.

באל"מ
יוסי גל

The message from Gaza

By C. Robert Zelnick

ONCE again the Israelis cry foul. In 1982 the Likud government of Menachem Begin invaded Lebanon, sought to install a friendly regime in Beirut, misrepresented its military and political objectives, and wound up with the massacres at Sabra and Shatila refugee camps on its conscience. Yet the word from Jerusalem, dutifully echoed in journals like Commentary and The New Republic, was that the Israelis themselves had been victimized by a biased if not anti-Semitic press.

Now it is American television that has allegedly distorted recent happenings on the Gaza Strip and West Bank. "These are rioters, not demonstrators," complains Avi Pasner, spokesman for Prime Minister Yitzhak Shamir of the Likud. "I have yet to see one scene of Palestinians throwing rocks or Molotov cocktails that endanger the lives of our soldiers."

The claim is false, as any viewer of American television these past few weeks can attest. But Mr. Pasner - who served in Israel's Washington embassy long enough

to become a die-hard Redvidns fan - apparently hopes that by generating a fuss he can make the networks back off. Once the disturbances go into remission, television will be more inclined to forget the root causes of the problem. The message of Gaza will have been forgotten.

That message is that only a settlement of the Palestinian question in all its dimensions will bring internal and external peace to Israel.

This time the riots were an internal affair, triggered by a traffic accident in Gaza. There was no outside instigation, no convenient public figure to blame, such as a Yasser Arafat, Hafez Assad, or Imam Khomeini. Distressingly for Israel, the era in which residents of the occupied territories awaited deliverance by the PLO, the Arab oil weapon, the US, or King Hussein may be merging with one in which they themselves take the lead.

No less a signal was the solidarity of Palestinians inside Israel's "green line" with their brethren in the territories. This is one of the fruits of the 1967 occupation which, given population trends, could have ominous long-term implications for Israel.

✶

Handwritten notes at the bottom of the page, including numbers and Hebrew characters.

2
2

146 $\frac{2}{2}$

True, Gaza is a special case. Unlike the rather prosperous West Bank with its large indigenous population, Gaza is packed with refugees and the descendants of refugees forced from their homes inside Israel by the 1948 war. Jordan tried to absorb the West Bank. But Egypt kept Gaza apart, sharpening the sense of Palestinian identity, as Cairo used the territory as a base for fedayeen attacks against Israel.

Periodic Israeli efforts since 1967 to disgorge Gaza or put part of the camp population into better housing have been rebuffed. The late Egyptian President Anwar Sadat reasoned correctly that taking Gaza off Israeli hands would relieve pressure on Jerusalem to settle the West Bank issue. PLO activists have discouraged residents

---

A substantial minority of Israelis warn that it is intolerable for Israel to become a society that lives by the sweat of the Palestinian brow.

---

from leaving the camps, because they offer a convenient base of "cradle to grave" political indoctrination and because their filth and squalor are a continuing embarrassment to Israel. As a result, the West Bank saga is one of subtle political intrigue punctuated by episodic violence, while Gaza remains a tinderbox of incendiary emotions with the lid kept on only by the heavy hand of the military occupier.

Given this background and the absence of any historic Jewish settlement in Gaza, the case is strong for what Israeli Foreign Minister Shimon Peres of the Labor Party calls "demilitarization" of the district. The term implies the maximizing of self-rule and the maintenance of no more than the minimum military presence needed to ensure that the area not again serve as a base for terrorism against Israel proper.

Instead, occupation policies have tended to follow closely those of the West Bank. The process of "creeping annexation" - building or expanding settlements to lay the basis for a future claim of Israeli sovereignty - is

now occurring in Gaza as well as the West Bank, where it is well advanced.

Both territories, by textbook definition of the term, have become Israeli economic colonies. They are sources of cheap labor and captive markets for Israeli goods. Their farms and factories can export to Jordan or other markets denied Israel but are forbidden from competing with Jewish businesses at home or abroad.

A substantial minority of Israelis warn that it is intolerable for Israel to become a society that lives by the sweat of the Palestinian brow. No less a figure than Abba Eban has noted that Israel is alone among the world's democracies in occupying territories with a population a third as large as its own. And, Pasner notwithstanding, the recent riots again showed Israel alone among the world's democracies in its readiness to use deadly force to control demonstrations where nonlethal force would have been sufficient.

Moreover, Mr. Shamir and his Likud half of Israel's "national unity" coalition government have blocked efforts by Mr. Peres and the Labor Party to move toward participation in an international peace conference that could provide a context for direct negotiations. The Likud party frankly endorses annexation of both the West Bank and Gaza.

There is no current external check on this policy, which is driven by ideology, religious fanaticism, and naked opportunism. The oil weapon has turned into an oil glut. The Arab world is preoccupied with the Iraq-Iran war; the Soviet Union with *glasnost*, *perestroika*, *détente*, and Afghanistan. The US, too, is in an East-West mode.

But statesmanship need not await war or economic crisis. The current climate could provide Israel with maximum diplomatic leverage toward a just settlement. The message from Gaza is that occupation in perpetuity is untenable. And that message has nothing to do with American television and everything to do with Israeli policies.

C. Robert Zelnick is Pentagon correspondent and former Tel Aviv correspondent (1984-86) for ABC News.

*

סגירות ישראל - וושינגטון

x

ס ו ש ס

ד...ל...מחור...ל...דטים

שמו

סוג בטחוני

דחיות...מוזדג

תאריך וז"ח, 1530.7.7.88

מס' מברק

אלו

המשרד

153

אל: מצפ"א

דע: לשכת רה"מ

לשכת ממרה"מ ושה"ח

מאת: רליש השגריר

ג'יק שטיין

את הארוחה השנתית שלו בסימן חגיגות ה-40. אורח הכבוד

ZOA

ב- 20 דנא עורך ה-

יהיה ג'יק שטיין.

הארוע יחקיים ב-

Garden City Hotel
Garden City, L.I.

ג'יק שטיין מבקש "לנצל" היכרותו האישית עם רה"מ וממרה"מ ושה"ח ושואל אם ניתן לקבל

מסרי ברכה מהם שיוקראו באותו ערב.

הודיעונו - נא . תודה.

LP

לואיז שמרון

שה"ח 2
רה"מ 3
ג'יק 2

שגרירות ישראל / נושין גטון

ט י פ ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 4 דפים

סוג בטחוני בהול לבוקר

דחיפות בלמ"ס

תאריך/ז"ח 1540 7 ינו 88

מס' מברק

1/4

המשרד + בטחון + ניו יורק

20 100 127

- אל - : מצפ"א, מע"ת, הסברה
- דע - : יועץ רה"מ לתקשורת
יועץ שהביט לתקשורת
ניו יורק
- מאח - : עתונות - נושין גטון

המצב בשטחים

להלן בוסח דבריו של מזכיר המדינה היום במהלך התדווח הקבוע של הדובר.

ב/א/כ
יוסי גל

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40

ס ו ס ק מ ר ק

שגרירות ישראל / וושינגטון

דף 2 מחוד 4 דמים

סווג בטחוני בלחט

אל: המשרד, בטחון, ניו יורק

מיידי דחיסות

2/4

20 100 127

תאריך/ז"ח 07/01/88

מס' מברק

SECRETARY OF STATE GEORGE SHULTZ
PRESS CONFERENCE AT THE DEPARTMENT OF STATE

JANUARY 7, 1988

חזרון דובר מחמי"ד ליום

In the Middle East, we are very glad to see President Mubarak is coming here toward the end of the month. We'll be consulting with him closely about the peace process, as well as developments in Egypt, and about the Gulf, which he has been visiting. We are working hard on the Iran-Iraq War and the UN resolution, while maintaining our presence in the Gulf and doing what we have set out to do there.

Of course, we are upset with the violence in the West Bank and Gaza. I think it's important for everyone to understand that the United States regards its friendship and the strength of its relationship with Israel as a key and unshakeable relationship. No one should misinterpret a vote as meaning anything else. In fact, I suppose the ability to differ occasionally with a friend shows the depth of that friendship.

I do think it's important for everyone to recognize that it is the duty of Israel to maintain law and order. We believe that that duty can be well performed without the use of lethal means. We've said so. But more than that, the whole history of the Middle East shows that violence in the various forms when it's been used -- terrorism, war -- just hasn't worked. Those developments that have led to a more peaceful and more stable situation have come about through negotiations; sometimes large

2/3

127 - P1

100 - G7

80 - K

SEC. SHULTZ-01/07/88

2-1

negotiations, sometimes more particular negotiations, but it's negotiations that work. And that's what we, of course, encourage.

With respect to our European allies and in NATO, of course, I will welcome the chance to go Monday to Canada and meet again with my counterpart in Canada, Joe Clark, and we will be scheduling, I'm sure, the annual meeting between the President and Prime Minister of Canada coming up later in the year. But with respect to Europe, we certainly can regard the INF Treaty as a triumph of the Alliance. And we will be continuing our very close consultations through this year as we try to work further in all of the various economic and arms control and security relationships which we are so close.

Q Mr. Secretary, you have spoken of the unshakeable American friendship with Israel. As you know, at least 23 people have been killed there. Does that mean that the United States will support the Israelis, whatever they might do, or are there some limits to our support, of conditions to our support?

SEC. SHULTZ: Israel is a democratic country seeking stability, and peace and the ability to pursue its destiny. And we support that country. And we support those objectives. And we work closely with Israel. Problems come up from time to time. We resolve those problems. Occasionally we disagree, but through all of that, this relationship, as I said, is unshakeable -- that's what that means.

Q Mr. Secretary, no one has spoken about a active and productive year. Do you expect in this year, you can

reach an understanding for an international conference, do you expect other Arab leaders either from the Gulf or from the Middle East coming to Washington?

SEC. SHULTZ: Well, of course, President Mubarak will be coming in January. I don't think there is any other visit planned, although that doesn't preclude them. And there are some discussions underway about that. As far as an international conference is concerned, we have stated our view of that -- namely, that the key to peace in the Middle East between Israel and its various neighbors is direct negotiations. The question is how do you get there? And we have been willing to consider -- and, as a matter of fact, have worked rather hard to find the characteristics of an international conference that could bring that about. And the various views have

90 - V

127 - P.

100-67

4/3/34

narrowed somewhat, but they're still quite separated. So I wouldn't be so rash as to make that prediction, but I will say this: We -- I'm sure, Israel, and I feel our friends in the Arab world all see the necessity, not just the desirability, but the necessity of a more peaceful and more stable and a more constructive situation. And we will continue to work for that, and I expect that others will too. It's a very important matter and the difficulty of it doesn't lessen the importance of trying and continuing to try to do something about it.

*

ט ו ט ס ס כ ר ה

דף.....מתוך.....דפים

סוג בטחוני.....סודי

דחיפות.....מידי

תאריך וז"ח.....1130 7 בינו 88

מס' מברק.....

אל:

המשרד

1
2

158

סמנכ"ל צפ"א

דע: מנכל מדיני

מנהל מצפא

פגישת משלחת מועדון הנשיאים עם המזכיר שולץ.

משלחת של מועדון הנשיאים נפגשה אתמול עם המזכיר לפגישה שנקבעה מזה זמן רב על מנת לשמוע מפיו דיווח על נושא יהודי בריה"מ כפי שהועלה בוועידת הפסקת האחרונה בושינגטון. מובן שהפגישה נוצלה לדיון בנושאים המדיניים העומדים על הפרק, ולהלן דיווח על חלק זה של הפגישה:

אייברס פתח דבריו בציינו כי מעבר לדיון על הבסיס המשפטי של גרושם של מסיתים ערביים שישראל מחכוונת לבצע והמשמעות החמורה של הצבעת ארה"ב נגד ישראל - חשוב עתה יותר מחמיד שהממשל ידגיש היחסים המיוחדים הקיימים בין ארה"ב לישראל. אסור לתת את הרושם כאילו קיים קוץ בין שתי המדינות.

המזכיר השיב כי הוא יחפש ההזדמנות המתאימה כדי להדגיש ה- special relationship - בין שתי המדינות.

אייברס ציין כי מן הראוי לתת את הדעת - אחרי שתבוא הרגיעה - על הצורך להזיז את תהליך השלום:

"לך אדוני המזכיר ולנשיא נותרו 12 חדשים וחשוב לנצלם היטב למען קידום התהליך" - אמר אייברס. "רוה"מ שמיר ושה"ח פרס נותנים בכס אמון ונראה שהזמן בשל לכך". או - כדבריו - בלשונו הציורית של אייברס - "מעורר הכוכבים של רייגן, שולץ, שמיר ופרס מחאים לכך שיפעלו יחד ב-1988".

Handwritten notes at the bottom of the page, including numbers and names in Hebrew script.

ס ו ש ס   ס ב ר ק
 דף.....מתוך.....דפים
 סוג בטחוני.....
 דחיות.....
 תאריך וז"ח.....
 מס' מברק.....

אל:

158 $\frac{2}{2}$

2 -

המזכיר השיב כי גם לו עניין רב בתהליך השלום. כאן ציין כי מקס פוטר צלצל אליו והציע שהמזכיר יקיים פגישה עם מספר אישים יהודים - כדי לדון בהמשך-תהליך השלום וכי ישמח לעשות זאת. המזכיר ציין כי בנושא ההצבעה במועבי"ט ולאור עמדתם המסורתית נגד גירושים לא יכלו לנהוג אחרת ובמיוחד לאחר שבעקבות תביעותיהם שונה נוסח ההחלטה - כדרישתם. אייברס השיב כי למרות זאת היתה זאת טעות ועתה יש להבטיח לשים הדברים בקונטסט ובפרספקטיבה הנכונה שלהם.

דיווח על דברי המזכיר בנושא יהודי בריה"מ אקבל במועד מאוחר יותר. לפני הפגישה נפגשתי עם אייברס לשיחה על מנת לתדרך אותו בנושא.

3^א ארז

טופס מברק

דף 1 מחוד 3 דפים

סיווג בטחוני סודי

דחיפות מידי

תאריך/ז"ח 1900 7 בינוי 88

מס' מברק

1
3

109 159
המשרד + אטלנט

אל: מנכ"ל מדיני, אג"מ
סמנכ"ל צפ"א
דע: מנכ"ל משרד רה"מ
לשכת שהב"ט

מאת: הציר-יועץ, וושינגטון

שליחת השגריר עם המזכיר (7.1)

השגריר ציין שביקש לראותו עפ"י הוראות הממשלה על מנת להביע צערה ואכזבה של ישראל על אופן הצבעת ארה"ב ותמיכתה בהחלטה שאינה הוגנת, לא מתיחסת ליסודות הסכסוך, אינה תורמת להבאת השקט ואינה מקרבת אותנו לתהליך השלום. ידוע לנו שאין זה כוונת ארה"ב ואין זו מדיניותה לתמוך באש"פ או ביוזמה רדיקלית שמעבירה אצבע מאשימה כלפי ישראל. לכן האכזבה הגדולה, בדיפלומטיה פומבית מודרנית, הפרצפציות חשובות כמו העובדות. הפרצפציות של הבירות הערביות אחרי ההצבעה מורות על סיפוק גדול ליריבינו וצער לידידים. לכן השגריר מצא הצורך לבוא ולמסור על כך.

אנו מבקשים להביט אל העתיד ולחשוב יחדיו כיצד לתאם מדיניות, כדי שיוזמות אומיות כאלה לא ישפיעו על סדר היום ^{המדיני} של ארה"ב וישראל, ולא יעכירו היחסים ביניהן. ישראל מייחסת חשיבות לחיאות ולשיחות בייחוד לאור הדוח הצפוי של מזכ"ל האוס ב-20.1. ולמנוע יוזמות עוינות נוספות מצד מדינות ערב ואש"פ בעתיד, אם וכאשר ישראל תמשיך בהליכי הגירוש הנמצאים עתה בבדיקה בפני בתי המשפט.

השגריר ציין שקרא בענין ובשביעות רצון תוכן דברי המזכיר הבוקר. לחקשורת והביע הערכתו לדבריו שעל אף חילוקי הדעות בעניינים אלו, הידידות האיתנה והקשרים המיוחדים בין ארה"ב וישראל ימשכו. השגריר הביע תקוותו שכאשר ישוב השקט על כנו תמסכנה ארה"ב וישראל ביחד לחשוב על תהליך השלום עוד לפני הבחירות כאן ובבית.

4 1 2 3 3 2
add send in 1032 אג"מ אג"מ אג"מ אג"מ
1/2 3/4 3/4 3/4 3/4 3/4

סניף
דף... 3... מחוק... 3... דפים
טווג בטחוני
דחירות
מאריך וזיה
סניף מני

אל:

109/159 3/3

המזכיר אמר שלכן המקום שלהם הוא שוב בביח סוהר בארץ.
השגריר השיב בשאלה שאין הוא בטוח מה טוב יותר - ביח סוהר בארץ או חזרה לירדן, שהרי הם אזרחים ירדנים בסופו של דבר ולכן העניין איננו נוגד אמנת ג'נבה.

המזכיר ביקש לשוב ולהתייחס להערה השגריר לכן שיש צורך "לנער את האו"ם מעל גבינו" ומציע להשאירם בבתי סוהר בארץ כדי לא להמשיך ב- *Major go-round*
באו"ם. המזכיר שוב ציין המצור על הכפר הלבנוני ומרפי ציין שהם פועלים להניא הלבנונים מלפעול לכנוס מועבייט. מרפי מבין שזו יוזמה של רה"מ לבנון שהוא סוני והכפר שמדובר בו גם הוא סוני ולכן רה"מ מרגיש חובה לפעול.

המזכיר טיים בהסכמה, אך העיר שארה"ב באותה מידה אינה רוצה שתהיה פרספציה שכאשר הנושא נוגע לישראל ארה"ב תשנה עקרונותיה ולא תעמוד בהתחייבותיה. המזכיר הזמין השגריר לבוא אליו או אל מרפי כל אימת שיהיו בידו רעיונות או דעות בנושא התהליך ומקווה שאכן נביא גם רעיונות חדשים.

הפגישה נמשכה כחצי שעה באוירה רוגעת ושקטה. המזכיר כדרכו היה שקט, נינוח וחמים.

הערכה: יציאתו של המזכיר לתקשורת תרמה רבות ליצירת האוירה הטובה והעדר מתח ואנטגוניזם. הרושם שנוצר הוא של חוסר רצון להגרר לפולמוס עם ישראל מחד אך מבלי לוותר כהוא זה על עקרונות בנוגע לזכויות אדם גם אם הדבר הוא בפורום לא נעים כמו האו"ם.

אין בידי האמריקנים דוכים או רעיונות של ממש לא לארגעה ולא לגבי התהליך עצמו.

מצידם נכחו מרפי והירש מצידנו הח"מ.

3
מחני

שגרירות ישראל / נושיןגטון

ט ו ס ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 4 דפים

סווג בטחוני בהול לבוקר

דחופות בלחיים

תאריך/ז"ח 1540 7 ינו 88

מס' מברק

1/4

המשרד + בטחון + ניו יורק

20 100 127

- אל - : מצפ"א, מע"ת, הסברה
- דע - : יועץ רה"מ לתקשורת
- יועץ שהביט לתקשורת
- ניו יורק
- מאת - : עתונות - נושיןגטון

המצב בשטחים

להלן נוסח דבריו של מזכיר המדינה היום במהלך התדרוך הקבוע של הדובר.

ק/א/כ
יוסי גל

2 שהיה רה"מ 3 שהיה שיהב 3 אג"מ 4 אג"מ 4 אג"מ 4 אג"מ
 2 אכ"פ 2 אג"מ 2 הסברה 2 כהנו 2 אג"מ 2 אג"מ 2 אג"מ
 2 אג"מ 2 אג"מ 2 אג"מ 2 אג"מ 2 אג"מ 2 אג"מ 2 אג"מ

ס ו ס ק

סגירות ישראל / ווינגטון

דף 2 מחוד 4 דפים

סוג בטחוני בלחם

אל: המשרד, בטחון, ניו יורק

חיסות מייד

2/4

20 100 127

תאריך/ז"ח 07/01/88

מס' מברק

SECRETARY OF STATE GEORGE SHULTZ
PRESS CONFERENCE AT THE DEPARTMENT OF STATE

JANUARY 7, 1988

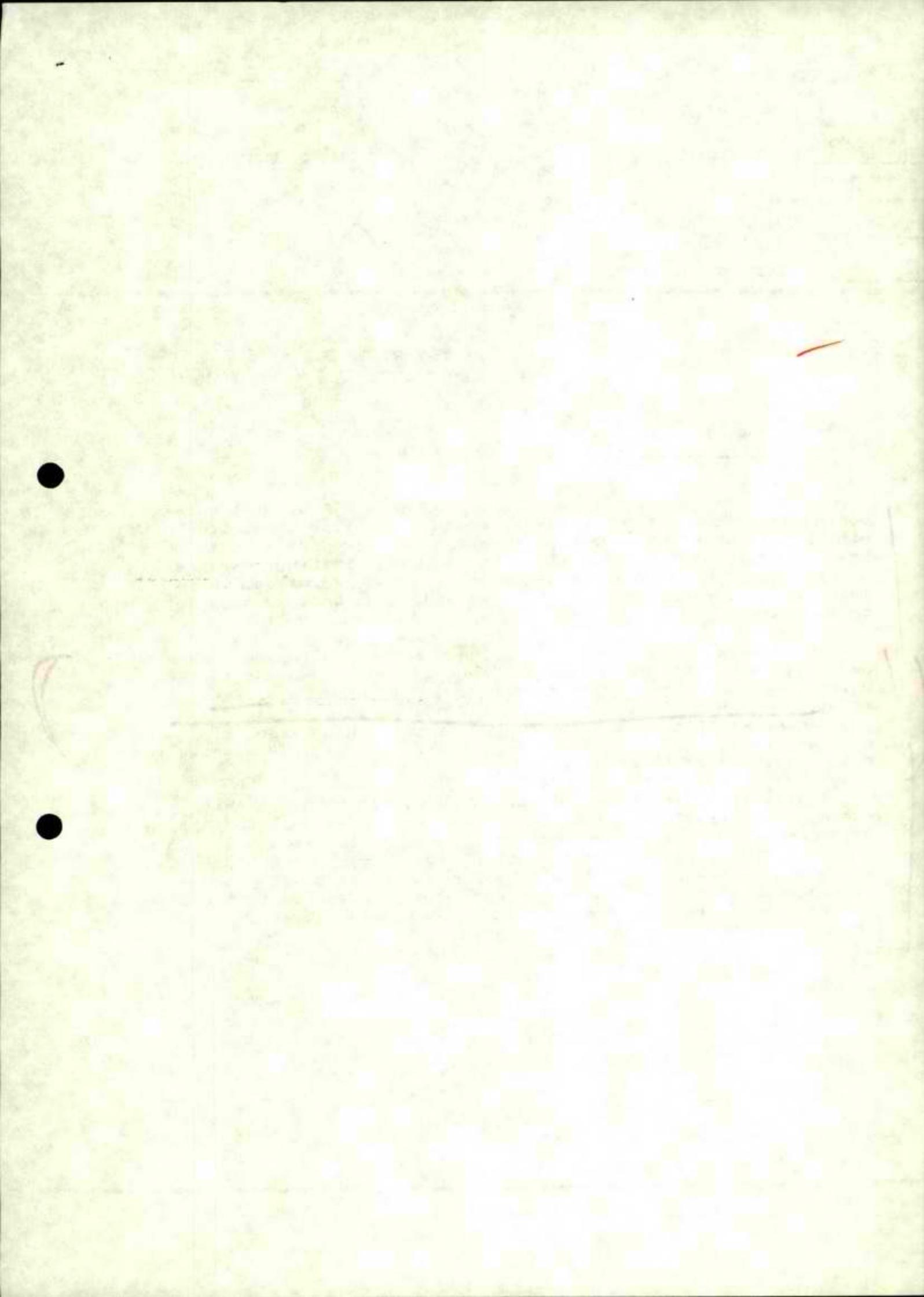
חדון דובר מחמי"ד ליום

In the Middle East, we are very glad to see President Mubarak is coming here toward the end of the month. We'll be consulting with him closely about the peace process, as well as developments in Egypt, and about the Gulf, which he has been visiting. We are working hard on the Iran-Iraq War and the UN resolution, while maintaining our presence in the Gulf and doing what we have set out to do there.

Of course, we are upset with the violence in the West Bank and Gaza. I think it's important for everyone to understand that the United States regards its friendship and the strength of its relationship with Israel as a key and unshakeable relationship. No one should misinterpret a vote as meaning anything else. In fact, I suppose the ability to differ occasionally with a friend shows the depth of that friendship.

I do think it's important for everyone to recognize that it is the duty of Israel to maintain law and order. We believe that that duty can be well performed without the use of lethal means. We've said so. But more than that, the whole history of the Middle East shows that violence in the various forms when it's been used -- terrorism, war -- just hasn't worked. Those developments that have led to a more peaceful and more stable situation have come about through negotiations; sometimes large

*

3/2

127 - P1

100 - 67

80 - 4)

SEC. SHULTZ-01/07/88

2-1

negotiations, sometimes more particular negotiations, but it's negotiations that work. And that's what we, of course, encourage.

With respect to our European allies and in NATO, of course, I will welcome the chance to go Monday to Canada and meet again with my counterpart in Canada, Joe Clark, and we will be scheduling, I'm sure, the annual meeting between the President and Prime Minister of Canada coming up later in the year. But with respect to Europe, we certainly can regard the INF Treaty as a triumph of the Alliance. And we will be continuing our very close consultations through this year as we try to work further in all of the various economic and arms control and security relationships which we are so close.

Q Mr. Secretary, you have spoken of the unshakeable American friendship with Israel. As you know, at least 23 people have been killed there. Does that mean that the United States will support the Israelis, whatever they might do, or are there some limits to our support, of conditions to our support?

SEC. SHULTZ: Israel is a democratic country seeking stability, and peace and the ability to pursue its destiny. And we support that country. And we support those objectives. And we work closely with Israel. Problems come up from time to time. We resolve those problems. Occasionally we disagree, but through all of that, this relationship, as I said, is unshakeable -- that's what that means.

Q Mr. Secretary, no one has spoken about a active and productive year. Do you expect in this year, you can

reach an understanding for an international conference, do you expect other Arab leaders either from the Gulf or from the Middle East coming to Washington?

SEC. SHULTZ: Well, of course, President Mubarak will be coming in January. I don't think there is any other visit planned, although that doesn't preclude them. And there are some discussions underway about that. As far as an international conference is concerned, we have stated our view of that -- namely, that the key to peace in the Middle East between Israel and its various neighbors is direct negotiations. The question is how do you get there? And we have been willing to consider -- and, as a matter of fact, have worked rather hard to find the characteristics of an international conference that could bring that about. And the various views have

X

90 -V

127 -P.

100-67

4/31

narrowed somewhat, but they're still quite separated. So I wouldn't be so rash as to make that prediction, but I will say this: We -- I'm sure, Israel, and I feel our friends in the Arab world all see the necessity, not just the desirability, but the necessity of a more peaceful and more stable and a more constructive situation. And we will continue to work for that, and I expect that others will too. It's a very important matter and the difficulty of it doesn't lessen the importance of trying and continuing to try to do something about it.

*

ט. ז. פ. ס. מ. ב. ר. ק

דף 1 מחוד דפים

סוג בטחוני סודי

דחיפות מייד

תאריך/ז"ח 12:00 7 ינו' 88

מס' מברק

המשרד + בטחון + ניו יורק (משי"ן)

10 7 108 156

אל: מצפ"א

דע: לשכת רה"מ

לשכת מנכ"ל האוצר

לשכת מנכ"ל משהבי"ט, מקשי"ח - משהבי"ט

רמשי"ן - ניו יורק

נספח צה"ל, ציר כלכלי - כאן

קונגרס: ה- CR וישראל

למברקנו 607 מה-22.12 (380 לבטחון)

הערות מקדימות

1. דוח משלים זה מתייחס כמעט בלעדית לתוכן ה-CR ולא לחוקים אחרים (כגון חוק כספי הפנטגון - השראות) שבהם השלכות כספיות ומדיניות לישראל.

2. לאלה שאינם מתמצאים בתהליך גיבוש תקציב ארה"ב, רצ"ב סקירה קצרה בנדון - ובה הסברים למונחים השונים המופיעים בדוח זה.

א. ה-CR - כללי

1. החלטת ההמשך (ה-CONTINUING RESOLUTION או ה-CR בקיצור) החקבלה בקונגרס לאחר לידה קשה מאוד ב-21 בדצמבר, והנשיא חתם עליה כעבור שעות מספר ב-22 בדצמבר. בהחלטה זו הקיצוצים המתחייבים ע"פי ההבנה העקרונית שהושגה בחודש נובמבר בתום "פסגה תקציבית" בין הקונגרס והבית הלבן, ועם אימוץ שאר היסודות שבהבנה זו, התבטל משטר ה-SEQUESTER (הקיצוצים האוטומטיים) שנכנס לתוקף ב-20 נובמבר, ושאינם כחריב מתהפכת מעל ראשם של המחוקקים - ויש להוסיף מעל כל הסעיפים הבלתי-מוגנים בתקציב, לרבות סיוע החוץ.

2. ב"פסגה התקציבית" סוכם להקטין את הקיצוץ בתקציב ההגנה ל-4.9 בליון דולר (במקום 9 בליון כמתחייב מחוק התקציב), ואילו הקיצוץ בסיוע החוץ צומצם ל-600 מליון דולר (במקום 1200 מליון). כתוצאה מכך, הוקל הלחץ על שני הסעיפים הראשיים בתקציב שיש לנו ענין ישיר בהם.

Handwritten notes at the bottom of the page, including numbers and names: 3, 2, 1, 1, 3, 3, 2

ט ו פ ס מ ב ר ק

297 מחוד דפים

סווג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

2
10

7/108/156

ב. ה- CR וישראל - ההיבט הכספי

1. ב"גדול", לא זו בלבד שהובטח מלוא הסיוע עבור ישראל (3 בליון דולר) בשי"ח 1988, אלא החווספו לסיוע זה חוספות וחטכונות בסדר גודל של כ-10% (כ-300 מליון דולר).
2. כ"כ נשמרו התנאים המיוחדים לפיהם מקבלת ישראל את הסיוע (כולו כמענק, עם חלוקה מוקדמת של הסיוע האזרחי). שוני החלוקה המוקדמת (עד ה-31.10.87) מוערך בכ-40 מליון דולר.
3. יש לשפוט מימדי הישגים אלה על רקע המצוקות הכלכליות החמורות בארה"ב- ומול קיצוצים שספגו רוב המדינות האחרות המקבלות סיוע נאף מול הקיצוצים, לפעמים האכזריים, במרבית הסעיפים הבלתי-מוגנים בתקציב - קיצוצים שיורגשו בכל מגזר ומגזר של הציבור האמריקני מהגיל הרך ועד לקשיש.
4. יתר על כן, כתוצאה ממעמדנו החדש כ"בת ברית גדולה שאיננה חברה בנאטו" לשנקע רשמית בינואר 1987) נפתח ופוחת אפיק חדש בחקיקה והוא חוק כספי הפנטגון (עד כה הסיוע עבור ישראל היה מנוחב רובו ככולו באמצעות חוק הסיוע). אפיק חדש זה יניב $100-180$ מליון בשי"ח 1988, שהם חוספת של כ-3% לסיוע הכולל, ושל כ-5% לסיוע הצבאי. (הסכום הנ"ל מורכב מהקצאות למחקר בתחום ה-AT&S - כ-50 מליון דולר; מו"פ צבאי משנתף - כ-10 מליון; המשך פיתוח מערכת ראית לילה. למסוק הצפוי (C-130) - 13.5 מליון; והמשך בדיקת הטיל "פופ-איי" - 8 מליון).
5. יש לציין שהחוספות האלה אינן (אינן) כוללות רכש אמריקאי מישראל (כגון א-119 מליון דולר לרכישת המזלייטים עבור חיל הים האמריקאי), סכום בלתי ידוע בשלב זה לטעם בדיקות מערכות נשק ישראליות (במסגרת התכנית לבדיקת "נשק זר"), וכן כספים שהוקצו כבר לפני שנה להמשך הביצוע של חכניות צבאיות סנדיות ב-1988.
6. במקביל לנגיעה לכספי הפנטגון, הושג יעד כלכלי משמעותי ביותר והוא החקיקה לשם הורדת שיעורי הריבית על חובות ה-FMS (הסיוע הצבאי). פעולה זו התחילה לפני כשלוש שנים ביוזמת הסנטורים דן אינונה ובוב קסטן, ועברה גילגולים שונים (החל בהצעה לבטל את ההפרש בין שיעורי הריבית שלנו לבין השיעור המקובל בשוק המסחרי, הצעה שטרופדה במעצרו של ג'ונתן פולארד בנובמבר 1985; עבור שתי ההצעות להקלות בנטל

ט ז פ ס מ ב ד ק

דף 3 מחוך דפים

סווג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

3/10 7/108/156

החוב שהוצעו ע"י הנשיא רייגן בדצמבר 1986; וכלה בחקיקה ל- RE-FINANCING שהתקבלה סופית בחודש שעבר. מעריכים כעת שיש בחקיקה זו כדי להקטין עלות שירות החוב שלנו לממארה"ב בסכום שבין 130 - 170 מליון דולר לשנה עד-טילדק החוב בשנה 2114.

7. מן הדין להצביע גם על שני הישגים נוספים ב- CR בעלי השלכות כספיות לא-מבוטלות:

א. הגדלת כספי ההמרה; כחלק מההבנות שהושגו ע"י שהב"ט בטרם ביטול פרויקט הלביא, הוגדלו כספי ההמרה (מחוך כספי ה-FMS) מ-300 ל-400 מליון דולר, מבחינת המשק הישראלי, יש להתחשב גם בערך המוסף של הכספים האלה הנובע משימושם בארץ, אם כי לא ניתן לכמת ערך מוסף זה.

ב. תחנת "קול אמריקה" בישראל: הוקצו 34 מליון דולר לשם התחלת בניית התחנה בנגב. חלק מהסכום הזה מיועד לתכנון ולא יושקע בארץ, אך חשוב היה להשיג "כספים התחלתיים" - START-UP FUNDS - כדי להבטיח ביצוע הפרויקט, שהשלמתו תצרוך יותר מ-300 מליון דולר במשך חמש השנים הבאות.

8. לבטוף, ולשם השלמת התמונה הכספית, יש לעמוד על שני מרכיבים נוספים, הראשון בחור ה-CR שנוגע לנו בעקיפין, ואילו השני שאינו ב-CR אך נוגע לנו במישרין:
א. השתתפות ארה"ב בתקציב יוניפייל: כתוצאה ממאמצינו ניתן הסנט לבית הנבחרים וסוכם להחזיר הכספים הדרושים למטרה זו (כ-18.7 מליון דולר).

ב. תכנית העבודה באירופה: בחוק ההרשאה לכספי הפנטגון, נפתח פתח שיאפשר השתתפותן של חברות ישראליות במכרזים לאחזקת הציוד של כוחות אדה"ב באירופה. אנו מעוניינים במיוחד בתיקון ושיפוץ מטוסים ואם כי אין לנו כל בטחונות, מעריכים שבמרוצת הזמן התעשייה האווירית תוכל להשיג נתח בתכנית זו ששוויה בין 50 ל-100 מליון דולר לשנה.

ג. ה-CR וישראל - ההיבט המדיני

1. מהסיבות המחוארות בסקירה הרצי"ב, הוכנסו לתוך ה-CR שורה ארוכה של תיקונים הקשורים למדיניות החוץ של ארה"ב (תיקונים שמקומם הטבעי בחוק ההרשאה לחוק כספי הסיוע, אך חוק זה לא התקבל ב-1987).

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 4 מחוד דפים

סוג בטחוני

דחופות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

7/108/156

4/10

2. חלק מהתיקונים האלה אינם חדשים:

- "תיקון קרנסטון" (הקובע שכענין של מדיניות ארה"ב יש להעניק לישראל סבות כסף לשם סיוע אזרחי שלא יהיה פחות מהתשלום השנתי של ישראל על החוב לממארה"ב);
- שמירת זכויות ישראל בסבא"א;
- האיסור על מגע ומו"מ עם אש"ף כל עוד ארגון זה אינו מכיר בזכות הקיום של ישראל, אינו מקבל החלטות מועבי"ט 242 ו-338, נאיבו שולל השימוש בטרור;
- אי השתתפות ארה"ב בתכניות בינלאומיות לטובת אש"ף.

3. מאידך, חלק מהתיקונים אכן הינו חדשים, כמו:

- חכירה מסחרית של ציוד צבאי מסוים ע"י ישראל ומצרים, והשימוש בכספי FMS למטרה זו.
- מתן עודפי ציוד בחינם למדינות נאט"ו שבדרום (תורכיה, יוון, ספרד ופורטוגל) ולמדינות שאינן חברות בנאט"ו כאגף הדרום מזרחי של נאט"ו (קרי, ישראל ומצרים).
- איסור על מכירת פגזים בעלי ראש נפץ עשוי מאורניום מדולל למדינות שאינן בנות ברית בנאט"ו ומחוץ לנאט"ו.
- איסור על מכירת טילים מדגם סטינגר למדינות המפרץ, להוציא בחריין (בחנאים מסוימים).

4. בהקשר זה, יש לציין ש"תיקון הלבאי" לטעבר שוכתב כך שהוא תואם את הנסיבות החדשות ואח צרכינו בעתיד הנראה לעין.

ד. מערכות עקרות

1. על פי רוב ההישגים המוחשיים הנ"ל הם פרי עבודה ענפה ומתמשכת של גורמים בשגרירות ומחוצה לה, שהתלוותה לתהליך התקציבי מראשיתו בינואר 87 (עם הגשת הצעה הנשיא לתקציב) עד סינומו בדצמבר (עם קבלת ה-CR). עם זאת, בולטות שתי מערכות: המאבק על ההקלות בנט"ו חוב ה-FMS, והקרב על הפופ-איי. בשתי המערכות האלה היחה מעורבות בדרג המיניסטריאלי בישראל.

2. כאמור, היזמה להוריד את שיעורי הריבית על חובות ה-FMS התחילה לפני כשלוש שנים, אך רק בתחילת הקיץ שעבר החברר כמעט סופית שאין תועלת בגישת הממשל, ועל מנת לקדם את הנושא לא יהיה מנוס מחקיקה. לא זו בלבד שהצעות הנשיא מדצמבר 1986 לא היו ישימות מבחינתנו (ומבחינת מרבית המדינות הנוגעות בדבר), אלא שהקונגרסמן דיורד אובי

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 5 מתוך דפים

סווג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

7/108/156 5/10

(יו"ר ועדת המשנה לפעולות זרות בבית הנבחרים) "הכריז מלחמה" על גישת הממשל ואף הצליח לערער על חוקיותה. גורמים בשדולה הפרו-ישראלית ובקהיליה הבנקאית היו הראשונים לקרוא את הכתובת על הקיר, ובתיאום עם הציר הכלכלי הם בחנו נוסחאות אפשריות לחקיקה מיוחדת. בסוף הקיץ מזכיר המדינה שולץ הכיר אף הוא במציאות, ואף לסנטורים אינווה וקסטן שלא יתנגד לחקיקה בנדון. שר האוצר ניסים ביקר בווישינגטון בספטמבר אשתקד, והבהיר חד-משמעית בשיחות עם אינווה וקסטן וכן עם ראשי איפא"ק שהורדת הריבית הינה אינטרס ויעד כלכלי חשוב ביותר של ממשלת ישראל. הוא ציין זאח גם בשיחות מועילות עם יושבי הראש של ועדות התקציב בשני הבתים, הסנטור לוטון ציילס מזה והקונגרסמן ביל גריי מזה, שהביעו חמיכתם בעקרון. שולל הרעיון העקרי היה, כידוע, המורשה דיויד אובי (מקבילו של הסנטור אינווה בבית הנבחרים) והתנגדותו הנחרצת היתה מושתתת על מכלול של סיבות פוליטיות, תקציביות ואף אישיות (יריבותו עם הסנטור בוב קסטן הרפובליקאי השמרני שכמו אובי הדמוקרט הליברלי, הוא ממדינת ויסקונסין). נסיונותיו של אובי לסכל את היוזמה דווחו בהרחבה בזמנו אך בסוף, הודות למאמציו ולמאמצי ידידינו בקונגרס ומחוצה לו, אובי היה מבודד ונאלץ להתקפל בשלב הקונפרנס בדבר ה-ER. גם המצרים גילו ענין ביזמה זו ואם כי קשה לומר שנתנו יד למאמציו, הם שהביאו (באמצעות השתדלנים השכירים שלהם) לתיקון של הרגע לפיו התכנית להורדה הריבית תהיה פתוחה למשך ארבע שנים (ולא לשנה או שנתיים בלבד) - שינוי שהוא בודאי לטובת הענין ושמשקף את רצון המצרים להשאיר את האופציה פתוחה ככל האפשר, מאחר נאין להם ענין וצורך מידי בהסדר החדש. במישור הכללי יש לציין שעתוי קבלת החקיקה היה קריטי, הואיל ולפי כל הסימנים המצב התקציבי של ארה"ב בשנה הקרובה (לקראת ש"ת 1989) ילך ויחמיר וכפועל יוצא מזה הסיכויים לקבלת החקיקה בעוד כ-12 חודשים ילכו ויקטנו. מעבר לזאת, אין להוציא מכלל אפשרות שבסוף השנה הזאת (בסיום הקונגרס הנוכחי - ה-100) יותר הסנטור אינווה על ראשות הועדה לפעולות זרות ויקבל ראשות ועדת משנה אחרת ולכן יהיה חסר לנו בכל הקשור לסיוע (על זאת בנפרד).

3. באשר ל"פנפ-איי", זה היה "אופרה אחרת", כפ שאומרים. מדובר בטיל "STAND-OFF" ישראלי, מבצעי, שחיל האויר האמריקאי התחיל לבדוק בשנה שעברה ושה- (STRATEGIC AIR COMMAND) SAC מגלה ענין רציני ברכישתו בכמויות ניכרות. מק-דונל דאגלס, יצרני טיל אחר, ה-SLAM, המיועד לחיל הים האמריקאי ונמצא עדיין בשלבי פיתוח, חששו שרכישת הפנפ-איי תביא לביטול

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 6 מתוך דפים

סוג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

7/108/156 $\frac{6}{10}$

הפרויקט שלהם, ואילו עוזרים בוועדות לשירותים מזוניים בשני הבתים לתחזוקה--ביקורת על הכפילויות בתכנון. לנשק STAND-OFF לא רק מדגם "פופ-איי" וסלאם אלא גם מדגם ה-AQM130 והדור הבא של הנשק הזה שעדיין מצוי בשלבי חכנון, בעוד שמקדונל דאגלס עשו נפשות בגבעה נגד ייחוד הפופ-איי, העוזרים, בעיקר בסנט, חתרו לרציונליזציה של התכניות השונות, תוך שימת הפופ-איי (הטיל המבצעי היחיד שביניהם) בסל אחד עם כל שאר הירקות. נרתמנו למאמץ רב מימדים למנוע זאת, ואף הצלחנו בשלב הקונפרנס בדבר חוק ההרשאה לכספי הפנטגון לאחר פניות ישירות ליושבי הראש של שתי הוועדות (הסנטור סאם נאן והקונגרסמן לס אספין). כ-1/2 כן הצלחנו להביא להקצאה נפרדת להמשך בדיקת הפופ-איי בגירסת החוק להקצבות הגנה שהוכנה בבית הנבחרים, מאידך, נחלקנו בבעיות לא מעטות אצל ועדת המשנה להקצבות הגנה בסנט, ואין כל ספק שבנוסף לפעילותנו הנרחבת הועילו מאוד השיחות ששר הבטחון קיים עם הסנטורים סטיבנס, סאטר, אינווה וקסטן ערב ההכרעה בענין הפופ-איי (ונשק STAND-OFF בכלל) בקונפרנס על ה-CR.

ה. עניינים חלניים ועומדים

לא הכל השגנו ולא ככל הצלחנו, לעומת זאת, בשני תחומים לפחות הכשרנו את הקרקע להמשך הפעולה לקראת התקציב לשי"ת 1989.

1. NON-RECURRING COSTS. כתוצאה משיחות שונות שנוהלו כאן לאחר ביטול פרויקט הלבאי, נעשה נסיון ע"י הפנטגון להביא לביטול "ההוצאות החד-פעמיות", שהן חלק ממחיר מערכות צבאיות שמוזמנות ע"י מדינות שאינן חברות בנאטו (מדינות נאטו אינן משלמות הוצאות אלה הנועדות, כביכול, לכסות עלות גורם המו"פ במערכות הצבאיות). נסיון זה של הפנטגון לא עלה יפה, אך הם עדיין מתכוונים לנסות בשנית - אולי באביב, אגב חוק טכני שבא לחקן טעויות ב-CR.

2. חשבונות נפרדים. כידוע ב-CR לשי"ת 1987 התקבלה הנראה שדורשת החזקת כספי הסיוע האזרחי בחשבון נפרד ע"י המדינה המקבלת, עמדו לחדש הנראה זו ב-CR לשי"ת 1988. אך הוכנס חריג לפיו לא (אלא) תחול על מדינות נאטו ועל ישראל. דיויד אובי, כחלק מהתסכול שלו לאחר תבוסתו בענין הורדת הריביה, הודיע במהלך הקונפרנס על ה-CR שהוא מתנגד לחריג זה. נעשו מאמצים של הרגע האחרון להשפיע על אובי, אך הוא עמד בתוקף בשלו והחריג לטובת נאטו וישראל הוסר. בודאי נחזור לנושא זה במחזור הבא של החקיקה.

ט ו פ ס מ ב ד ק

דף 7 מתוך דפים

סווג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

7/108/156 7/10

1. סיכום ותחזית

1. אין ספק שתוצאות ה-**CR** עלו על צפיוננו הסבירות ועל הערכתנו (לפעמים הקודרות) מאז הקיץ שעבר לנוכח האילוצים התקציביים והוראות חוק גראס- רודמן. מן הסתם גם יצאנו בחסד לאור המרחש בשטחים ועצם העובדה שה-**CR** התקבל כבר ב-21 בדצמבר (אם כי יש המעריכים שלא היה בארועים האחרונים כדי להשפיע על ה-**CR** מבחינתנו - אך כמובן אין כל בטחון בזאת).

2. באשר למחזור הבא של החקיקה (לקראת ש"ת 1989), ברור שאם לא היה פשוט ב-1987, יהיה קשה עוד יותר ב-1988. שנה זו אמנם שנת בחירות כלליות ולנשיאות, אך יש גם התחייבות מה"פסגה התקציבית" להקטין את הגרעון הפדרלי בעוד 40 בליון דולר בש"ת 1989 ומכיון שאינם חוזים שיפור בתנאים הכלכליים (בלשון המעטה), נדמה שקיצוץ זה חייב לבוא על חשבון התקציב הפדרלי - ושוב יופעל לחץ כבד על הסעיפים הבלתי- מוגנים בתקציב, לרבות ההגנה וסיוע החוץ.

3. יתר על כן, בשלהי השנה שעברה נתקלנו במספר "אנרות אזהרה" מכווננים לעברנו באופן ספציפי. בנובמבר, בשיחה קשה למדי עם הציר, הציר הכלכלי והח"מ, נתן לנו הסנטור דן אינווה להבין ש"הגענו לקצה", נעלינו להמנע מלהשניא את עצמנו מזה ולהגן על ידידינו בקונגרס מזה. נימה זו חזרה על עצמה בשיחות אחרות עם אינווה ועם סנטורים אחרים, ואף הגיע לביטוי ממשי כאשר ויתר אינווה על התיקון לבטל את ה- **Non** **Re-curring costs**, וסירב לשקול תיקון אחר שהסנטור לאוטנברג ביקש להציע שנועד להקל על רכישות מהאיבנטר של כוחות ארה"ב.

4. כ"כ עם גיבוש ה-**CR** העיר הסנטור הדמוקרטי בעל ההשפעה הרבה, בנט ג'ונסון מלואיזינה, "שלא זו בלבד שאנרות אשוח חג המולד מנצנצים אלא אורות החנוכיה מבהיקים". מקובל לכנות את ה-**CR** "אשוח חג המולד" בשל ההטבות תרבות והתיקונים הפוליטיים שאינם נוגעים לענין ש"תולים" ב-**CR** ברגע האחרון, אך למיטב ידיעתנו זו הפעם הראשונה שמתייחסים ל-**CR** כאל "חנוכיה" - ומבלי ליחס להערה זו חשיבות שאולי אין לה (ולבטח מבלי לייחס לבנט ג'ונסון נטיות אנטי-שמיות) דבריו חריגים ואמרים "דרשני".

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 8 מחוך דפים

סווג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

7/108/156 8/10

5. לבסוף, קבלנו גם אזהרה מסוג אחר - מיו"ר ועדת החוץ בבית הנבחרים, הקונגרסמן הידידותי מאוד, דנטה פאסל. בשיחה עם הציר ועם הח"מ לקראת קיום הקונפרנס על ה-CR (בה תדענו אותו אודות היוזמה להקל בנטל חובות ה-FMS) העיר פאסל שהוא מבין היטב את נטייתנו לפעול באמצעות הוועדה המקציבה (APPROPRIATING COMMITTEES) בסנט - כי הרי מתנהל בקונגרס כיום משחק גדול יותר לעקוף כליל את הוועדות המאשרות (AUTHORIZING-COMMITTEES), הוא אינו מאשים אותנו בהתנהגותנו, כי הגיוני שנתאים את עצמנו למציאות בקונגרס - אך הוא, כיו"ר ועדה מאשרת, לא יתן למשחק זה להמשך. מבלי שאמר זאת במפורש, עלה בבירור שכוונתו לציין שלא יסכים לעקיפת סמכות ועדת החוץ, ובכלל זה להעברת יוזמות משמעותיות ביותר ללא דיננים כלשהם בוועדת החוץ ובלא אימוצן לתוך חוק ההרשאה לכספי הסיוע.

למדן

צירוף: סקירה על התהליך התקציבי.

7/108/156 $\frac{9}{10}$

התהליך התקציבי בארה"ב
(בכלל, וב-1987 בפרט)

א. כללי

1. תהליך גיבוש תקציב ארה"ב סבוך ומסובך (ואין זה פלא שרבים קוראים לרפורמות בתהליך, שמקורו בחוקת ארה"ב).
2. מדי שנה בחודש ינואר מגיש נשיא ארה"ב הצעת תקציב, ולאחר דיונים בהצעה זו שמתנהלים בוועדות התקציב בשני בתי המחוקקים (ביח הנבחרים והסנט) מעבירים "חוק תקציב". חוק זה קובע את גובה ההקצבה לכל סעיף ראשי ("פונקציה") שבתקציב (ישנן 13 "פונקציות" כאלה).
3. בעקבות זאת, מתקבלים שני סוגי חוקים לכל פונקציה:
  - א. חוק הרשאה (AUTHORIZATION BILL) שמטרתו קביעת מדיניות וכן במקרים מסוימים שריון מהקצאות המוצעות או המחייבות לשם ביצוע מדיניות זו.
  - ב. חוק הקצבה (APPROPRIATION BILL) הבא להקציב את הכספים המתבקשים לפי חוקי הרשאה.

ב. התהליך ב-1987

1. אולם, התאוריה לחוד והמעשה לחוד. ב-1987 (כבשנים הקודמות) הסתמנה תמונה שונה לחלוטין. התקבל אמנם חוק התקציב (לש"ת 1988), שחייב קיצוצים עמוקים בכל סעיף בלתי מוגן בתקציב (לרבות הגנה וסיוע חוץ) - וזאת בשל האילוצים הכלכליים והוראות חוק "גראס - רודמן" (שנועד להביא לחיסול הגרעון הפדורלי עד תחילה שנות התשעים). לאחר עמל רב, אומצו גם מספר חוקי הרשאה (כן התקבל חוק כספי הפנטגון, אך לא חוק כספי הסיוע, לדוגמא). לעומת זאת, לא הועבר חוק הקצבה אחד - בגלל הקשיים (בעיקר הקשיים הפוליטיים) שהרתיעו את המחוקקים מלחולל קיצוצים בעמוקים המחייבים עלפי חוק התקציב. יצוין שבהעדר קיצוצים מרצון, עמד כנגד עיני המחוקקים האיום של קיצוצים אוטומטיים ("SEQUESTER") כמתבקש מחוק גראס - רודמן - אך לא היה די בכך לעורר את הקונגרס לפעולה.

7/108/156

10
10

2. רק המפולת בבורסה בחודש אוקטובר והסיוט של התמוטטות טוטאלית אילצו את הקונגרס והממשל לנהל "פסגה תקציבית", וכעבור כחודש ימים הושגה הבנה עקרונית לגבי "חבילה" של צעדים שיעודם לקצץ כ-30 בליון דולר מהגרעון הפדרלי בש"ח 1988, ועוד 45 בליון דולר בש"ח 1989. באשר לש"ח 1988, חבילה זו מורכבת משלושה חלקים (לא שווים): קיצוצים בתקציב, מסים חדשים, ומכירות נכסים ממשלתיים.

ג. ה- CR וכיו"ב

1. שני החלקים הראשונים של החבילה הנ"ל מצריכים חקיקה.

א. הקיצוצים: מאחר ולא התקבל כל חוק הקצבה, החוקים האלה נכללו במסגרת "החלטת ההמשך" (ה-CONTINUING RESOLUTION - אג, בקיצור, ה-CR). מדובר בחוק מסיבי ובו ההקצבות לסעיפים הבלתי-מוגנים בתקציב (המסתכמים בכדי 600 בליון דולר מתוך תקציב כולל בסך של כטריליון דולר). אגב, חוק זה נוקו קיצוצים בשווי של כ-8 בליון דולר.

ב. המסים החדשים הוכנסו לתוך חוק אחר (החוק להתאמת התקציב-BUDGET RECONCILIATION). והם יכניסו לאוצר כ-12 בליון דולר בהכנסות מא.

2. יש לציין גם שמאחר ולא התקבלו כל חוקי תהרשאה, גורמים שונים בקונגרס ובממשל ניצלו את החלטת ההמשך (ה-CR) לא רק להעביר עיקר התקציב ל-1988 אלא גם לקבוע מדיניות במגנון רחב של נושאים, כך הדין לגבי מדיניות חוץ וסיוע חוץ, ולפיכך ה-CR כוללת חוקים רבים שנוגעים לישראל במישרין או בעקיפין שבנסיבות אחרות היו מוצאים את מקומם בחוק כספי הסיוע (הרשאונה).

רשם: י. למדן, קצין קישור לקונגרס

3.1.1988

אל:

המשרד

160

1/2

ט ו ש ס ס ב ר י
 דפוס.....מחוך.....דפוס
 סווג בטחוני.....טודי
 מיידי
 דחיפות.....
 תאריך וזיחה..... 1330 7 ינו 88
 מס' מברק.....

מנהל מצפ"א

דע : טמנכייל צפ"א.

לשלך חוזם #47 . הצבעה ארה"ב במועבי"ט.

בישיבת הבקר של צוות השגרירות שהתקיימה היום העליתי לדין השאלות שהופיעו במברק הנ"ל - במטרה לשמוע הערכות נוספות. להלן הערכותינו המשותפות לרוב חברי הצוות :

ההשפעה המצטברת על דעה-הקהל ועל מעצבי המדיניות כולל המזכיר - של התקריות והפרוץ-הסדר בשטחים כפי שהשחקפו באמצעי-החקשורת כאן - היא שלילית מאד. נושא זכויות האדם הינו בגדר צפור-הנפש של המזכיר והסובבים אותו ולרגישויותיו אלו השלכות על תהליך קבלת ההחלטות. הדבר אמור לא רק לגבי נושא פתיחה באש- אלא גם בנושא צווי-הגירוש. ארה"ב מעונינת ורוצה בהשבת השקט בשטחים ולכן מוכנה להכנס אהנו לעימות לגבי שיטוח הטיפול וההרגעה. המשך התגובה האמריקנית חהיה תלויה כמובן באיוועים בשטח ונמסר לנו כי בדיונים במחמי"ד היו חילוקי דעות הן באגף האוי"מי והן באגף המזרח-התיכון לגבי אופן הצבעה של ארה"ב ונראה כי ביקורו הקרוב של מובארק בוויינגטון ורצונה של ארה"ב לשמור על אמינותה בעיני מנהיגי מדיעות ערב המתונות- מילאו גם הן ודאי חפקיד בתהליך קבלת ההחלטות להצביע בעד החלטת מועבי"ט.

עם קיימת תמימות-דעים מוחלטת כי אין לדבר על חציית קו-אדום מצד הממשל ואין ברצונם ללכת להקשחה של ההתבטאויות הפומביות דלפינו. התבטאויותיהם של דוברים שונים של הממשל ביום ב' האחרון - יום אחד בלבד לפני הצבעה באו"ם - הצביעו על מגמה ברורה למתן ולאתר את חילוקי הדעות הפומביים כדי לא ליצור חמונה של קרע בין ישראל לארה"ב.

אין אנו יכולים להתעלם מהעובדה שמבחינה אמריקנית נראה כאילו ישראל מזלזלת ומתעלמת מהמלצותיהם הן בביקורו של שר הבטחון כאן והן בירושלים.

2/..

2
 3
 1
 2
 1
 4
 1
 2
 1
 2
 1
 2
 1
 4
 1

ט ו ש ס
 דף..... מתוך..... דפים
 סוג בסחוני
 דחיפות
 תאריך וז"ח
 מס' מברק

אל:

160 $\frac{2}{2}$

להערכתי - נראה לי שהממשל ינצל הזדמנות קרובה כדי למתן הטונים ולאחר חילוקי-

הדעות - כפי שאכן המזכיר עשה היום.

עם זאת אנו חייבים להיות מודעים לנזק האקומולטיבי ולרגישות העצומה הקיימת בדעת-הקהל כלפי המראות היום-יומיים המגיעים מהארץ.

אין ספק שעם שובו של הקונגרס מהפגרה אנו עוד ודאי נשמע על כך ישירות מהסנטורים וחברי-הקונגרס.

אני מוטרד מהבקורת המושמעת אמנם בשקט ובצינעה אך במלוא החריפות מצד מספר גדול של אישים יהודים ורבנים.

~~אכד~~

שגרירות ישראל - וושינגטון

ס ו ש ס ס כ ר ק

דף.....מחוך.....דפים

סווג בסחונני סודי

דחיפות.....מידי

תאריך וז"ח.....1130 7 בינו 88

מס' מברק.....

אל:

המשרד

1/2

158

סמנכ"ל צפ"א

דע: מנכל מדיני

מנהל מצפא

פגישה משלחת מועדון הנשיאים עם המזכיר שולץ.

משלחת של מועדון הנשיאים נפגשה אתמול עם המזכיר לפגישה שנקבעה מזה זמן רב על מנת לטמוע מפיו דיווח על נושא יהודי בריה"מ כפי שהועלה בוועידת הפסגה האחרונה בושינגטון. מובן שהפגישה נוצלה לדיון בנושאים המדיניים העומדים על הפרק, ולהלן דיווח על חלק זה של הפגישה:

אייברס פתח דבריו בציינו כי מעבר לדיון על הבסיס המשפטי של גרושם של מסיתים ערביים שישראל מחכוונת לבצע והמשמעות החמורה של הצבעת ארה"ב נגד ישראל - חשוב עתה יותר מחמיד שהמשל ידגיש היחסים המיוחדים הקיימים בין ארה"ב לישראל. אסור לתת את הרושם כאילו קיים קוץ בין שתי המדינות.

המזכיר השיב כי הוא יחפש ההזדמנות המתאימה כדי להדגיש ה- special relationship בין שתי המדינות.

אייברס ציין כי מן הראוי לתת את הדעת - אחרי שחבוא הרגיעה - על הצורך להזיז את תהליך השלום:

" לך אדוני המזכיר ולנשיא נותרו 12 חדשים וחשוב לנצלם היטב למען קידום התהליך" - אמר אייברס. "רוה"מ שמיר ושה"ח פרס נותנים בכס אמון ונראה שהזמן בשל לכך". או - כדבריו - בלשונו הציורית של אייברס - "מערך הכוכבים של רייגן, שולץ, שמיר ופרס מחאים לכך שיפעלו יחד ב-1988".

Handwritten notes at the bottom of the page, including numbers and names: 4, 2/.., 2, 1, 3, 1, 3, 2, 1, 2, 3, 1, 2, 3, 4, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

ס ו ש ס
 ס ב ר ק
 דף.....מחוך.....דפים
 סווג בטחוני
 דחילות
 תאריך וז"ח
 מס' מברק

אל:

158 $\frac{2}{2}$

2 -

המזכיר השיב כי גם לו עניין רב בתהליך השלום. כאן ציין כי מקס פישר צלצל אליו והציע שהמזכיר יקיים פגישה עם מספר אישים יהודים - כדי לדון בהמשך תהליך השלום וכי ישמח לעשות זאת. המזכיר ציין כי בנושא ההצבעה במועבי"ט ולאור עמדתם המסורתית נגד גירושים לא יכלו לנהוג אחרת ובמיוחד לאחר שבעקבות תביעותיהם שונה נוסח ההחלטה - כדרישתם. אייברס השיב כי למרות זאת היחה זאח טעות ועתה יש להבטיח לשים הדברים בקונסטט ובפרספקטיבה הנכונה שלהם.

דיווח על דברי המזכיר בנושא יהודי בריה"מ אקבל במועד מאוחר יותר. לפני הפגישה נפגשתי עם אייברס לשיחה על מנת לתדרך אותו בנושא.

3? ארז

דפוס... מחור... 1... דפים

אל:

22

סווג בסחונני טענו

דחיסות... 777?...

תאריך וזייח. 1700. 6. 7. גואר 88

המשרד

109

מס' פבר...

האירועים בשטחים

אל: מנהל הסברה
דע: מנכ"ל מדיני, מצפ"א

- לאחר רגיעה זמנית בסוף דצמבר הלחץ עלינו והכסוי התקשורתי האינטנסיבי קיבל תנופה חדשה עם מות האשה בים-ו ותהודעה על הגירושים. קיימת הצטברות גורמים המגבירים קשיינו:
1. העובדה שהממשל התבטא בבקורתיות נגד ישראל (שימוש בתחמושת ועל החלטת הגירושים) ונתן בטוי מוחשי לבקורת זו (בהמנעות ואחר בהצבעה נגד ישראל במועבי"ט) נתנו "הכשר" למסע בקורתי חריף נגדנו מצד התקשורת וגורמים אחרים.
2. המשך הכיסוי הטלבזיוני, ערב ערב אנחנו סיפור מס. ו או סמוך לו עם צבע ודרמה.
3. כיסוי האירועים ממקד הסכסוך לישראלי/פלשתינאי ולא לישראל /ערב. בציבור יש סמפטיה לגורלם כחטרי מולדת.
4. המשך התקריות ביש"ע וחמשך קרבנות בנפש.
5. קיימים חששות שגם אם ירגעו הרוחות ביש"ע, פרשת המגורשים עלולה להעסיק התקשורת בגין הפיכתה ל-
6. היהודים מתוסכלים, מוצאים קושי להסביר האירועים על רקע בקורת הממשל (שנחשב לידידותי) אבדן חיי אדם וחוסר דרך ברורה לפתרון מדיני. ישנן פניות רבות לשגרירות ורובן מביעות החנגדות הסתייגות/זעם נגד ה"כיבוש" שרואים אותו כפועל נגד ישראל ואושיותה.
7. קיימת דרישה גדולה לראיונות בכל אמצעי התקשורת ונציגנו מופיעים בכל הזדמנות להסביר מצבנו. וכן יוזמים מופעים בפני מעצבי דעת קהל, תדרוכים לבודדים ומענה לפניות הרקע בכתב ובע"פ.

אשר נעים

2 1 2 1 3 3 2
 שמה רחל גל ג' / אנה ב' / ג' / אנה ב' / אנה ב' / אנה ב' / אנה ב'
 ס'אלה ג' / אנה ב' / אנה ב'

** ירצא

שמור

**

**

**

חידוש: 1,4067

אל: דוש/197

מ-: המשרד, תא: 070188, זח: 1947, זח: ב, ט, ג: ש

נד: 2

שמור/בהול

אשר נעים

עצורים

שלן 37 טעין 1

א. בביקור שנעשתה ע"י הש.ב.נ. לגבי 1077 אנשים שעצרו
 ביו"ש במהלך המהומות האחרונות, הסתבר שיש ביניהם 17
 אנשים ששחררו במאי 1985 במסגרת עסקת חילופי האסירים.
 בעזה, מתוך רשימת 550 עצורי הש.ב.נ. רק 2 מהם הם
 ממשוחררי העסקה.
 יצויין שביוש"ע נשארו 555 ממשוחררי העיסקה.

ג. לאור זאת נראה לנו שאין בהכרח רווח הסברתי בנתונים
אלו.

מזתי-הסברה

ט.א.ג

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמן, ליאור, מזתיס,
 אביטל, הסברה, טייבל, משפט, ברנע, ארבל, ר/מרכז, ממז

11

ATTENTION
STATION
WASHINGTON, D.C. 20540

RE: [Illegible]

DATE: [Illegible]

FROM: [Illegible]

TO: [Illegible]

[Illegible body text]

** יוצא

טודי

**
**
**

הרזם: 1,3917

אל: בני/244, ורינה/78

מ-: המשד, תא: 070188, דח: 1738, דח: מ, טג: ט

נד: ט

טודי/מיוזי

אל: בניו יורק

דע: ורינה

לקובכל

ב-22 עומד להתפרסם דו"ח ועדת המומחים על בולדהיים. יש להניח שכל צד יוצא בדו"ח את אשר חיפש-ולדהיים לא ימצא בו את האקזה המעשן ומאשימו ימצאו מספיק חומר כדי לדרוש את התפטרותו, יש להניח גם שבעקבות הפרסום יפרוץ ויכוח פנימי באוטטריה. היוני לדאוג לכן שבעקבות הפרסום לא תבואנה הצהרות שמחה או התרברבות של זינגר ברונפמן ואחרים שתוצאותן היחידה תהיה הטטת הזרקורים למלחמת היהודים בולדהיים תוך הכנסת האוטטרים למגננה טולידרית במקום שימשיכו בויכוח הפנימי. נודה לך אם תפנה לאלה ולאחרים כבר מעתה על מנת לוודא שפרסום הדו"ח לא יביא לעימות נוסף יהודי אוטטרי, מן הואוי שטט פרסום הדו"ח תיערך מיד התיעצות בינינו והגורמים היהודיים לתאום אפשרי של ההתנהגות המתבקשת. אנא הברק תוצאות פניותיך.

מנהל אירופה 1-מצמא

ט.א.י

DECLASSIFICATION
AUTHORITY: 25X-10000
DATE: 01/15/2000

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

CONFIDENTIAL - SECURITY INFORMATION
This document contains information that is classified as SECRET. The information is being disseminated to you on a need-to-know basis. It is to be controlled, stored, and transmitted in accordance with the policies and procedures of the Department of Defense. This information is to be destroyed when it is no longer required for official use. If you are not authorized to receive this information, you should not read, copy, or disseminate it. If you have any questions regarding this information, please contact your supervisor.

CONFIDENTIAL - SECURITY INFORMATION

SECRET

חרוזם: 1,3830

אל: ניו/240

מ-: התשרד, תא: 070188, זח: 1657, זח: מ, ט: ג, ב

נד: 8

בלמ'ט/מייזוי

אל : נאר'ט, ניו-יורק.

אר'ט והכנר יוחמור.

בהמשך לשיחתכם הטלפונית עם מנהל ארבי'ל 2.

להלן מהתקשורת טביב הטענה שקיים מצור על יוחמור:

1. אלנהאר (1) מצטט את ברי, מנהיג אמ'ל שאמר ב-31.12.67 שבקבות המעולה של חוליית אנשי אמ'ל ב-30 בכביש קלעת שקיף, הטיל צה'ל מצור על הכנר יוחמור החל מאותו יום (30). נחטט הכביש היהודי המתבר הכנר לאיזור, נעצרו אזרחים ומונעים כניסת מצרכי מזון וצורותים רפואיים לכנר.

2. ר' דמשק (4) מצטט את פרודה הסובייטי לאמור כי שלטרונות ישראל החלו השנה החדשה עם תוקפנות בדרום לבנון. העתון מתריע מפני פלישה ישראלית לעיירה יוחמור לאחר שאותרו ריכוזים גדולים במרברי העיירה.

3. הסובנויות ור' מונטה קרלו (6) מביאים תוכן האולטימטום שמטרה ההתנגדות האיטלאמית (הזרוע הצבאית של הזבאללה) שאם צה'ל וצד'ל לא יסירו המצור על יוחמור עד יום רביעי בחצות, יפרצו אותו לוחמי ההתנגדות בנה הזרוע.

4. ר' ביירות (6) מזווח על כניסת 4 מכוניות של הצלב האדום ליוחמור ב-6 לחודש בצהריים עם אספקה של הרופות ובלוני גז.

מרכז/טוריה-לבנון - ארבי'ל 2.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or title.

Faint, illegible text in the upper middle section.

Faint, illegible text in the middle section.

Faint, illegible text in the lower middle section.

Faint, illegible text in the lower section.

Faint, illegible text in the lower section.

Faint, illegible text in the lower section.

Faint, illegible text at the bottom of the page.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ת.פ. : שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רט, אמן, ממד, ליאור, מדתים,
ברנע, ארבל, סייבל, משפט, לוברני, אביטל, הסברה, מעת

THE UNIVERSITY OF CHICAGO LIBRARY

חוזם: 1,3176

אל: דנוש/155

מ-: המשרד, תא: 060188, חז: 1747, דח: ב, ט, ג: ט

ט: ד

טווי/בהול

ט.ב.ש. 2046

ארד.

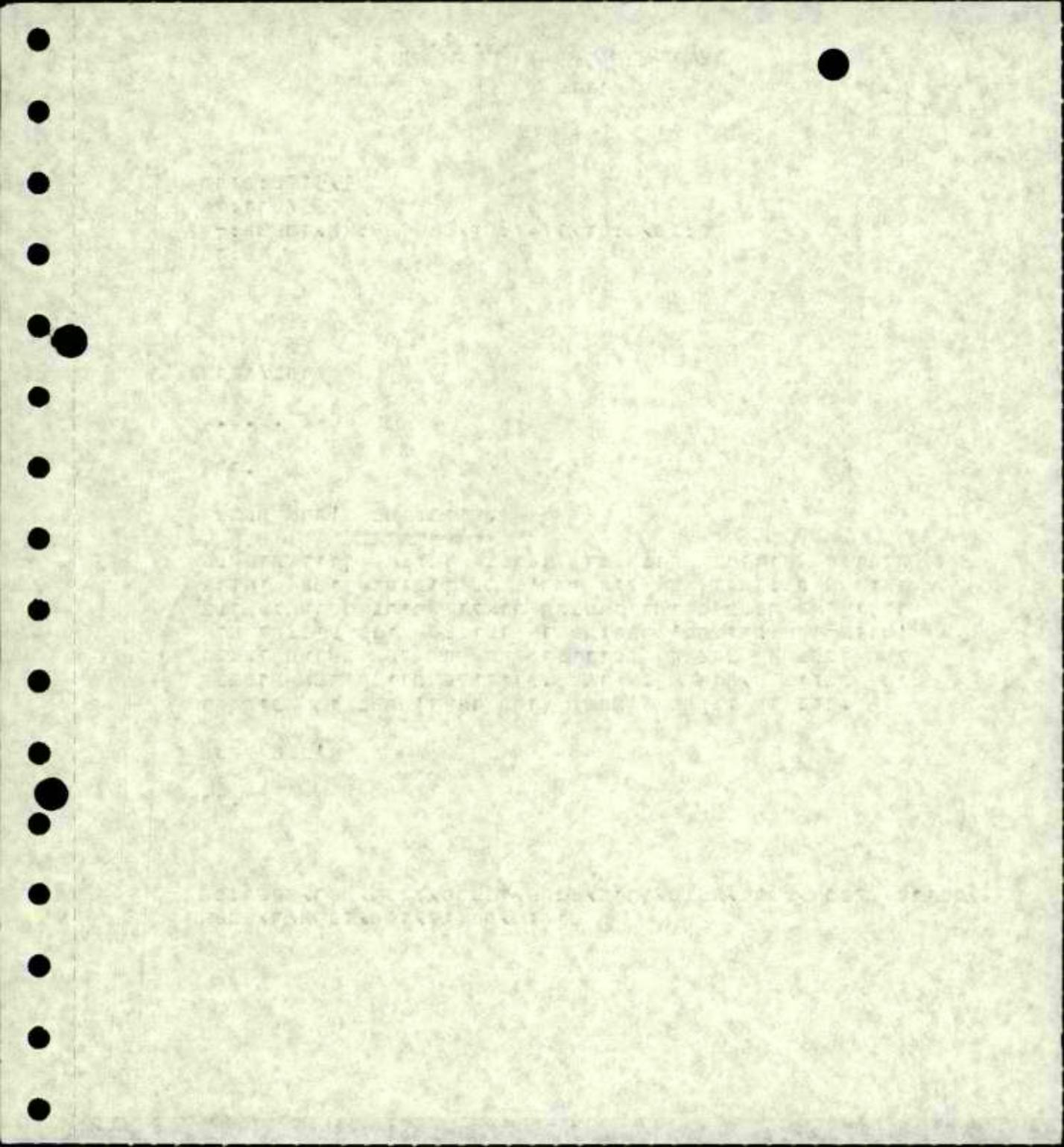
הצבעת ארה"ב בתועבי"ט.

בעקבות דיון אצלנו בנושא ובעקבות ברורים שניהלת
ברדאי אחרי שיחותין עם צ'רלי היל אנא דעתן: האם זהו
צעד של חוסר ברירה ולאור התבטאויותיהם בעבר לא יכלו
אלא להצביע כפי שהצביעו או שמדובר 'בחציית קו-אדום'
ובצעד מחושב של הקשחה ובידיעת האפקט המצטבר של
הצבעות אמריקניות שליליות. כמו כן אין, ביזמת מי
והדחימת מי במחמ"ד או מחוץ למחמ"ד מתקבל קו כזה.

מנהל מצמ"א

.ל.

חפ: שח, רהמ, מנכל, ממנכל, שהבט, בירן, מצמא, ברנע, ארבל, טוויבל,
משפט, ר/מרכז, ממד, ליאור, מזתים

דחיפות: בחול לבוקר
 סוג כסחוני: סודי
 תז"ח: 061830
 נר: 92
 ז' 21

מחלקת הקשר ניו-יורק
 עופט מברק

מחוד: _____

אל: מנהל ארנ"ל 2.
 רע: סמנכ"ל ארנ"ל, מנהל מצפ"א. השגריר/ווציר-ווישינגטון.
 מאת: השגריר-נאו"ם

בהול

שג"ארה"ב אוקון, בא לטיחה ביוזמתי. לזולן עיקרי דברי:

1. ארה"ב נקלעה למלכודת ערבית של נקיטת עמדות עויינות לנו בהצעות חוזרות ונישנות במועבי"ט. המטרה הערבית ליצור בקיע ביחסי ישראל-ארה"ב. ושוב למצוא דרך להבהיר בהזדמנות וראשונה התנגדותו של ארה"ב לנסיון כזה.
2. יש להניח שאשפ" ידרוש כינוס מועבי"ט עם הגירוש הראשון, ושוב עם פרסום דו"ח המזכ"ל.
3. הצעונו: ארה"ב ותנגד לכינוס מועבי"ט וחדרוש להסתפק בהצהרה נשיאותית מתונה. אמ הערביט יטנימו לכך, נפרסם את העובדה שארה"ב התנגדה לכינוס מועבי"ט. אמ הערביט יעמדו על כינוס המועצה, חחיה לארה"ב עילה לשנות או דפוטי הצבעוה ללא קטר לתוכן הצעת ההחלטה.

אוקון וגיב בווסכמו מוחלטה.
 חוטב שמחמ"ד חסכים לטקטיקה זו. מטרת ארה"ב כרגע לזקן את הרושם שנוצר בציבור כאילו יש משבר ביחסינו.

נוכחיהו.

ש"ח 2 1 2 1 3 1 3 2
 ס"ח 1 2 1 2 3 1 3 2
 ז' 21

20

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מחוד 3 דפים

סוג כספוני מידי

דחיסות בלמים

תאריך/ז"ח 88 13 6 1720

מס' מברק

11
3

106

המשרד

אל -- מצפ"א, מע"ת, הסברה
מאח -- עתונות וושינגטון

המצב בשטחים

להלן החבטאויות חסנטוריס לוגאר ולייהי, בצאתם מפגישה בבית הלבן.

ב/א/כ
יוסי גל

Q Senator, as the Reagan administration finds itself in the ironic position of pressing to keep the PLD office in New York open, ~~pressing Congress to change its mind on that, first of all, do you think Congress will change its mind; secondly, do you think it should?~~

SEN. LUGAR: Well, the Congress has already determined that the ~~office should be closed~~, and the President signed the authorization bill that did it. The State Department has a problem, because there will probably be appeals to the World Court, and clearly, the UN, and these might be difficult for it, so I understand what they are doing. But nevertheless, the law is the law, and my guess is that the Congress probably will not reconsider very soon.

Q Well what about the equity of the issue?

SEN. LUGAR: Well, I --

Q Should it have been done?

SEN. LUGAR: Oh, I think that that's been debated back and forth a long time, and I would agree with the general consensus of the Congress that shut it down.

Handwritten notes in Hebrew at the bottom of the page, including the words "החלטת" and "התקנה".

2/3
106

Q Do both of you support what the administration did at the UN last evening, in voting for the resolution urging Israel to not go ahead with those nine deportations of Palestinians?

2 SEN. LUGAR: I would agree with that. I think that was --

3 SEN. LEAHY: I would, too.

SEN. LUGAR: -- a proper vote.

Q Is there any teeth in it, though? We've done such things before, and Israel has ignored us and the UN.

SEN. LEAHY: Well, I think Israel is in a very difficult situation now, and I think that what they ought to be doing, instead of being very defensive about some of the remarks they have heard from the administration, instead, we'll sit down quietly and figure out just how they get out of the situation they are in -- ranging from such simple things as learning real crowd control, to doing -- to facing up to a fact that they have a situation that will not get better. Time won't make it better. And they are going to have the help and support of the United States in getting out of it. I mean, if I was able, by a stroke of a pen, to create a change, I don't know exactly what I would do. But everybody knows it's not going to get better on itself, and it -- you know, it's like the -- again, it's like the -- well, let's not....

Q Well, but do either of you have any suggestions as to anything the United States could or should be doing to encourage Israel to do just the sort of inward thinking that you're talking about?

SEN. LUGAR: Well, we've been in favor of a peace process in the Middle East for some time, and I would hope that there might be some revival of the thought. I know our Secretary of State has been very active in traveling back and forth in shuttle diplomacy. I hope there might be some interest on the part of the Israelis in doing that in their future.

Q Senator Leahy, what about the PLO offices in New York. Should they have been closed --

SEN. LEAHY: No --

Q -- or should the Congress have ordered them closed?

SEN. LEAHY: I think the United States -- United States Congress always has to be very careful when they say they are going to stifle any kind of opinion. Now, many who voted for that felt that what they were doing was stifling terrorism, not opinion. I think that we have to be very careful in what we do. I agree with Dick Lugar though. It is done; I don't see there's going to be a reversal of that.

3/3

106

106

Q Senator Lugar, I'm sure you are freezing, but one final question. You were talking about "shuttle diplomacy" -- by whom? Secretary Shultz? Special Envoy? And doesn't the very violence in Gaza and West Bank make that sort of thing just that much harder to do right now?

SEN. LUGAR: Of course, it's hard to do, but it seems to me ~~important that at some point, Israel make progress toward getting~~ others to recognize Israel, and that peace, at least in that region, depends upon secure borders, that there has to be a future for Gaza and the West Bank, and this great internal dispute in Israel is what that ought to be. But the shuttle diplomacy situation, at this point, with a friendly president, President Mubarak in Egypt, King Hussein in Jordan, still seems to me to be a viable option, and shuttles with envoys first, but with the Secretary of State following.

3
3

* . *

שגרירות ישראל / וושינגטון

56

ט ו פ ס מ ב ר ק

ד פ י ס מחוד 1 ד פ י ס

סווג בטחוני בלמיס

המשרד

דחיסות רגיל

112

1/2

תאריך/ז"ח 1815 6 ינו 88

מס' מברק

אל :- מצפ"א, מע"ת, הסברה

מאח :- עתונות - וושינגטון

המצב בשטחים

סגן הנשיא בוש הופיע אתמול במועדון העתונות הלאומי.
להלן החיידסותו לארועים בשטחים.

י.ו.י.
יוסי גל

MR. MOLLISON: What would you do to stop the cycle of violence in the area of -- where Palestinians are in Israel's occupied territory.

VICE PRESIDENT BUSH: Extraordinarily difficult. We stated, when there was, we felt, an excessive use of force, as an administration that this was not acceptable to the United States. When that woman was shot on the balcony, caused great hurt to Israelis and, I think, everybody else alike. And so we've cautioned restraint. And, I think, in fairness, we ought to recognize that Israel is showing more restraint. I haven't seen the news today, but it's moved towards rubber bullets and less -- less overuse of force.

But look, until we get a fundamental answer to the question that has plagued administration after administration, you're going to continue to have unrest. It needn't manifest itself in this way, but you're going to have it. And the ingredients for a peace plan spelled out by our President in September of -- what was it, --1983, I think -- still are valid.

And I am one who would redouble our efforts to get King Hussein to deal one-on-one with the Israelis. He needs an umbrella. We've expressed our openness on an international conference of some kind, not one that's going to leave the Soviet as major players in the Middle East. We don't want that. They shouldn't have it. That we saw the UN take some useful action in the Persian Gulf with, what was it, 538? The resolution, five permanent members got together -- 598, thanks, ambassador -- but -- got together in terms of -- in

Handwritten notes at the bottom of the page, including the number '2' and various illegible markings.

2/2

112

terms of, you know, taking resolute action, or, at least making a statement. And that's something like that -- some cover that would permit direct negotiations by King Hussein and the Israelis gets then to the -- begins to get to the fundamentals.

And we've got to keep pressing on that while using whatever moral leverage we have in terms of urging constraint, and also recognizing that some of these people are being severely provoked by some of the most radical extremist in the Palestinian movement. It's not just a one-way street. I think we've got to be fair, as we assess it. We've spoken out and I hope that will caution restraint.

* *

בלתי מסווג

בוטסון

מברק יוצא

25

בוטסון	
12	נר
6.1.88	תאריך
מיידי	דחיסות

אל: מצפ"א

(אזכר

1 נר -

בוב דול

דול התבטא בהופעה בנוו המפשייר בצורה חריפה בנושא זכויות האדם בשטחים. צפוט הדברים מה"בוטסון גלוב" מצורף בזה.

אגב, סקרי דעה קהל עדכניים של ה"גלוב" ושל סוכנויות אחרות מראות שדול הוא המוביל בין המועמדים הרטובליקניים לנשיאות הן בנוו המפשייר והן באיווה.

אבנון

Dole, asked about human rights, says Israel using excessive force

By John Ellement
Globe Staff

MANCHESTER, N.H. - Senate Republican leader Bob Dole said yesterday that the Israeli government used excessive force against Arab protesters in the West Bank and Gaza Strip.

Dole criticized Israel's armed response to Palestinian protests in the occupied territories. At least 24 Palestinians have been killed since the protests began four weeks ago.

"I think they are using too much force," Dole said of the Israelis. "When you start using live ammunition on young people and mothers, you've got a problem, more than a PR problem. And we don't like it."

Dole, in addressing what he would do about human rights if elected president, said the Soviet Union, South Africa, Nicaragua and Israel are violating human rights today.

Americans, he said, do not want to see "people mistreated in this country or another country," including Israel. "We don't like it. The American people are outraged whenever they see it happening around the world."

Dole also said a permanent homeland for Palestinians can only be created if the Palestinian Liberation Organization recognizes Israel's right to exist - something the PLO has refused to do.

Dole said the violence gives

the Reagan administration a chance to regain influence in the region. The United States, he said, has been a "spectator in the Mideast in the last two or three years. We haven't had a policy."

Dole's comments about Israel were part of his answer to a question about human rights in a Dole administration rather than to a question specifically about Israel.

In general, Dole said, the United States is in a position to encourage foreign countries to respect human rights, "but it's pretty hard to dictate what any sovereign country is going to do on human rights."

John Globe Jan. 6, 88

Handwritten notes at the bottom of the page, including the word "END" and some numbers.

שגרירות ישראל / וושינגטון

17

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף מתוך דפים

סוג בטחוני שמור

דחיפות רגיל

תאריך/ז"ח 1530 6 בינו' 88

מס' מברק

1/2

(Handwritten signature)

096 המשדר

אל: מנכ"ל מדיני. מנהל מצפ"א

בחירות 88

כחודש ימים לפני תחילת הבחירות המוקדמות מתחילה האוירה להתחמם, אם כי עדיין הרבה נעלמים, בעיקר במפלגה הדמוקרטית. להלן תמונת המצב, על פי שיחות עם מומחי בחירות בשתי המפלגות:

רפובליקנים: על פי המצב כיום המערכת העיקרית היא בין בוש לדול, אם כי צפויות כמה הפתעות מצידו של רוברטסון. לפי כמה משאלים מקדים דול את בוש במידה ניכרת באיובה ובעוד מספר מדינות קטנות במערב התיכון והוא צמצם את הפער ביניהם בניו המפשייר. בימים האחרונים החל בוש במתקפות אישיות נגד דול כדי להוכיח שאינו רכרוכי. דול משים בהאשמות על חלקו של בוש בפרשת אירן-קונטראס. למרות הלחץ הציבורי והעתונאי בוש (לדברי סגן מנהל מטהו אד רוג'רט) אינו מתכוון לצאת נגד הנשיא רייגן ולספר מה אמר ומה הציע ולמה התנגד בתקופת פרשת אירן. אף אם הדבר יגרום לו נזק במוקדמות.

דמוקרטים: כניסת הארט שבשה את כל החישובים והגבירה את חוסר הודאות, כל המומחים סבורים שהארט לא יצליח להבחר כמועמד, אך אם לא יכשל לחלוטין באיובה ובניו-המפשייר יוכל להחזיק מעמד, ולאסוף כ-15 עד 20 אחוז מן הצירים. אם נוסיף לכך כ-20 אחוז די בטוחים לג'סי ג'קסון, הרי קלושים הסיכויים שמישהו מן המועמדים האחרים יוכל לגייס רוב ערב הסבוב הראשון בוועידה. להערכת המומחים שני המועמדים בעלי הסיכויים הטובים ביותר להשרד עד הוועידה הם דוקקיס וגור, עם סיכוי מה לפול סימון. במקרה כזה, כדי למנוע אנדרלמוסיה מוחלטת ופניה ל"מועמד מושיע" מן החוג יצטרכו דוקקיס וגור להגיע להסכם מוקדם ערב הוועידה.

המשאלים הטומביים האחרונים באיובה (בניו המפשייר מראים על שיעור תמיכה גבוה בהארט, לעומת זאת משאלים פרטיים של כמה מן המטות מראים כי הארט שוקע, לאחר ההפתעה הראשונית, ומתחזקים מחדש פול סימון באיובה ומייק דוקקיס בניו המפשייר. הסנטור אל גור, שויתר על נסיון רציני בשתי המדינות הראשונות, מרכז את מאמציו בדרום וזוכה לתמיכה ניכרת, במיוחד בטקסס ובצפון-קרוליינה.

ט ו ס ס מ ב ר ק

דף _____ מחוד _____ דפים _____

סוג בטחוני _____

דחיפות _____

תאריך/ז"ח _____

מס' מברק _____

2/2

096

בחירות כלליות : כל המומחים מעריכים כי בחנאים הנוכחיים יזכה רפובליקני בבחירות לנשיאות, ואין זה משנה אם המועמד יהיה בוש או דול. רק שינוי דומטי לרעה במצב הכלכלי, או כשלון בינלאומי בולט או שערוריה פנימית רצינית ישנו את התמונה.

בחירות לסנאט : רוב המומחים מעריכים כי לא צפוי שינוי רציני ביחסי הכוחות בין שתי המפלגות, אם כי יתכנו שינויים פנימיים בהרכב האישי.

לדמוקרטים סיכוי טוב להוציא מידי הרפובליקנים מושבים במדינות וירג'יניה, וושינגטון, ורמונט, נבאדה ונבראסקה. ואילו לרפובליקנים סיכוי טוב להוציא מידי הדמוקרטים מושב בוויסקונסין. מערכות שקולות צפויים על מקומות דמוקרטים מתפנים במיסיסיפי ובפלורידה. בפלורידה צפויה התמודדות פנימית רצינית בשתי המפלגות. אצל הדמוקרטים המועמדים הם המושל לשעבר (שניסה לרוץ לנשיאות ב-84) רובין אסקיו וציר בית הנבחרים דו מיקה. אצל הרפובליקנים המועמד העיקרי ברגע הוא קוני מק, אך זתבן-כניסה מחודשת למרוץ של הסנטורית לשעבר פאולה הוקינס ושל ג'יף בוש, בנו של סגן הנשיא. לרפובליקנים גם סיכוי טוב לזכות בניו ג'רזי עם מועמד פייט דוקינס, אם כי אין לזלזל ביכולתו של פרגק לאוטנברג להגן על כסאו. מאבק קשה צפוי לסנטור הדמוקרטי מויניהאן בניו יורק אם יחליט התובע ג'וליאני לרוץ מטעם הרפובליקנים (הוא טרם הכריע סופית). לדמוקרטים צפוי עוד מאבק קשה באוהיו (הסנטור מלנבאום) ולרפובליקנים צפוי מאבק קשה ברוד-איילנד (הסנטור צ'יפי מול סגן המושל במינסוטה) (הסנטור דורנברגר מול הוברט הומפריי הבן) ואולי גם בקליפורניה. במיסורי קיימת אפשרות כי אם יסתלק ג'פארדט מהמרוץ לנשיאות הוא יחליט לרוץ מול הסנטור דנפורת, ואז המאבק יהיה צמוד.

בית הנבחרים: הערכה הכללית היא כי לא צפוי שינוי משמעותי בהרכב הבית.

[Handwritten signature]

דני בלור

סיי 2
רחה 3
אגס 3
אגס 1
כיון 1
אלפס 2
ר/אייכל 1
אגס 2

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מחוך 1 דפים

המשרד

סווג בטחוני שמור

דחיפות מייד

056

תאריך/ז"ח 11:30 5 ינו' 88

מס' מברק

אל: מצפ"א
דע: לשכת מנכ"ל

הנדון: המועמדים לנשיאות והמהומות בשטחים

היות והקונגרס בפגרה כמעט ולא היו פנינת אלינו בקשר למצב בשטחים. עם זאת, אתמול והיום פנו אלינו ממשרדיהם של הסנטור פול סיימון והסנטור אל גור ומסרו שהמועמדים מתבקשים יותר ויותר להביע דעה לגבי אי-השקט בשטחים ודעותיהם בדבר תפטרון. תידרכתים על סמך חומר ההטברה שחתקבל אצלנו וגיליתי הבנה וככל שאני יכול לשפוט רצון ששני המועמדים (סיימון וגור) לא יסתבכו בנושא זה. במקביל התקשרו ממשרדו של הסנטור קנדי ובקשו הבהרות היות וקנדי עומד לערוך מסע נאומים במדינת מסצ'וסטס ומצפה שישאל על המצב, ביחוד על רקע ביקורו (החטוף) בארץ לפני כשבועיים.

אויסיציה

*אויסיציה
למדן*

*סיימון 2
גור 3
קנדי 1
החטוף 2
אויסיציה 1
משרד 1
מס' 2*

שגרירות ישראל / נושנגטון

ט פ ס מ ב ר ק

דף מתוך דפים

סוג בטחוני שמור

דחיפות מייד

תאריך/ז"ח 1700 5 ינו 88

מס' מברק

073

המשרד

מנהל מצפ"א רל :

מנכ"ל מדיני דע :

סמנכ"ל צפ"א

מאת : רליש השגריר

ביקור משלחת הקונגרס היהודי האמריקני במז"ח

משלחת ראשי הקונגרס היהודי האמריקני (כ-7-6 איש) בראשות טד מאן יוצאת החודש לביקור בקהיר, עמאן וירושלים. מבררים אפשרות ביקור במרוקו. להלן לוי"ז :

קהיר - /1 17-19

עמאן - /1 20-22

ירושלים - /1 22-26

מבקשים פגישות עם רה"מ וממרה"א ושה"ח.

דוד קליינמן יפנה אליכם לגבי פרטי חכנית הביקור.

ל.פ.

לואיז שימרון

ס'ה ר'הג 3 2
ג'נ'א 3
ג'א'ג'נ'א 1
ב'יו'ן 1
ג'ל'פ'ו 2
ג'פ'ול'ג 1
ו'א'ב'י'ט'א 1
ג'א'ו'ר 1

שמו

נכנס

**

**

**

**

חוזם: 1,2710

אל: המשרד

מ-: בוסטון, נר: 6, תא: 050188, זח: 1500, דח: מ, סג: ש

נד: 8

מצפא, דע ווש

הארועים בשטחים

בד בבד עם הכיסוי הנרחב שעדיין נמשך לארועים, למשפטים ולנושא הגרושים הרי שהולך ומתרבה מספר האישים והארגונים המביעים הבנה לעמדה הישראלית. ראש לשכת ראש העיר, ראש הועדה נגד אפליה של מדינת מסצוסטס, מנהיג הקהילה ההיספנית, ראשי כל הארגונים היהודיים כולם מביעים הבנה. ראו גם דיווחי על השיחה עם מונסניור מרפי אבנון

תפ: שהח, רהמ, מנכל, ממנכל, שהבט, בירו, מצפא, אביטל, מעת, הסברה, כהנא, ליאור, מזתים, מתאסשטחים

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף _____ מחובר _____ דפים

סווג בטחוני סודי

דחיפות בהול-לבוקר

תאריך/ז"ח 1830 5 ינו 88

מס' מברק

המסרד

17

17

078

נוביק. לשלך 131.

דע : שגריר נאוי"ם.
מנכ"ל משרד ראש-הממשלה

שוחחתי עם צירלי היל ובקשתי שיעביר למזכיר השגותינו על המטמעות החמורה לנוכח כוונתם להצביע בעד קבלת החלטה במועבי"ט.

ציינתי כי בתמיכתם הם מעבירים מסר שאליו ודאי הם לא החכונו והוא עידוד הגורמים הקיצוניים בשטחים. המיכתם בהצעת החלטה תשיג בדיוק את האפקט שיריבינו ואויבינו מנסים להשיג והוא תקיעת טריז בין ישראל וארה"ב.

לאחר שיחתי עם מנכל משרד רה"מ חזנתי אל היל והעברתי לו מסר דומה לאמור לעיל - בשם ראש-הממשלה.

הנטיח להעביר נוסח הדברים לתשומה-לבו של המזכיר.

א"ח
אנד

ש ה ה 2 3 1 3 1 2
ל ה ה 3 1 3 1 2
2 3 1 3 1 2
1 1 1 1 1 1
30

מכירת:	מחלקת הקשר ניו-יורק	דף: _____
סודי:	סופס מברק	מתור: _____
ת"י: 052200		אל: המשרד
בר: 01066		ד:ע: _____
16 011		מאת: השגריר נאו"ם

אל : שה"ח.
 דע : סמנכ"ל ארב"ל. מצפ"א. השגריר-ווישינגטון.
 מאת : השגריר נאו"ם.

הצבעת ארה"ב

1. במגעים עם האמריקנים לפני הדיון במועבי"ט, תבהירו שהם יצביעו בעדה, אם רק יוסר הנוסח שמועבי"ט Demands. (נוסח זה יכול היה להתפרש כתכנה להסלת סנקציות מנדטוריות). כך אכן היה.
2. אוקון ניגש אלינו לפני ההצבעה והביע את "צערו". הגבתי שנראה שארה"ב החליטה על מדיניות של המנעות בכל מחיר מהסלת ווטו במועבי"ט בעניינינו, כפי שבזמנו פלט וולטרס בשיחה עמי. אמרתי לו שבדרך זו רק יבנו את אש"פ ויעודדו המשך הדרדרות במועבי"ט והתערבותה בתהליך המדיני. הוספתי שקשה להאמין שזו מדיניות ארה"ב משום שמועבי"ט היא כלי של ברה"מ ואש"פ.
3. הצטברות גינויים במועבי"ט לישראל שארה"ב מאפשרת העברתם, הסכמתם לסעיף 6 בהחלטת 605 המקנה לגיטימציה למעורבות מועבי"ט בענייני בטחון בי"ש"ע, והצטרפותה היום להחלטה אנטי-ישראלית מובהקת - אל אלה הם סימנים מדאיגים ומתגבשת מדיניות אמריקאית חדשה לפחות במסגרת מועצת הבטחון. מן השיחות כאן נראה כאילו האמריקאי נקלעו ללא שליטה למצב זה, אך אינם יודעים כיצד להחליץ ממנו.
4. מציע שישראל תפנה בדרגים הגבוהים ביותר לארה"ב, ותביע דאגתה מקו זה תוך כדי דרישה לשינויו.

ב. נתניהו

מה היתה שעת 15:30
 2 3 1
 1 2 3
 1 2 3

אישור:	שם השולח: ב. נתניהו	תאריך: 1.5.88
--------	---------------------	---------------

ד.ר.ל. מחור. ד.ר.ל. ד.ר.ל.
סוג בסחוני שמור
דחיות. בהול לבוקר
תאריך וקט"א 5 ינואר 88
..... פסי מברק

אל:

15 074

המשרד, נאוי"מ

אל: ארבי"ל 2

דע: יועץ מדיני לשה"ח

נאוי"מ (בהמשך/שליחתי הטלפונית עם אביבה)

מועבי"ט

גם אלינו התקשר וילקוקט ומטר שהחליטו להצביע בעד ההחלטה וחוסף שהדבר משקף
במדויק accurately את מדיניותם בעניין ושההחלטה לא היתה לגביהם

. A happy decision

מתני

שהה² והה³ שהכס¹ ג'א³ ג'א¹ ג'א² ג'א¹ כ'ונס¹ א'א² א'א¹ ס"כ¹
ה'א¹ א'א² א'א¹
י

רחיסות: סוג כטחוני:	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	רח: 2 מתור: 5
ת"ח:		א ל:
נר: 00065		ר ע:
- 2 -		מאח:

ושהוא לא יצטרך לפנות שוב למועבי"ט אם וכאשר יגורשו.
 7. ה-TAKES-נשלח עם קבלתם מחר.

נאו"ם

אישור:	שם השולח: ג'רמי יששכרוף	תאריך: 5.1.88
--------	-------------------------	---------------

00065

3
/

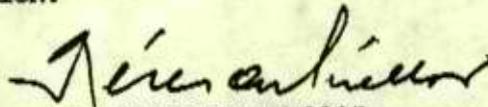
HIS EXCELLENCY
MR. SHIMON PERES
VICE-PREMIER AND MINISTER FOR FOREIGN AFFAIRS
OF THE STATE OF ISRAEL
OFFICE OF THE VICE-PREMIER AND MINISTER FOR
FOREIGN AFFAIRS
HAKIRYAH
JERUSALEM

ETATPRIORITE

_____ I HAVE THE HONOUR TO TRANSMIT HERewith
THE TEXT OF RESOLUTION 607 (1988) ADOPTED UNANIMOUSLY
BY THE SECURITY COUNCIL AT ITS 2780TH MEETING
ON 5 JANUARY 1988.

QUOTE [ATTACHED TEXT] UNQUOTE.

HIGHEST CONSIDERATION.

J. PEREZ DE CUELLAR
SECRETARY-GENERAL

00065

UNITED NATIONS
SECURITY
COUNCIL

PROVISIONAL

S/19403
5 January 1988

ORIGINAL: ENGLISH

Algeria, Argentina, Nepal, Senegal, Yugoslavia and Zambia:
draft resolution

- " The Security Council,
- " Recalling its resolution 605 (1987) of 22 December 1987,
- " Expressing grave concern over the situation in the occupied Palestinian territories,
- " Having been apprised of the decision of Israel, the occupying Power, to "continue the deportation" of Palestinian civilians in the occupied territories,
- " Recalling the Geneva Convention relative to the protection of civilian persons in time of war, of 12 August 1949, and in particular articles 47 and 49 of same,
- " 1. Reaffirms once again that the Geneva Convention relative to the protection of civilian persons in time of war, of 12 August 1949, is applicable to Palestinian and other Arab territories, occupied by Israel since 1967, including Jerusalem;
- " 2. Calls upon Israel to refrain from deporting any Palestinian civilians from the occupied territories;
- " 3. Strongly requests Israel, the occupying Power, to abide by its obligations arising from the Convention;
- " 4. Decides to keep the situation in the Palestinian and other Arab territories occupied by Israel since 1967, including Jerusalem, under review."
-

UNITED STATES MISSION TO THE UNITED NATIONS

PRESS RELEASE

00065

799 UNITED NATIONS PLAZA
NEW YORK, N. Y. 10017FOR RELEASE ON DELIVERY
CHECK TEXT AGAINST DELIVERYPress Release USUN 1-(88)
January 5, 1988

Statement by Ambassador Herbert S. Okun, United States Acting Permanent Representative to the United Nations, in the Security Council, in Explanation of Vote, on the Situation in the Occupied Territories, January 5, 1988

Mr. President, over the last month the United States Government has followed with deep concern the outbreak of violence in the West Bank and the Gaza Strip. The United States recognizes that Israeli authorities have the responsibility to maintain order in the occupied territories, and have the right to insist that the law is obeyed. But, as officials of the United States have said both publicly and in diplomatic representations, the actions of the occupying power must be in accordance with international law and practice.

On January 3, the Israeli Government announced its intention to deport nine Palestinian civilians whom it has identified as leaders of the recent or other disturbances.

The view of the United States is that deportation of individuals from the occupied territories is a violation of Article 49 of the Fourth Geneva Convention which prohibits individual or mass forcible transfers "regardless of their motive." The United States further believes that such harsh measures are unnecessary to maintain order. They also serve to increase tension rather than contribute to the creation of a political atmosphere conducive to reconciliation and negotiation. We have therefore voted for the resolution which calls upon Israel to refrain from carrying out the envisaged deportations.

The United States hopes that this matter will be reconsidered by the Government of Israel. As we have stated in the past, the United States regards the phrase "Palestinian and other Arab territories occupied by Israel in 1967, including Jerusalem," which appears in this resolution, as being merely demographically and geographically descriptive and not indicative of sovereignty.

Thank you, Mr. President.

*****

END

דח"פחות:	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	י"פ: 1
כהול		מתור: 4
סוג כסחוני:	בהול	א ל : המשרד
שמו		ד ע :
ת"ז:		מאת : נאו"ם
051230		אל: מנהל ארכל 2 , השגריר/ הציר-וושנינגטון
גר :		דע: סמנכל ארכל
00045		מאת: יוחנו כיון
45 פ'		
10-11		

מועבי"ט.

- 1) לוטה פנית ירדן -היו"ר התורן של הקבוצה הערבית לכינוס מועבי"ט.
- 2) קבוצה הבלמ"ז ישבה אתמול(4.1) בערב וסיכמה טיוטת הצעת החלטה.
קמרון יום האמריקני מסר לג'רמי ראשי הפרקים של הנוסח כדלקמן:
  1. התיחסות להחלטת מועבי"ט 605.
  2. מכיעה GRAVE CONCERN על המצב כשטחים..
  3. NOTES את החלטת ישראל לגרש..
  4. RECALLING את אמנת ג'נבה הרביעית..
 הסעיפים האופרטיביים:
  1. REAFFIRM THE APLICABILITY של אמנות ג'נבה על השטחים (כמנוסח בסעיף 2 האופרטיבי בהחלטה 605).
  2. DEMANDS מישראל להמנע מגירוש ANY PALESTINIAN CIVILIAN
  3. STRONGLY REQUESTS מישראל, הכוח הכובש, לשמור על החייכותה לפי אמנות ג'נבה (כבסעיף 3 אופרטיבי בהחלטה 605).
  4. מחליטה TC KEEP THE SITUATION UNDER REVIEW
- 3) שוחחתי עם שגארה"ב-אוקון. אמרתי שהנה קורה כדיוק מה שהזרחנו מפניו. מועבי"ט (בהחלטה 605) מתערבת בעניינים כסחוניים שהם כחחום אחריותה הכלעדית של ישראל. משגרת שליח (גולדינג) על אף שדוקא הפסקא המחייבת שיגור שליח נמחקה מהחלטה 605, ועתה מתערבת מועבי"ט גם בהליכים המשפטיים שכישראל(צו גירוש-ועדת ערר- ביה"ד העליון).

מאריד: כפלא ביה"ד
 שם השולח: אישור: 010
 תאריך: 10-11

רחיפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	2
סוג כסחוני:		4
ת"ז:		א ל :
נר : 45		ד ע :
10 ע 11		מאח :

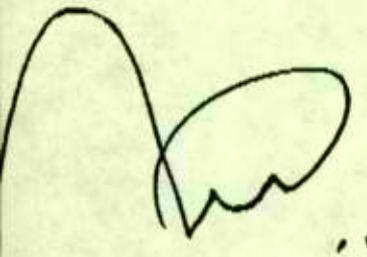
- 2 -

אלה שקראו למועבי"ט 605 עשו כך כי היו מעונינים בהמשך השיסוי והמהומות, ועתה מעונינים שהגירוסים אמנם יתבצעו. אמרתי כי על ארה"ב להיות מודעת לכך ולעצור תהליך שלילי זה.. אוקון רשם ואמר כי יעביר הדברים לווינגטון - אך דעתו האישית היא כי לא תהייה התנגדות אמריקאית.

(4) הכלמ"ז מתכנס הכוקר, ומועבי"ט תתכנס ב-16.00 להתייעצויות, סביר כי מיד אח"כ תהייה הישיבה שעשויה להיפתח ולהסתיים היום-אך ייתכן, כמובן, שתימשך גם מחר.

(5) לאחר כתיבת מברק זה שוחחתי במקביל גם עם שגרפ"ג ועם שגבריטניה (נשיא מועבי"ט). הרפ"גי לא ידע עדיין דבר על המהלכים, הכריטי העביר לנו טיוטת הצעת ההחלטה (לוטה) וסיפר כי הנוסח הופץ בין חברות מועבי"ט והוא מצפה עתה להערותיהם ולאישורם לדיון בלתי רשמי אחה"צ (ב-16.00). צפוי לדבריו כי תהייה ישיבת מועבי"ט ב-17.00. עד עתה אין בקשות התבטאות. אמר כי יש שמועה שאפילו אש"פ אינו מבקש להתבטא ומבקש לקיים רק דיון קצר ולסיים מיד כאישור ההחלטה.

נאו"ס

אישור:	שט השולח: יוחנן ביין	תאריך: 5.1.88
--------	----------------------	---------------

UNITED
NATIONS

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19402
4 January 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 4 JANUARY 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE
OF JORDAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE PRESIDENT OF
THE SECURITY COUNCIL

I have the honour, in my capacity as Chairman of the Arab Group for the month of January, to request an immediate meeting of the Security Council to address the situation in the occupied Palestinian and other Arab territories.

(Signed) Abdullah SALAH
Ambassador
Permanent Mission of the
Hashemite Kingdom of Jordan
to the United Nations

P 4.5
e 11 10
4/4

The Security Council,

Recalling its resolution 605 (1987) of 22 December 1987,

Expressing grave concern over the situation in the occupied

Palestinian territories,

Having been apprised of the decision of Israel, the occupying Power, to "continue the deportation" of Palestinian civilians in the occupied territories,

Recalling the Geneva Convention relative to the protection of civilian persons in time of war, of 12 August 1949, and in particular articles 47 and 49 of same,

1. Reaffirms once again that the Geneva Convention relative to the protection of civilian persons in time of war, of 12 August 1949, is applicable to Palestinian and other Arab territories, occupied by Israel since 1967, including Jerusalem;
2. Demands that Israel must refrain from deporting any Palestinian civilians from the occupied territories;
3. Strongly requests Israel, the occupying Power, to abide by its obligations arising from the Convention;
4. Decides to keep the situation in the Palestinian and other Arab territories occupied by Israel since 1967, including Jerusalem, under review.

1/3

CONSULATE GENERAL OF ISRAEL
8TH FLOOR
37 YORK STREET
SYDNEY, N.S.W. 2000
TELEPHONE: 284 7933

טופס מברק בפאקסימליה

קונסוליה כללית
של ישראל
סידני

בלמ"ס

נר 71
תאריך 5.1.88
דחיפות רגיל

אל תסברת - מידע, מז"תים
מאת: הקונסול סידני
דע אוקיאניה שג. קנברה (הועבר)

הנדון: - האירועים כשטחים

1. במשך סוף השבוע דיווחי התקשורת היו מצומצמים והתרכזו בהגברת הנוכחות הצבאית לרגל יום הפת"ח ובשקט ששרר בשטחים. היום ואתמול שוב בלטו הסיקורים על רקע מותה של תושבת אל רם, פעילות חה"א בד. לבנון והחלטה על הגירושים. דברי ממרוה"מ ב-ABC שודרו ודווחו בכל אמצעי התקשורת. היום התפרסם בסידני הרולד ראיון ערפאת עם הושינגטון פוסט. באייג' בכותרת "עצות" ציר ששהם הכריטי בקשר למעמד עזה והשטחים.
2. בשני בטאונים ראשיים - האיג' (מלבורן) והסידני מורנינג הרולד חופיעו (4.1) שוב מאמרים ראשיים, בניגוד למאמרים הראשיים של ראשית המהומות, הפעם אינם חוקפים ומגנים את מדיניות ישראל, אלא מציגים בעיקר את הדילמות העומדות בפני ישראל.
3. האיג' רואה הצדקה מסוימת בהתקפת חה"א על "טרוריסטים פלסטינים" בד. לבנון בעוד מגנה "פעולות הדיכוי" בשטחים. אינו רואה הגיון בגירוש. מציע להפסיק השימוש בתחמושת חיה ולצמצם, לפי שוויון נעשה, הנוכחות הצבאית בשטחים. לגוכ הבחירות העתידיות בארה"ב וב ישראל פסימי לגבי הסיכוי לפתרון מדיני.
4. הסידני הרולד טוען ששיפוט מהיר וגירושים, יפגעו בתדמית ישראל. סולידריות ערכית ישראל לאלה של השטחים החמירה המצב וסיכנה הסיכוי לדיון בישראל על פתרון בעיית השטחים בדרכי שלום. "מהומות דצמבר" מוכיחות שלא ניתן להמשיך במשטר הכיבוש. תושבי השטחים, לדבריו, אינם מוכנים יותר להשאיר המאבק בידי אש"פ או מדינות ערב. "המרד" הוא אינדיקציה שישראל חייבת למצוא פתרון פוליטי בר-ביצוע.
5. הכתב לענייני ז"ת בהרולד פרסם ראיון עם חנא סניורא, שנערך בודאי בראשית ביקור סניורא כאן. יש התייחסות בקצרה לראשית האירועים. סניורא חוזר על ההתבטאויות המתונות ביחס למאבק הפלסטיני למדינה. הכתב מבליט הבטויים "הפלסטינים הם יהודי היום". סניורא טוען שמטרתו לתקן הסטיריוטיפיות המעוותת, לדבריו, המתקבלת באוסטרליה על הפלסטינים ומביע משאלה שרוה"מ הוק יתחייב גם לישום צדק לפלסטינים למדינה, כמו שעשה זאת כלפי היהודים לישראל.

המאמר רצי"ב
מ"ב 277
מ"ב 277
מ"ב 277
מ"ב 277

'The Palestinians have become today's Jews'

ALAN GILL meets a Palestinian Christian who says Australians receive a one-sided, stereotyped view of his people's plight.

Picture by ANTON CERMAK.
Hanna Siniora ... his "temporary" editorship has lasted 13 years.

MR HANNA SINIORA, editor of the Jerusalem newspaper, *Al-Fajr*, and in Australia as a guest of the Australian Government, is living testimony that the issues behind the present violence in the Gaza Strip and West Bank are more complex than the headlines suggest. Siniora is a Christian Palestinian who says he has "tremendous sympathy" for the suffering of European Jewry in pogroms and in the Nazi Holocaust. At the same time, he considers it a travesty of justice that Arab Palestinians, who played no part in these affairs, should now carry the burden of the West's collective guilt. He says that they have become today's "Jews". Widely respected by both Jews and Arabs, he reportedly has been used as a go-between in secret negotiations between the Israelis and the Palestinian Liberation Organisation. His newspaper, though pro-PLO, attracts a cult readership among Jews. A gentle, softly-spoken man, he argues that the heightened tensions in the West Bank and in Gaza point to the urgency of a negotiated settlement. "It

is Christmas, where supposedly we should bask in peace. Unfortunately, the opposite is taking place. The whole area is erupting. In the Gaza Strip more than a dozen people, including school children, have been killed in the past two months by Israeli soldiers using live bullets. Soldiers are shooting indiscriminately - they are supposed to quell disturbances by firing in the air and using rubber bullets but, at the moment, live ammunition is being used and Palestinians are paying the price." Siniora is scheduled to meet the Prime Minister, Mr Hawke, whom he

was scheduled to meet (but had to opt out because of a prior engagement in the United States) during the Prime Minister's visit to the Middle East in January.

He is aware of Hawke's pro-Israel sentiments, also his reputation for compassion. "We understand Hawke is a man of peace committed to the rights of all peoples. The Israeli right is already fulfilled while the Palestinian right is not. That is what I should like to speak to him about."

Siniora says he has been treated courteously in Australia, "but your countrymen do not have a balanced picture of Palestinians - there is so much stereotyping. I want to clarify that Palestinians are a people with a culture, with aspirations, they want peace and stability and they are in need of a homeland and a country."

There are about five million Palestinians world-wide. Siniora deliberately uses Jewish terms, such as the "diaspora" to rub home his message that the "Palestinians are today's Jews".

Siniora became a journalist by accident. For 14 years, he worked in his chemist shop near the Damascus Gate. In February 1974, there was dismay in the Palestinian community when the founder editor of *Al Fajr*, Yusef Nasr, disappeared, presumed kidnapped. In fact, he had been murdered.

The paper's owners asked Siniora if, on a temporary basis, he would look after the business side of the paper. The "temporary" association - he changed from the general business side to editor - has lasted 13 years.

Al Fajr has two editions - in Arabic (daily) and in English (weekly). There is

a branch office in Washington, from which a small but dedicated staff fights an uphill battle in counter-influencing the pro-Israel lobby.

A partial success occurred a few months ago when two Palestinian-American women journalists, disguising their origins, joined a bus tour taking American Jews on a real estate splurge in the occupied territories.

The journalists captured in their notebooks the unconscious racism of the Israeli guide. The bus passed through a valley where the women's relatives farmed and lived. "I wish I could show you beautiful houses here," he said, "but much of the ridge looks exactly like this: uninhabited".

The "law of return" (which allows Jews of whatever nationality to settle in Israel but denies this right to Palestinians in the diaspora) is particularly hurtful to Siniora and has been sharply criticised in *Al Fajr*.

Following the publicity over the plight of Russian Jews, *Al Fajr* sought permission to interview the former Soviet human rights activist, Anatoly Shcharansky now living in Israel. The idea was that a man who had suffered in Russia just might be sympathetic to the Palestinians and their cause.

Shcharansky agreed to the encounter but, before it took place, he changed his mind.

According to Siniora, the former dissident was "got at" by religious zealots close to his wife.

Two years ago an *Al Fajr* reporter, Hassan Abdel Halim, was murdered while investigating fraudulent land deals involving Jews and Arabs in the occupied West Bank. The culprits were never found. Siniora suspects the

killing was the work of the Hebron-based "local mafia", in association with the occupation authorities.

The paper's editorial offices, near St George's Anglican Cathedral, have been blitzed and firebombed.

The paper is subject to censorship laws and has suffered numerous bans, varying from one month to three days' duration.

One such ban occurred over the reporting of disturbances in the Gaza Strip. The same disturbances were reported in the Jewish press without a whisper of complaint from the authorities. To partially circumvent these

Palestinians endorsed this conclusion. Sections of the Jewish media dismissed it as a fake — there was criticism of the ABC for its participation.

His calm voice raises several decibels when reporters use the word "terrorist" to describe both Palestinians and the PLO. He says that for the past 13 years — dating from the Arab summit in Rabat, Morocco, in 1974 — the PLO and mainstream Palestinian thought generally has been officially geared to a diplomatic solution of the crisis and has sent "olive branches" to Israel, albeit in disguised form.

Both Siniora and the PLO support

“We understand Hawke is a man of peace committed to the rights of all peoples. The Israeli right is already fulfilled while the Palestinian right is not. That is what I should like to speak to him about.”

problems, Siniora now has separate publishing licences for the Arabic and English language versions. If one is banned, often the other is not.

The head of the Palestinian journalists' association, Adwana Bayesh, who works for another paper, has spent six months in jail on unspecified charges.

Despite his reputation as a moderate, he endorses fully the view that the PLO alone represents the legitimate aspirations of the Palestinian people. In September 1986, his paper conducted a poll, in association with our own ABC, which concluded that 93 per cent of

the concept of a face-to-face peace conference, with all the belligerents, the two superpowers and United Nations leaders taking part. His paper supports the territorial integrity of Israel, with a return to the pre-1967 June war boundaries. Basically, this means that the Golan Heights will be returned to Syria and the West Bank and Gaza should form a Palestinian State in association with Jordan.

The link with Jordan is an about-face. Two years ago, when I met him in Jerusalem, he told me: "Only the Palestinians can help Palestine."

Siniora says Jews need not fear the legitimate aspirations of the Palestinian people. "We are not out to dismantle Israel. What we are trying to achieve is a genuine formula for peace."

Siniora, a Catholic Christian, has an interesting proposal for Jerusalem. Basically, this is that East Jerusalem be part of Palestine and West Jerusalem (the modern quarter) stay with Israel. Under the Siniora scheme the holy places will be under separate guardianship — a kind of Vatican City, under international supervision, with entry rights guaranteed to all.

In the 1940s, Christians numbered 12 per cent of the Palestinian population in Jerusalem. Currently, they are 3 per cent. Those who remain are bitter at the lack of awareness shown by Christians in the West. Says Siniora sadly: "In the land where Christ was born the Christian element is slowly disappearing. I fear the Christian holy places may become museum pieces."

An Anglican Palestinian bishop, Eli Khoury, who is a member of the PLO, may shortly visit Australia as a guest of the Australian Council of Churches. The invitation is certain to be opposed by the Australian Jewish community.

Hanna Siniora believes Jewish, Christian and Muslim fundamentalism — which are now growing — pose a new danger to peace and stability in the Holy Land. He has no truck with Christians who say that the creation of the Jewish State is fulfillment of Bible prophecy and if the big bang comes it is God's will. "That view should not be condoned. Falwell [an American evangelist] and others who expound it are a danger to the world."

Sydney Morning Herald 4.1.88

דח"פ: בהול	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	1: ד"ר
סוג כסחונני: סודי		2: מחור
תז"ח: 052205	בהול	א: א
כר: 09064		ד ע: המשרד
		ה: הסגיר נאו"ם

אל : שה"ח.
 דע : י. ברנע-סמנכ"ל ארב"ל. מנהל ארב"ל 2.
 מאת : הסגיר נאו"ם.

ביקור גולדינג מועבי"ט.
 היום בעקבות החלטות 605, 607.

1. החלטת מועבי"ט 605 יש בה ראשית תהליך חדש - התערבות מועבי"ט בענינים פנימיים שהם בתחום אחריותה הבלעדית של ישראל. החלטה 605 מתערבת בנושאים כסחונניים, ואילו החלטה 607 מתערבת בנושאים שהם לא רק כסחונניים אלא גם משפטיים(צוי גירוש, ועדת ערר, ביה"ד העליון).
2. אש"פ והקבוצה הערבית הנצלים את העובדה שארה"ב חולקת עלינו ומצליחים להעביר החלטות ללא התנגדות אמריקאית בנושאים אלה. צפוי שיעשו זאת שוב עם ביצוע הגירושים ושוב עם הגשת דו"ח המזכ"ל בסביבות ה - 20 בינואר.
3. ביקור גולדינג הוא חלק אינטגרלי של ראשית תהליך זה. לפי כל הסימנים הופתעה מזכירות האו"ם כולה, החל מגולדינג עצמו, שהסכמו לקבלו, וביחוד בדהג מיניסטריאלי. ברור לכל שמדובר בתקדים מצידנו. בעבר חתיד סרבנו לקבל שליחים בנושאים לא מקובלים, מה גם שברור שגולדינג אינו בא בעניני יוניפי"ל וכד' אלא בתוקף היותו שליח מיוחד במסגרת החלטת מועבי"ט לה התנגדנו. כמו כן, הסעיף על שליחת השליח הוסר ע"י מועבי"ט עצמה, ואיש לא היה מתפלא אילו סרבנו לקבלו.
4. חשוב שישראל תפגין כלפי האו"ם וכלפי האמריקאים שיש קו אדום שמעבר לו לא ניתן לאו"ם להתערב - ונפסיק לשתף פעולה עימו.

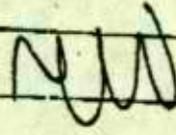
שהיה יהיה טיכס גנב ג'אנב ג'ינג ו'ר'כ'כ'2 בין ג'נ'ו סייב
 2 3 1 3 1 2 1 9 1

חאריד: אמריקאים עם השולח: אישור: אישור:

דפי:	2	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דחיפות:	
מחור:	2		סרג בטחוני:	
א ל :			תז"ז:	05220
ד ע :			נר :	01064
מאת :				

ביקורגולדינג אחר החלטת מועבי"ס חיום עלול להתפרש כמחן לגיטימציה לתהליך השלילי המתמשך. לאור המצב שנוצר אני חוזר על המלצתי לסקול שוב את עמדתנו בנושא הביקור הצפוי.

ב. נתניהו

תאריך:	1.5.88	שם השולח:	בנימין נתניהו	אישור:	
--------	--------	-----------	---------------	--------	--

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 2 מחוד דפים

סווג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

079

2/3

האמריקאים רואים במצרים גורם מפתח בשעת משבר זו בהיותה בצומת שבין ישראל לשאר מדינות ערב. נושא מרכזי, בנוסף לנושאים שמימלא יופיעו בסדה"י של שתי המדינות, יהיה נושא תהליך השלום. לשאלתי האם יש לאמריקאים מחשבות בנידון, השיבה שהיא משערת שבין שאר הרעיונות ינסו לבדוק מחדש את הרעיון של "עזת תחילה". היא עצמה ניסתה לבדוק זאת בבקורה האחרון במצרים, לפני פחות משנה, אך המצרים לא התלהבו, בלשון המעטה. עתה הנטיבות השתנו ואפשר שזהו הזמן לבדוק זאת מחדש.

3. טוריה. האמריקאים עוקבים אחר הנעשה בחוג הסובב את אסד וביחוד מעמדו של חיולי. הנושא הפנימי בטוריה אמנם לא תופס כותרות כשם שתופס נושא התווך הסורי בין סעודיה ואיראן, אך לדעתה ישנם "רחשים" מבעד לרובד הפנימי השלו. התמונה שבידיה באשר למעמדו של אלחיולי מטושטשת - האם תפקידו החדש הוא כיסוי ושמא הוא ממשיך לשמור על מעמדו, ובעיקר סמכויותיו. הקודמים, האם ממשיך לקבל דיווחים עוד, שאלה נוספת - כיצד משתלב עלי דובה, זריבו ב"משחק הכסאות" הנ"ל. האמריקאים בודקים מכלול זה, אך בינתיים מגששים באפלה. מנגד, רה"מ לשעבר, קאסם מנסה לעשות סדר בנושא התאום בין מנגנון הבטחון המפלגתי, עליו מופקד לבין יתר הזרועות. בינתיים מסתבר שדיאב, קודמו בתפקיד אינו מראה יכולת טובה יותר בראשות הממשלה. כאמור הנושא של מערכת בטחון הפנים בטוריה מקבל עתה תשומת לב מיוחדת כאן.

גלספי אינה מתרשמת שבהתרוצצות הסורית בין ריאד וטהראן טמונה תוצאה מעשית כלשהי. הסורים נמצאים בעמדה נוחה יחסית, פרט לכך שעליהם להסתגל לכך שהסעודים משנים תדירות טעמם. יום אחד דורשים מהסורים לנתק קשריהם עם טהראן ולמחרת מבקשים להעביר מסר אליה מטעמם. בנושא העירקי, השגריר אגלטון שלח הערכה ובה הוא מזכיר שני התפתחויות אפשריות במכלול הסורי-עירקי, במקרה הטוב בעקבות פגישת גורמי בטחון משני הצדדים, כנראה בגבול לפני זמן מה. (א) הקלות לסידורים מסויימים בגבול (ב) חידוש הטיסות בגדאד-דמשק. באמור אלה שתי אפשרויות בלבד וגם הן עצמן בספק. אינה שלנושא פתיחת צנור הנפט ישנה חשיבות כלכלית עליונה. העירקים בניגוד לעבר לא לוחצים בנידון ואילו המצאות עודפי נפט בשוק ובמחירים נמוכים יחסית אינו מעיק על הסורים כמקור הכנסה כבעבר.

.. / 3

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 3 מחוד דפים

סווג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

3/3

079

התוצאה הטורים ימשיכו לשמור על מרחב התמרון ביחסים עם איראן. הפחד הסעודי מפני תקיפת אניות הנפט בידי איראן ממחיש להם את חשיבות הקשר הטורי-איראני ואילו לאיראנים אין מה לחשוש מהמתרחש במישור הטורי-עיראקי, גם לנוכח צעדים קטנים בין דמשק ובגדאד.

4. לבנון. גלספי מיואשת מאפשרות של הזזת דברים במישור הלבנוני. הטורים לא מראים שום נכונות בכיוון זה, מה גם שפרשת הטייס הדרוזי שערך עם מסוקו מטבכת את המצב. האמריקאים ניהלו קשת רחבה של מגעים עם גורמים שונים בלבנון כלם גילו רצון טוב אך בבחינת מן לחץ שללה הפרסומים בדבר שיגור שליח אמריקאי לדמשק, כל שכן פטגה בין רייגן לאסד.

לאמריקאים אין באמתחתם שום דבר שיצדיק מהלך כזה ושיגורו ללא דבר מעשי יתפרש כחולשה אמריקאית.

אלי אבידן
.k/c

שגרירות ישראל / וושינגטון

ס ו פ ס מ ב ר ק

דף _____ מחוד _____ דפים _____

שמו _____
סווג בטחוני _____

רגיל _____
דחלפות _____

תאריך/ז"ח 0930 5 בינו' 88

מס' מברק _____

5 - 1/5

058

המשרד

אל: מנכ"ל מדיני, מצפ"א

דע: אברהם אלון, מנהל המחלקה לקשרים בינלאומיים של ההסתדרות, ~~1/5 - 5/8~~

האיגודים והארועים בשטחים

בשל עונת הפגרות לא היו אלי עד כה פניות רשמיות מן האיגודים בשאלת האירועים בשטחים. אבל בכמה שיחות לא רשמיות בניו יורק ובוושינגטון בימים האחרונים נשמעו הערות בקורתיות בנימה החורגת מהקו הידידותי הרגיל כלפינו. פרט לבקורת הקשורה למחומות האחרונות, אנו שומעים בקורת רבה על היחס כלפי האיגודים המקצועיים בשטחים, והתשובות השגרתיות שלנו אינן מתקבלות, אם לא מצורפות אליהן עובדות בדוקות. (יצויין, כי עד היום לא קבלנו תשובה מפורטת על מאמרים ומכתבים בנושא זה שהעברנו לפני מספר חודשים). ג'יק שנקמן נשיא איגוד עובדי ההלבשה ומראשי ידידנו, אשר בתוך צמרת ה-AFL-CIO מוביל את הקו הליברלי במדיניות חוץ והגנה, ציין כי אפשר להבין את הקשיים שלנו בטיפול במחומות שהיו ואת האילוצים השונים, אך קשה לו לקבל את המדיניות כלפי האיגודים בשטחים וכלפי תנאי התעסוקה של עובדים מהשטחים בתחומי ישראל. הוא גם מתפלא על כי בעניין זה לא נשמע קולה של ההסתדרות או של מפלגת העבודה. להערכתו, דווקא בשעה שמונהגת יד קשה כדי לשמור על הסדר הציבורי הכרחית פעילות אקטיבית בתחומי האיגוד המקצועי, תנאי העבודה, רמת החיים ואיכות החיים כדי להראות שבצד המקל יש גם גזר".

עלי לציין שהבקורת בנושאים אלה בשלב זה היא בדרגים הנמוכים יותר של ההנהגה, וגורמים שמאלניים שונים פועלים במרץ רב בכמה מקומות, אך אין לי ספק שאם לא תהיה תגובה נאותה מצידנו הדברים גם יגיעו להנהגה הארצית. להערכתי, יש הכרח להשיב מפורט לטענות על דיכוי האיגודים בשטחים ועל העדר דאגה לזכויות ולתנאים שונים של העובדים מהשטחים לאלה הנהוגים כלפי עובדים תושבי ישראל, ובכמה החומים יש מקום למדיניות חדשה בנושאים אלה ודווקא בתקופה זאת.

[Handwritten signature]

דני בלון

משרד המערכת / משרד המערכת

ס נ ק ס
ד...נ...מחור...דסיס
סווג בסחונני...שמור
דחיסות...מזיגה
תאריך וזסטמ.4.7.88
ססי מבר

040
11
המשרד, בטמון

אל: טמנכ"ל צפ"א
C. L. ...
שיחה עם סנטור קוויל

א. קוויל (רפ. אינדיאנה) תומך בצעדים שנוקטת ישראל בשטחים. לדבריו אין לה ברירה אלא ללכת בדרך זו למרות שתוא מבין את הקשיים הנוצרים על ידי מצלמות הטלויזיה והאפקט שיש לתלומים המשודרים במיוחד על ידי הליברלים. לדבריו, הוא מוטרד מההצבעה האמריקאית במועבי"ט והוא קורא לה "הצבעה של נוחיות". קוויל אמר שחשוב מאוד שהקהילה היהודית כאן תשמור על עמדה מאוחדת שכן רבים ישמחו להתלות בעמדה של ארגון יהודי זה או אחר המבקרת את ישראל.

ב. עיקר השיחה נסוב על סדרי העדיפויות של ארה"ב בשנים הקרובות. לדבריו העדיפות הקרובה היא העברת הסכם ה- INF בסנט. לדבריו תהיה בקורת חריפה במוסד זה על הדרך שבה נוהל המו"מ בימים האחרונים כאשר בלחץ הזמן וותר הממשל לאורך כל הדרך במיוחד בנושא האימות. הוא לא מניח שניתן יהיה להכשיל את ההסכם אך זה בודאי יאלץ את הממשל לנהוג ביחר זהירות בעת המו"מ על ה- START. לדבריו ריגן יתאמץ להשיג הסכם מסגרת בנושא זה והוא, כרבים אחרים בעיר, מעריך את הסיכוי ב- 50-50. הסכמים אלו, בתוספת קיצוצי התקציב הצבאי יביאו לדעתו לדרישה אמריקאית מבנות בריתה האירופאיות להשתתפות יותר מסיבית בהגנת מערב אירופה. כתוצאה מכך הוא חוזה התנתקות מסוימת מאירופה ואפילו מן המזה"ת תוך העברת הדגש למזרח הרחוק שם מרוכזים אנטרסים חיוניים במיוחד כלכליים של ארה"ב.

ג. קוויל גילה עדין סמני רוגז על כך שישראל נתנה ידה למימון ה- ATOM מכספי ה- SOI ולא מתקציב ה- COI. הסברתי לו שהחלטת הממשל היתה ברורה ונחרצת בנושא וכך היא גם נמסרה על ידי קרלוצ'י לשהבי"ט. קוויל לא ידע על כך וקיבל ההסבר בהבנה. נראה לי שלא תהיה בעיה בנושא זה בעתיד ונוכל להמשיך ולהעזר בו בענייני החקיקה המעניינים את מערכת הבטחון.

ערו

2
3
1
2
1
1
4
4
1443

2
2

G

20. 047

Richard Cohen

'Outside Agitators'

Back in the late 1960s, when racially connected riots and disturbances were frequent, a colleague of mine prepared an all-purpose story for which the writer needed only fill in the blanks. One sentence went like this: "The sheriff of blank-blank county blamed the disturbance on 'outside agitators.'" Little did we know that someday the blanks would be filled with the name of Israel.

In the case of various American sheriffs, you never knew who the "outside agitators" were. The Israelis have been a bit more specific. They blame the recent and—to some extent—continuing riots in the West Bank and Gaza Strip on the Palestine Liberation Organization and other anti-Israeli organizations. At the same time, some Israeli leaders also concede that the riots were spontaneously generated and that only after they had begun did the PLO attempt to take advantage of them.

But the sophistication of that analysis is contradicted by the blunt action taken. Israel has announced the intended deportation of nine Palestinian nationalists. Jerusalem says these people are "the chief instigators" of the recent unrest and accused them of being senior PLO organizers or acting in behalf of Moslem fundamentalist groups. Given the usual appeals—up to now, always attempted in vain—the deportations may be delayed a month. After that, the nine will unceremoniously be dumped in an Arab state—maybe Jordan. In the past, Israel has simply deposited people in Lebanon.

Naturally—and correctly—the United States has protested. Deportations are in violation of international law, a cause close to the heart of the State Department unless, as in the case of Nicaragua, international law does not suit our purpose. But State,

having registered its objections, is not likely to do anything more. Israel is our ally, the American-Jewish community is politically powerful, and a presidential election looms. A rebuke is probably in the mail.

But violation of international law aside, Israel will make a grave mistake if it persists in deporting the nine Palestinians. There is something particularly abhorrent about deportations; they arouse world public opinion. It's worth asking why—unlike, say, a long jail term—they do so. The reason is that the very act—kicking a person out of his country—announces that the deportee is stateless, that he was a guest in the country that gave him the boot, that he has no rights in the place of his birth. The deportations highlight the plight and the angst of Palestinians.

The deportations also improve the status of the PLO. From all indications, the recent riots were not its doing. The PLO jumped on the bandwagon and tried to use the disturbances for its own benefit. After a while, it surely had an influence and may, in some cases, have instigated some outbreaks. But by deporting persons linked to the PLO, Israel all but concedes the importance of that organization. It gives it a status it might not, in this case, deserve.

Worse, the deportations are an exercise in self-deception. Just as any 1960s era sheriff had to look no farther than the wretched living conditions of his city to find the cause of his riots, Israelis need only tour the occupied territories to understand what has happened. Since 1967 a generation of Palestinians has come of age that has known only Israeli occupation. It has seen its leaders jailed, its schools occasionally closed, its writers censored. Israel has attempted to stamp out Palestinian nationalism with a combat boot. It has not worked.

What does the Israeli leadership expect? Does it think that the 750,000 Palestinians of the West Bank and the 600,000 of the Gaza Strip will, unlike other national groups, accommodate themselves to being governed by people of a different culture and religion? Does it think that the nine to be deported will not soon be replaced by at least nine others? Does it believe, like the southern sheriff who always said his blacks were happy, that there is no such thing as indigenous Palestinian nationalism? There is—and the PLO is the result, not the cause, of it.

The deportations are a sword taken to the Gordian knot of the Palestinian problem. But this knot will soon reconstitute itself—next time maybe even tighter. The deportations contradict the reality of the situation. The problem for Israel in the occupied territories is not external but internal and, for the future of Israel, awful to contemplate. Israel is the master of nearly 1.5 million Palestinians. In the dated lexicon of American police authorities, they are all outside agitators.

X

X